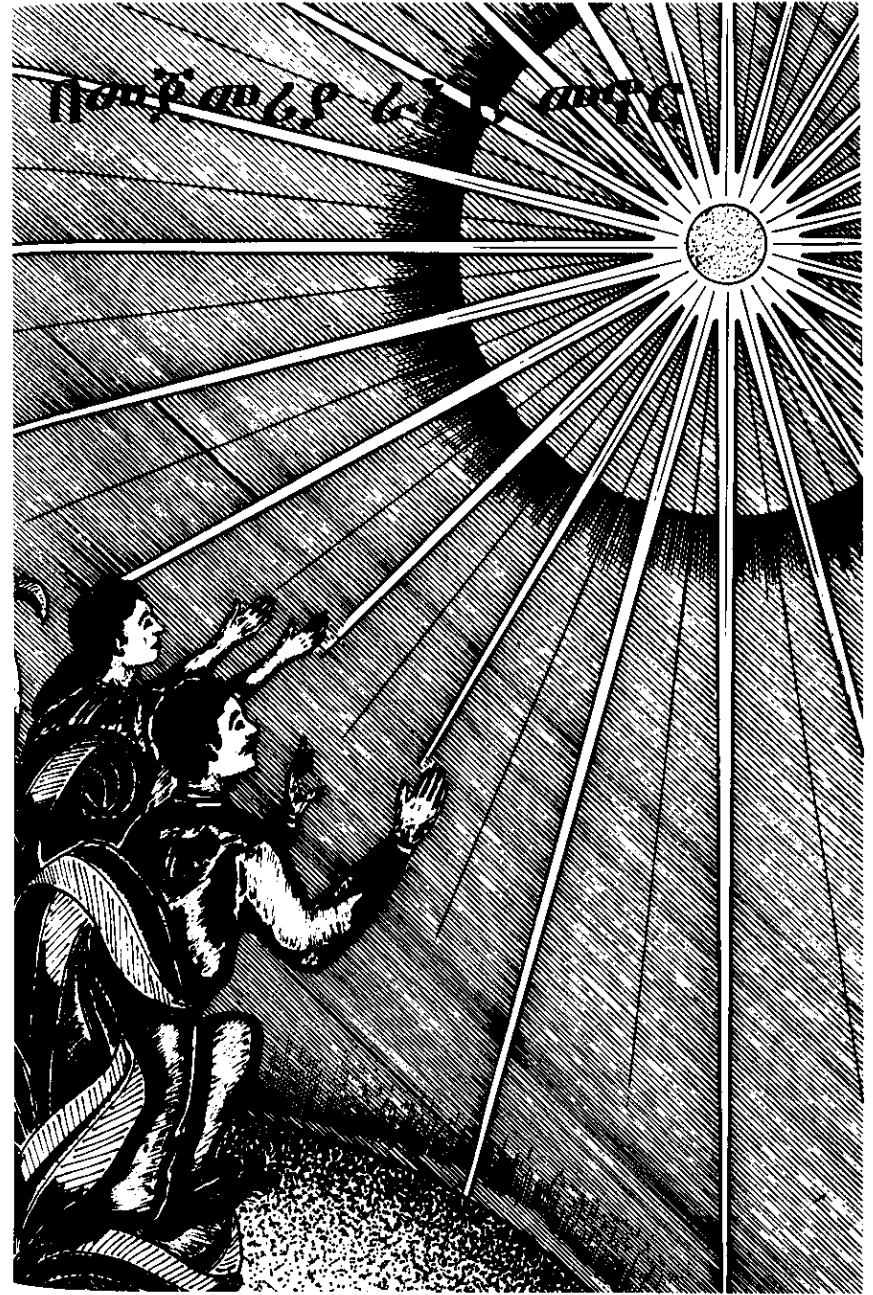

ምዕራፍ አምስት

በመጀመሪያው ራእይ መኖር

ማየት መቻል ታላቅ ጸጋ ነው። ዓይን ለሕይወት ብርሃን ናትና። በዓይናችን መልካም ነገሮችን እናያለን። ውብም የሆኑትን በልዩ ልዩ ቀለማት፣ ያሸበረቁትን የአበባ ዓይነቶችን አይተን እንደሰታለን። የእግዚአብሔርን ጥበብና ታላቅነት ተፈጥሮንም አይተን እናደንቃለን። “ሰማያት የእግዚአብሔርን ክብር ይናገራሉ፤ የሰማይም ጠፈር የእጁን ሥራ ያወራል። ከእድናቆታችንም የተነሣ እንደዚህ ብለን ዘምረናል።

“እንዴት ድንቅ አምላክ ነው እኛ የምናመልከው እንደምን ኃያል ነው እኛ የምንሰማድለት

የኃያል ሁሉ ጉልበት የፍጥረት መሠረት...”

በዓይናችንም በማየት በእድናቆት ስለምንሞላ፣ ከሐዋርያው ጳውሎስ ጋር በጉልበታችን ሆነን “የእግዚአብሔር ባለ ጠግነትና ጥበብ እውቀቱም እንዴት ጥልቅ ነው ፍርዱ እንዴት የማይመረመር ነው፤ ለመንገዱም ፍለጋ የለውም።” (ሮሜ 11:33) እንላለን።

ከራእይ አንጻር ስንመለከት ግን፣ እግዚአብሔርን የሚያረካና እኛንም ውጤት ወይም ፍሬ ያለው አገልግሎት እንድናበረክት የሚያደርገን ማየት መቻላችን ብቻ ሳይሆን፣ የምናየውን በማስተዋላችንም ነው። እያዩም ያለ ማየት አለ ጌታ ኢየሱስም፡- “የማያዩ እንዲያዩ የሚያዩም እንዲታወሩ እኔ ወደዚህ ዓለም ለፍርድ መጣሁ።” “... እናያለን ትላላችሁ፤ ኃጢአታችሁ ይኖራል።” (ዮሐ. 9:39-41) በማለትም የሚገልጸው ይህንን እውነት ሲያጸና ነው። በነቢዩ ኢሳይያስ በኩል

እግዚአብሔር አምላክ ማየት ለነበረባቸው ሰዎች፣ ከኃጢአታቸው ወይም ከልባቸው መደንደን የተነሣ ግን አይተው ማስተዋል እንዳልቻሉ ሲናገር፡- “እርሱም፡- ሂድ፤ ይህን ሕዝብ፡- መስማትን ትሰማላችሁ እታስተውሉምም ማየትንም ታያላችሁ አትመለከቱምም በላቸው። በዓይናቸው እንዳያዩ፣ በጆሮአቸውም እንዳይሰሙ፣ በልባቸውም እንዳያስተውሉ፣ ተመልሰውም እንዳይፈወሱ፣ የዚህን ሕዝብ ልብ አደንድን፣ ጆሮአቸውንም አደንቁር፣ ዓይናቸውንም ጨፍን አለኝ።” (ኢሳ. 6:9-10) ብሎ ተናግሯል።

ይህ በመሆኑ እግዚአብሔር የሚጠቀምበት ሰው ግልጽ ራእይ ያገኘውን ሰው ነው። የእግዚአብሔር ዓላማ በማየትና በማስተዋል እንድንመላለስ ነው። እግዚአብሔር ብርሃንን የፈጠረው ለዚህ ነው። ከብርሃን አገልግሎቶች ውስጥ አንደኛው የተሰወረውን በመግለጽ እንዲታይ ማድረግ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር ብርሃንን የፈጠረ አምላክ ብቻ ሳይሆን እርሱ ራሱ ብርሃን እንደ ሆነ ደጋግሞ የተናገረው የሚያይ አምላክ ብቻ ሳይሆን የሚያሳይና ራሱንም የሚገልጽ አምላክ መሆኑን ለእኛ ለማረጋገጥ ነው። ለምሳሌ ያህል፡-

1) በፍጥረት ሥራ ውስጥ፡- እግዚአብሔር ከሁሉም በፊት ምድርን ከፈጠረ በኋላ ጨለማን ለማስወገድ ብርሃንን ነበር የፈጠረው። “እግዚአብሔር፡- ብርሃን ይሁን አለ፤ ብርሃንም ሆነ። (ዘፍ. 1:3)

2) እስራኤልን ከግብፅ ሲያወጣ ፡- እግዚአብሔር ለሕዝቡ ብርሃን ሰጣቸው ወይም ብርሃን ሆነላቸው፡- እስራኤላውያን ገና በግብጽ እያሉ ግብጻውያን በጨለማ በተሸፈኑ ጊዜ በእንጻሩ ደግሞ በእነርሱ ላይ ብርሃኑን አበራ። “መሴም እጁን ዘረጋ፤ በግብፅም አገር ሁሉ ላይ ጽኑ ጨለማ ሦስት ቀን ሆነ፤ ማንም ወንድሙን አላየም፤ ሦስት ቀንም ሙሉ ከስፍራው ማንም አልተነሣም፤ ለእስራኤል ልጆች ሁሉ ግን በተቀመጡበት ስፍራ ብርሃን ነበራቸው።” ይላል። (ዘጸ. 10:22-23) ከግብፅ በወጡ ቀን እግዚአብሔር መጀመሪያ የሰጣቸው ብርሃን እንደ ነበረ

እናስተውላለን። “በቀንና በሌሊትም ይሄዱ ዘንድ፤ መንገድ ሊያሳያቸው ቀን በደመና ዓምድ፤ ሊያበራሳቸውም ሌሊት በእሳት ዓምድ እግዚአብሔር በፊታቸው ሄደ።” (ዘጸ. 13:21) የእግዚአብሔር ሰዎች ስለ እግዚአብሔር ብርሃን አጥብቀው የተናገሩት ወይም ስለ እርሱ የጻፉት እኛ አስፈላጊነቱን እንድናስተውል ነው። ዳዊት “እግዚአብሔር ብርሃኔና መድኃኒቴ ነው፤ የሚያስፈራኝ ማን ነው? እግዚአብሔር የሕይወቴ መታመኛዋ ነው፤ የሚያስደነግጠኝ ማን ነው?” ይላል። (መዝ. 26:1)

3> ጌታ ኢየሱስም ወደዚህ ዓለም ሲመጣ፡- “እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ፤ የሚከተለኝ የሕይወት ብርሃን ይሆንለታል እንጂ በጨለማ አይመላለስም ብሎ ተናገራቸው።” (ዮሐ. 8:12) እግዚአብሔር የልጆቹን ዓይን ከፍቶ ብርሃን የሚሰጣቸው አካባቢውን እንዲያይና እንዲያደንቁ ብቻ ሳይሆን የእርሱንም ግርማና ታላቅነት ማየት እንዲችሉ ነው። እግዚአብሔር ራሱን ለልጆቹ ይገልጣል። ይህ እግዚአብሔር ስለ ራሱና ስለ ሥራው የሚሰጠው መገለጥ ብዙ ጊዜ ራሕይ ብለን እንጠራለን። የእግዚአብሔር ራሕይ ስንል እግዚአብሔር ስለ ራሱ የሚሰጠው መገለጥ ማለታችን ነው። እግዚአብሔር ታላቅና ማንም ሊቀርበው በማይችል ብርሃን ውስጥ የሚኖር አምላክ ስለሆነ አንዴ ብቻ አይተን የምንረዳው ነገር አይደለም። እግዚአብሔር አምላክ ባሪያዎቹን በአንድ መገለጥ ብቻ አይመራቸውም። ነገር ግን ከእምነት ወደ እምነት ከክብር ወደ ክብር ከመገለጥ ወደ ሌላ መገለጥ የሚመራና የሚያሸጋግር ሕያው አምላክ ነው።

እግዚአብሔር የሚጠቀምበት ሰው በተገለጠለት በመጀመሪያው ማለት በእውነተኛውና በሰማያዊው ራሕይ የሚኖረውን ነው። እግዚአብሔር ራሕይ የሚሰጠው እንዲሁም ራሱን የሚገልጠው ለዚሁ ነው። እግዚአብሔር ለአገልግሎት ሰዎችን ከመጥራቱ በፊት ራሱን ይገልጥላቸዋል። በብሉይ ኪዳን ዘመንም ሆነ በአዲስ ኪዳን ጊዜ የምናስተውለው ይህን ዓይነት አሠራር ነው። ጥቂቶቹን ለምሳሌ ያህል ብንመለከት፡-

ሀ> ኖህ - እግዚአብሔር ለኖህ ራሱን ገለጠለት። ኖህም አካሄዱን ከአምላኩ ጋር አደረገ። ከጊዜ በኋላ እግዚአብሔር የሰዎችን ዘር ብቻ ሳይሆን የምድርንም እንስሳትና አራዊት ለማጽን እንደ ተጠቀመበት እናስታውሳለን።

ለ> አብርሃም - እግዚአብሔር ለአብርሃም እንደ ተገለጠለት በዘፍጥረት መጽሐፍ ውስጥ እናነባለን። በተገለጠለት ጊዜ ከማንኛውም ነገር በፊት ከጣዖት አምላኪዎች መካከል ለራሱ ለየው። እርሱም በመታዘዝ ተለይቶ እግዚአብሔር ወደሚወስደው ወደ ተስፋይቱ ምድር ከወጣ በኋላ እግዚአብሔር ከመገለጥ ወደ መገለጥ አሸጋገረው።

ሐ> ኢሳያስ - እግዚአብሔር ለኢሳያስ ታላቅነቱን ገለጠለት። በሰማይ ያለውን ግርማ ሞገሱን ብቻ ሳይሆን ምድርንም የሞላውን ክብሩን እንዲያይ ዓይኑን ከፈተለት። እርሱም የአምላኩን ይቅርታ ከተቀበለ በኋላ ለአገልግሎት ጥሪ ዝግጁ ሆነ።

መ> ዕንባቆም - ዕንባቆም የአምላኩን ታላቅነት ካየ በኋላ በማጉረምረም ፈንታ ፍጹም በመለወጥ፡- “እግዚአብሔር ግን በተቀደሰ መቅደሱ አለ፤ ምድርም ሁሉ በፊቱ ዝም ትበል።” በማለት የልቡን መነካት ገለጸ። (ዕንባ. 2:20) ከዚህም በኋላ ከአምላኩ ጋር የማያዳግም ቃል ኪዳን ገባ። “ምንም እንኳ በለስም ባታፍራ፤ በወይንም ሐረግ ፍሬ ባይገኝ፤ የወይራ ሥራ ቢጎድል፤ እርሾችም መብልን ባይሰጡ፤ በጎች ከበረቱ ቢጠፉ፤ ላሞችም በጋጡ ውስጥ ባይገኙ፤ እኔ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይለኛል፤ በመድኃኒቴ አምላክ ሐሜት አደርጋለሁ።” አለ። (ዕንባ. 3:17-18)

ሠ> ሐዋርያት - ጌታ ኢየሱስ ከሁሉም በፊት ራሱን ገለጠላቸው። ከዛ በኋላ ነበር ተከተሉኝ ያላቸው። እነርሱም ማንነቱን ተረድተው ከመስከሩ በኋላ ተጠቀመባቸው።

ረ> ጳውሎስ - ሐዋርያው ጳውሎስ በደማስቆ መንገድ ላይ ጌታ ኢየሱስን ካየ በኋላ ነው ከአሳጽኝነት ወደ አገልጋይነት የተለወጠው።

ሰለዚህ ሲመሰክር እንዲህ ይላል፡- “ነገር ግን ተነሣና በእግርህ ቁም፤ ሰለዚህ እኔን ባየህበት ነገር ለአንተ በምታይበት ነገር አገልጋይና ምስክር ትሆን ዘንድ ልሾምህ ታይቼልሃለሁና” (ሐዋ. 26:16)

ሰባ ጥሐንስ - ሐዋርያው ጥሐንስ ሊመጣ ያለውን ታላቅ ምስጢር ለመግለጽ አደራ ከመቀበሉ በፊት ጌታ ኢየሱስን በክብሩና በታላቅነቱ አይቶት እንደ ነበረ እናስታውሳለን። (ራእይ 1:12-16) ጥሐንስ ጌታ ኢየሱስን በሥጋ አይቶት ለሦስት ዓመት ተኩል ያህል ከእርሱ ጋር ከመኖሩም ሌላ መገለጥን ወይም ስለ ጌታ ከፍተኛን ራእይ ተቀብሏል።

እንግዲህ ማንኛውም አገልጋይ ለአገልግሎት ብቁ የሚያደርገውና ውስጣዊውን ጥማት የሚያረካው እግዚአብሔርን ማየት መቻሉ ነው። እግዚአብሔር ራሱን ከመግለጡ በፊት መንፈሳዊ ጥማትን ይሰጣል። መንፈሳዊ ጥማት እያደገ በሚሄድበት ጊዜ ሰዎች ጌታን አጥብቀው መፈለግ ይጀምራሉ። ሰለዚህ ነበር ዳዊት፡- “ዋላ ወደ ውኃ ምንጭ እንደሚናፍቅ፤ አቤቱ፤ እንዲሁ ነፍሴ ወደ አንተ ትናፍቃለች። ነፍሴ ወደ ሕያው አምላክ ተጠማች፤ መቼ እደርሳለሁ? የአምላክንስ ፊት መቼ አያለሁ?” ያለው። (መዝ. 42:1-2) ጌታ ኢየሱስም፡- “ጽድቅን የሚራቡና የሚጠሙ ብፁዓን ናቸው፤ ይጠግባሉና” (ማቴ. 5:6) ብሏል። ይህ መንፈሳዊ ጥማት እያደገ ሲሄድ ጌታን በማየት ብቻ እንዴት መባረክ እንደምንችል ለመገንዘብ የያዕቆብ ሕይወት መልካም ምሳሌ ይሆናል።

የያዕቆብ ሕይወት ምሳሌነት

የያዕቆብ ጥማት

እግዚአብሔር አብርሃምን በጠራው ጊዜ የሚከተሉትን ተስፋዎች ሰጠው። (ዘፍ. 12:1-3)

1) ታላቅ ሕዝብ እንደሚያደርገው

2) እንደሚባርከው

3) ስሙን እንደሚያክብርለት

4) ለበረከት እንደሚያደርገው

5) እርሱን የሚባርኩትን እንደሚባርክ

6) የሚረግሙትን እንደሚረግም

7) የምድርን ሕዝብ ሁሉ በእርሱ ተጠቅሞ እንደሚባርካቸው።

አብርሃም ይህን ተስፋ ይዞ ነበር ከዘመዶቹና ጣዖትን ከሚያመልክ ሕዝብ መካከል ተለይቶ እግዚአብሔር ወዳሳየው የተስፋ ምድር የወጣው። በሌላ አነጋገር እግዚአብሔር አብርሃምን የለየው በእርሱና ከእርሱ ጉልበት በሚወጡ ዘሩ ሁሉ ለመጠቀም ስለፈለገ ነበር። ከአብርሃምም በኋላ ይህንኑ ቃል ኪዳን እግዚአብሔር ለልጁ ለይስሐቅ እንዳጸናለት እናስተውላለን። ይስሐቅ እግዚአብሔር ለአባቱ ለአብርሃም የሰጠውን የበረከት ቃል ኪዳን ተቀብሎ በተስፋ ኖረ። ነገር ግን ልጅ አልነበረውም። ይህ እግዚአብሔር የሰጠው ተስፋ የሚፈጸም መሆኑን ሰላእስተዋለ እግዚአብሔር ልጅ እንዲሰጠው ጸለየ። “ይስሐቅም ስለ ሚስቱ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ፤ መካን ነበረችና፤ እግዚአብሔርም ተለመነው፤ ርብቃም ሚስቱ ፀነሰች።” (ዘፍ. 25:21)

ያዕቆብ ገና ከመወለዱ በፊት በእናቱ ማኅፀን ውስጥ እያለ የበረከት ጥማት በነፍሱ ውስጥ ተተክለ እግዚአብሔር በሕይወቱ ሊያደርገው ለነበረው ታላቅ ነገር ገና ከመጀመሪያው እያዘጋጀው ነበርና። ቀደም ሲል እንደጠቀስነው እግዚአብሔር የውስጥ ጥማትን የሚሰጠው እርሱን ወደ መፈለግ እንዲያመጣን ነው። ጥማታችንን ለማርካት ፊቱን በመሻት ሒደት ውስጥ ጌታ ራሱን ያሳየናል። የመጀመሪያውና እውነተኛው ራእይ የሚወለደው በእዚህ ጊዜ ነው። እግዚአብሔር በውስጣችን የሚተክለው ጥማት እያደገ የሚሄደው ለዚህ ነው። በመንፈሳዊ በረከት ሁሉ በመባረክ እንድንረካ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው። ጌታ ያን አይነት ጸሎት እንደሚመልስ መጽሐፍ ቅዱስ ሲመሰክር እንደዚህ ይላል፡- “ያቤጽም፡- እባክህ መባረክን

ባርከኝ፤ አገሬንም አስፋው እጅህም ከኔ ጋር ትሁን እንዳያሳዝነኝም ከክፋት ጠብቀኝ ብሎ የእስራኤልን አምላክ ጠራ እግዚአብሔርም የለመነውን ሰጠው።” (1 ዜና 4:10)

እግዚአብሔር የማይከብረው ግን፤ ይህንን ሰማያዊና ቅዱስ ጥማትን በሥጋ መንገድ ለማርካት ሲሞክር ነው። ምድራዊ ዘዴዎች እግዚአብሔርን ወደሚያሳይ ራእይ አያቀርቡም።

የያዕቆብ ዘዴዎች

ያዕቆብ እግዚአብሔር በውስጡ ያስቀመጠውን መንፈሳዊ ጥማት ለማርካት የተጠቀመባቸው ዘዴዎች ወደ ፈለገው መንፈሳዊ በረከት ውስጥ ሊያስገቡት አልቻሉም። ያዕቆብ የነበረውን መንፈሳዊ ጥማት ለማርካት የተጠቀመባቸው መንገዶች የሚከተሉት ናቸው።

1። በትግልና በሥጋ መግፋት።

ያዕቆብ ገና በማኅፀን ውስጥ እያለ ወንድሙ ቦታውን እንዳያጠብበት ስፍራ ልቀቅልኝ እኔ ብቻ ልዝናናበት ማለት ጀመረ። “ልጆችም በሆድዎ ውስጥ ይገፋፉ ነበር፤” (ዘፍ. 25:22) እኔ ሁሉን ከያዝኩ እኔ በሁሉም ከታወቅሁ፤ እኔ በሁሉም ነገር ውስጥ ካልተገኘሁ ... እኔ፤ እኔ፤ እኔ ... በማለት መንፈሳዊ በረከትን ለመውረስ የሚጥሩ ክርስቲያኖች ጥቂት አደሉም። ወንድምን በመግፋትና በሥጋ በመስፋፋት እውነተኛና የሚያረካ በረከት አይመጣም። ይህንን ድርጊት ከያዕቆብም በፊት ሎፕ ይህንኑ ሞክሮ ነበር። አይኑን አንስቶ ሰፊና ለምለም ምድር አይቶ ሄደ። ነገር ግን እርሱ ለበረከት ትሆናለች ያላት ከተማ በእግዚአብሔር እሳት ተቃጥላ ከምድር ገጽ ጠፋች። እግዚአብሔርን አምኖ የጸናው አብርሃም ግን የተሰፋውን ምድር ለዘሮቹ አስገኘ።

2። ቀድሞ ወንድሙን ወደ ጓላ ማስቀረት ።

ያዕቆብ ስለ ብኩርና ምንነት ገና ሳይረዳና ገና በማኅፀን ውስጥ እያለ ቀድሞ ለመውጣት ከወንድሙ ከዲሳው ጋር ታገለ። በትግል ያንን ጥማት ለማርካት መፈለግ። (ዘፍ. 25:22፤ ሆሴ. 12:4) በያዕቆብ ነፍስ ውስጥ የነበረው ጥማት ከእግዚአብሔር ሲሆን ነገር ግን በረከትን ለማግኘት የተጠቀመበት ዘዴ ከእግዚአብሔር ሳይሆን ከራሱ በመሆኑ ወንድሙን ምንም ያህል ወደ ጓላ ቢጐትትም በመቅደም በኩር ሆኖ ሊወለድ አልቻለም። ዛሬም በሕይወታችንና በአገልግሎታችን ውስጥ የሌሎችን አገልግሎት እየረገጥን የእኛ ብቻ ይታይ፤ እኛ እንቅደም፤ ወንድሜን ልብለጠው፤ የሚል ስሜት ከያዝን ይህ ስሜት ከራሳችን የውድቀት መንገድ እንጂ ከጌታ ዘንድ አይደለም።

በረከት የሌላውን ጸጋ ወይንም አገልግሎት በመናቅና በመርገጥ አይገኝም። ነገር ግን በረከት የሚገኘው ሌላውን በማስቀደም ነው። (ፈሊ. 2:3-4) በያዕቆብ ጊዜ የነበረው ከያዕቆብ የመጣ የያዕቆብ ባሕርይ ዛሬም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይኖራል ይሠራልም። ይህ ባሕርይ ግን ከሕይወታችንና ከቤተ ክርስቲያናችን ሊወገድና ሊቆረጥ ይገባዋል።

እግዚአብሔርን ለማገልገልና ለማስከበር መፈለግ መጣር መልካም ነው። ነገር ግን ወንድማችንን ወደ ጓላ በመጣል መሆን የለበትም። ትግላችን ከሥጋና ከደም ጋር አለመሆኑን አለመዘንጋት ከእንዲህ ዓይነቱ ስህተት ይጠብቃል። የአገልግሎት ዓላማ ሌሎችን በጌታ ፍቅር ማገልገል ነው።

3። ሁኔታን በመጠቀም በረከትን ለመቀበል መጣር።

ምንም እንኳን ያዕቆብ በእናቱ ሆድ ውስጥ እያለ ቢታገልም ዲሳው ቀድሞት በመውጣቱ ብኩርናውን ያዘ። ይህም ቢሆን እንኳን በያዕቆብ

ሕይወት ውስጥ የነበረው መሻትና ጥማት ሊጠፋ አልቻለም። ስለዚህም ከጊዜያት በኋላ ሌላ የበረከት መቀበያ አጋጣሚ አገኘ። ይኸውም ወንድሙ ዔሳው በተራብ ጊዜ በምስር ወጥ የወንድሙን ብኩርና መግዛት ነበር። ዔሳው ለጊዜያዊ ችግሩ ብሎ ባለመታገስ ብኩርናውን ለምስር ወጥ በመሸጥ አቃለለ። ያለመታገስ ድካም የተሰጠውን ክብርና ሞገስ ለከንቱ ነገር አሰጣለው። ዛሬም በዘመናችን ትዕግስት ከማጣት የተነሣ ብዙዎችን ጌታ ለታላቅ ነገር ሹሟቸው እያለ ለትንሽ ነገር አደራን በመጣል ለሚበላ ለሥጋዊ ነገር በምንቸገረኝነት ጥለው ይሄዳሉ። እግዚአብሔር ስላልጠራቸው አይደለም። ነገር ግን የጥሪውን ክብርነትና የጠሪውን ታላቅነት ባለመረዳቸው ነው። የእግዚአብሔርን ጸጋ ለገንዘብ፣ ለዝናና ለመሳሰሉት ብሎ ማቃለል እንደ ዔሳው መመለሻ በሌለው ውድቀት ላይ ያደርሳል። “ሴሰኛም የሚሆን እንዳይገኝ፤ ወይም ስለ አንድ መብል በኩርነቱን እንደ ሸጠ እንደ ዔሳው ለዚህ ዓለም የሚመች ሰው እንዳይሆን ተጠንቀቁ። ከዚህ በኋላ እንኳ በረከቱን ሊወርስ በወደደ ጊዜ እንደ ተጣለ ታውቃላችሁና” (ዕብ. 12:16-17) ይላል። እግዚአብሔር ለክቡር ነገር ከጠራን በፀሐይም ይሁን በብርድ ልናገለግለው ይገባናል። “ቃሉን ስበክ በጊዜውም አለጊዜውም ጽና” ይላልና። (2ጢሞ. 4:2)

ያዕቆብ ከወንድሙ በመሀላ ብኩርናውን ቢወስድም ያ የፈለገው ውስጣዊ የበረከት ጥማት በዚህ ሊረካ አልቻለም። ስለዚህም እንደገና ሌላ መንገድ ሲፈልግ እናያለን። መንፈሳዊ በረከት በጣም የከበረ ነገር ስለሆነ መሸጥ እንደማይቻል ሁሉ መግዛትም አይቻልም። ለመግዛት በጣሩት ላይ ከባድ ፍርድ እንዲደርስ ቃሉ ሲነግረን እንዲህ ይላል። “ጴጥሮስ ግን እንዲህ አለው፡- የእግዚአብሔርን ስጦታ በገንዘብ እንድታገኝ አስበሃልና ብርሀ ከአንተ ጋር ይጥፋ።” (ሐዋ. 8:20)

4፤ በማታለል በረከትን ለመውሰድ መሯሯጥ።

ያዕቆብ በመታገልም ሆነ በመግዛት ይህን በረከት አላገኘም። ስለዚህ በማታለል በረከትን ለመቀበል ቋመጠ። ያዕቆብ ለማታለል የተጠቀመባቸው መንገዶች፡-

ሀ፤ የስርቆት ሥጋ። ከአባቱ በጎች አንዱን ወስዶ በማረድ ልክ አድኖ ያመጣው አስመስሎ አቀረበ። (ዘፍ. 27:8) የእኛ ባልሆነ ነገር በረከትን ለመቀበል መጣር ቆይቶ መጋለጡ አይቀርም።

ለ፤ የተውሶ ሙያ። በዚህ ላይ እንደምንመለከተው ያዕቆብ ለአባቱ አንተ እንደምትወደው አድርጌ አዘጋጀሁልህ ብሎት ነበር። ነገር ግን እንደ እውነቱ እናቱ እንጂ ያንን ምግብ ያዕቆብ አልሠራውም። (ዘፍ. 27:14) የእናቱን ሙያ የራሱ አስመስሎ አቀረበ። በሌሎች ሥራ ለመታወቅ መጣር የያዕቆብ ሥራ እንጂ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ አይደለም።

ሐ፤ የተውሶ ልብስ። ቃሉ እንደሚለን መልካሙን የዔሳውን ልብስ እናቱ አምጥታ በላዩ ደረበችው። (ዘፍ. 27:15) ይህን ያደረገችው ወንድሙን መስሎ በረከት እንዲቀበል ነበር። መንፈሳዊ በረከትን የምንቀበለው ራሳችንን ሆነን ወደ ጌታ በመምጣት እንጂ በሌላው ጸጋ በመነገድ ወይም በማገልደም አይደለም። ዳዊት ጎልያድን ያሸነፈው በሳዖል የጦር ዕቃ ሳይሆን እግዚአብሔር በባረከለት ወንጭ ነበር። ካልተሰጠን የጦር ዕቃ መሣሪያ በተሰጠን ጠጠር ብዙ ነገር መሥራት እንችላለን። ትልቁ ነገር የሰጠታው ዓይነትና ትልቅነት ሳይሆን የሰጪው እጅ ያለበት መሆኑ ነው።

መ፤ የተውሶ ሽታ። በረከትን ለመቀበል የሰውን ሽቶ መቀባት።

(ዘፍ. 27:27) እግዚአብሔር የሚባርከን እንደ እገሌ ስለ ዘመርን፤ ስለ ሰበከን፤ ስለ ጸለይን ሳይሆን ራሳችንን ሆነን ስለቀረብን ብቻ ነው።

ሠጥተውህ ቆዳ። ወንድሙን ለመምሰል የበግ ቆዳ በእጁና በእንጉቱ ላይ አደረገ። (ዘፍ. 27:16) ከቆዳው የተነሣ ከወንድሙ ይበልጥ ለስላሳ ነበር፤ ውስጡ ግን ያው ያዕቆብ ነው። ሰው ላዩን ያያል እግዚአብሔር ግን ውስጥ ያለውን ስለሚያውቅ በቆዳና በእነጋገር ቅልሳልስነት አይታለልም። “ያዕቆብ ወደ አባቱ ገብቶ አባቱ ሆይ አለው፤ እርሱም እነሆኝ፤ ልጄ ሆይ አንተ ማን ነህ? አለ። ያዕቆብም አባቱን አለው፡- የበኩር ልጅህ እኔ ዓሳው ነኝ፤ እንዳዘዝኸኝ አደረግሁ ነፍሴህ ትባርከኝ ዘንድ ቀና በልና ተቀመጥ ካደንሁትም ብላ።” (ዘፍ. 27:18-19) በረከትን ከእግዚአብሔር ለመቀበል ሁለቱም ማለትም የውስጣችንም የውጫችንም አንድ መሆን አስፈላጊ ነው።

ረጎ የተውሶ ስም። ስሙ ያዕቆብ ሆኖ ሳለ ለአባቱ ስሜ ዓሳው ነው አለ። (ዘፍ. 27:19) በብሉይ ኪዳን ጊዜ በተለይም በእይሁዶች ባሕል ስም ትርጉም አለው። ከዚያ በላይ ብዙ ጊዜ ስም የተጠራውን ጠባይ ያንጸባርቃል። ያዕቆብ ማለት አታላይ ማለት እንደሆነ ሲገልጽ ወንድሙ ዓሳው እንዲህ ይላል፡- “እርሱም አለ፡- በእውነት ስሙ ያዕቆብ ተባለ፤ ሁለት ጊዜ አሰናክሎኛልና፤ ብኩርናዬን ወሰደ፤ አሁንም እነሆ በረከቱን ወሰደ። ደግሞም ለእኔ በረከትን አሳስቀረህልኝምን? አለ” (ዘፍ. 27:36) ስለዚህ ያዕቆብ ራሱን ሆኖ ሳይሆን ለመቀበል የቀረበው የበኩር ወንድሙን ስም ወስዶ ነበር። በመሠረቱ ወደ በረከት የምንደርሰው ማንነታችንን ይዘን በመቅረብ ለውጠኝ በምንልበት ጊዜ ብቻ ነው።

ለጎ የተውሶ ቅመም። እናቱ ለማጣፈጫ የተጠቀመችበት ቅመም። ያዕቆብ እነዚህን ነገሮች ሁሉ ይዞ ወደ አባቱ ዘንድ ቀረበ። ለአባቱም

ተነስተህ ብላና ባርከኝ አለ ነገር ግን ይስሐቅን ጥርጥር ሲገባው እንመለከታለን። 1ኛ ፈጥኖ በመምጣቱ፤ 2ኛ የያዕቆብ ድምጽ እንጂ የዓሳው ባለመሆኑ ጥርጥር ፈጠረበት። ይስሐቅ በፊቱ ምግብ ያዘጋጀውን ና ወደ እኔ ቅረብና ልዳስስህ በማለት በእጆቹ ዳሰሰው የሰውነቱንም ወዝ አሸተተ። ሁለንተናውም የዓሳው ሆኖ አገኘው። ነገር ግን እንዲህ አለው። “ሰውነትህ ልብስህና ሽታህ የዓሳውን ይመስላል ድምጽህ ግን የያዕቆብ ነው።” እዎ! ሰው በውጫዊ ሥራውና ይዘቱ ራሱን ጻድቅ ማስመሰል ይችላል ነገር ግን ውስጡን ለመቀየርና ለማስመሰል መሞከር ፈጽሞ አይችልም። በረከትን የሚከለክለንና የሚያስቀርብን ውጫዊው ነገራችን ሳይሆን ውስጣዊው ሁኔታችን ብቻ ነው። እግዚአብሔር ውስጥን ይመለከታልና ውስጥንም ደግሞ የሚቀይር እግዚአብሔር ብቻ ነው። (ዕብ. 4:13)

ዛሬ ለሰዎች ግራ ያጋባው ነገር ይህ ነው። ሰዎች የእግዚአብሔርን በረከት በእውቀትና በችሎታ መቀበልን ይፈልጋሉ፤ ነገር ግን ውስጣቸው ካልተለወጠ በፍጹም በረከት ሊመጣ አይችልም። መንፈሳዊ አሠራር ከሥጋዊ አሠራር በጣም ይለያልና በጥበብና በዘዴ የሚሠራ አይደለም። የሠራዊት ጌታ ልባችንን ሲቀይርና ሲከብርበት ብቻ ያ በረከት በእኛ ውስጥ ይፈሳል። ያዕቆብ በማታለል ከአባቱ በረከትን ቢቀበልም እንኳን ከቤተሰቡ እንዲለይና እንዲባረር ምክንያት ሆነበት። በሥጋ የመጣ በረከት ምንጊዜም ቤትን ያስለቅቃል፤ ለሰደት ያጋልጣል።

ለበረከት የሚያበቃ ራእይ

ያዕቆብ ከወንድሙ ከዓሳው የቁጣ ፊት ለመራቅ ወደ እናቱ ዘመዶች ተሰደደ። በዛም በሽሽት በምድረ በዳ ላይ እግዚአብሔር አምላክ በሕልም ተገናኘው። (ዘፍ. 28:10-22) ያዕቆብ በዚያች ሌሊት የፈለገውን የውስጥ እርካታ ሳያገኝ ከቤተሰቡ ተለይቶ በምድረ በዳ ብቻውን ሲጓዝ ውሎ በደረሰበት ቦታ እስኪነጋልኝ ድረስ ብሎ ተጋደመ። እስከ አሁን

ድረስ በራሱ መንገዶችና ዘዴዎች በረከትን ምንም ቢፈልግ ማግኘት አቅቶታል። ተስፋ ቆርጦአል። እግዚአብሔር ሥራውን የሚጀምረው እኛ ስናበቃ ነውና፤ ለያዕቆብ የመንፈስ ጥማትና የውስጥ ጉጉት መልስ መስጠት ጀመረ። እግዚአብሔር ያዕቆብን ለሙሉ በረከት የሚያበቁ ሦስት ራእዮችን ሰጠው።

፩፤ የቤቴል ልምምድ። (ዘፍ. 28:10-23)

በዚያች ሌሊት እግዚአብሔር ለመጀመሪያ ጊዜ እርሱ ባልጠበቀበት ሰዓት ለያዕቆብ ተገለጠለት። በዚያ በምድረ በዳ ምንም ነገር በሌለበትና ምንም ነገር በሥጋ ዓይን በማይታይበት ቦታ በራእይ ተገለጠለት። ያዕቆብ ድንጋዩን ተንተርሶ በተኛበት ስፍራ ራእይ አየ። ታላቅ መሰላል ምድርንና ሰማይን አገናኝቶ በመሰላሉ ላይ የእግዚአብሔር መላእክቶች ሲወጡና ሲወርዱ እግዚአብሔር ግን በመሰላሉ ጫፍ ላይ ቆሞ አየው። እግዚአብሔር የያዕቆብን ውስጣዊ የበረከት ጥማት ለማርካት ሲል ከሰማይ ወደ ምድር መሰላልን ዘረጋ። ይህ መሰላል የበረከት ሁሉ ምንጭ የሆነው የጌታ ኢየሱስ ተምሳሌት ነው። የበረከታችን ምንጭ ሰማይንና ምድርን ያስታረቀው ከጌታ ኢየሱስ ብቻ ነው። በዚህ ሕልም ውስጥ የሚከተሉት ሆኑ፦

ሀ፤ ያዕቆብ እግዚአብሔርን ለመጀመሪያ ጊዜ ከሁሉም በላይ ሆኖ አየው። ለመንፈሳዊ ሕይወትም ሆነ ለእገልግሎት ይህ መሠረታዊ ራእይ ነው። እግዚአብሔር ከሁሉም ነገር በላይ መሆኑ ብቻ ሳይሆን ፍጹም ተወዳዳሪ የሌለው አምላክ መሆኑን መገንዘብ አስፈላጊ ነው። እግዚአብሔርን ከሁሉም ነገር በላይ ሆኖ ስናየው ብቻ ነው ሁሉንም ነገር ከሕይወታችን ውስጥ ቦታ የምናስለቅቅለትና ከምንም ነገር ጋር ባለማወዳደር የምንቀበለው። ያዕቆብም እግዚአብሔርን እንደ እግዚአብሔርነቱ ስላየው የሚከተሉት ሁኔታዎች በሕይወቱ ውስጥ ተፈጸሙ።

ለ፤ የእግዚአብሔርን ድምጽ ለመጀመሪያ ጊዜ ሰማ። ከዚያ በፊት እግዚአብሔር ለአብርሃምና ለይስሐቅ መናገሩን ሰማ እንጂ እርሱ ይህን አልተለማመደም ነበር። በሌሎች ሰዎች ልምምድ እግዚአብሔርን ማወቅ አንችልም። ሌሎች የሰሙትም ድምጽ ለጥሪላችንና ለእገልግሎታችን መሠረት ሊሆን አይችልም። እግዚአብሔርን መስማት መማር ወይም መለማመድ የተዘጋጀልንን በረከት ለመቀበል የመጀመሪያ እርምጃ ነው።

ለ፤ ከእግዚአብሔር ቃል ኪዳን ተቀበለ። ከዚህ በኋላ የሚኖረው እግዚአብሔር ከአባቱና ከእያቱ ጋር ቃል ኪዳን ስለገባ ብቻ አይደለም። ከእርሱ ጋር በግል ቃል ኪዳን ስለ ገባለት ነው። እግዚአብሔር የሚጠቀምበት ሰው በግል ከእርሱ ጋር ልምምድ ኖሮት በቃል ኪዳን መሠረት ለአምላኩ የተለየውን ሰው ነው።

መ፤ የእገልግሎትን ተስፋ ተቀበለ። “ዘርህም እንደ ምድር አሸዋ ይሆናል እስከ ምዕራብና እስከ ምሥራቅ እስከ ሰሜንና እስከ ደቡብ ትስፋፋለህ፤ የምድርም አሕዛብ ሁሉ በአንተ በዘርህም ይባረካሉ።” ተባለለት። (ዘፍ. 28:14) ያዕቆብ እስከ እሁን በረከትን ሲፈልግ የነበረው ለራሱ ነበር። እግዚአብሔር ግን በሕይወታችን ውስጥ መንፈሳዊ በረከቶች የሚሰጡን ሌሎችን እንድንባርክ መሆኑን ገለጸለት። ከዚህ በኋላ ያለው ሕይወት ለምድር ሕዝብ ሁሉ በረከት መሆኑን ተረዳ። መንፈሳዊ በረከት በጎተራ የሚጠራቀም ሳይሆን የሚተላለፍ ነው። ቃሉም “ስጡ ይሰጣችሁማል” የሚለው ለዚህ ነው።

ሠ፤ የእግዚአብሔርን ሕልውና ተለማመደ። “እነሆ እኔ ከአንተ ጋር ነኝ።” (ዘፍ. 28:15) የመንፈሳዊ ጥማት እርካታ የሚገኘው በድርጊቶች ወይም በእገልግሎት ፍሬዎች ሳይሆን በእግዚአብሔር ከእኛ ጋር ሲሆን ነው። የእግዚአብሔርን ሕልውና ምንም ነገር አይተካውም። ይተካው

ዘንድ መዋከርም ጣዖትን እንደ ማምለክ የሚቆጠር ነው። ሙሴ ይህን ምስጢር ስለ ተረዳ ነበር፡- “እርሱም፡- አንተ ከእኛ ጋር ካልወጣህስ፤ ከዚህ አታውጣን።” (ዘጸ. 33:15) ያለው። ለሐዋርያት ጌታ የሰጣቸው ተስፋ “... እነሆም እኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ።” አላቸው። (ማቴ. 28:20) የእግዚአብሔር ሕልውና ለግል ጥማት እርካታም ሆነ ለመንፈሳዊ ራእይ ተተኪ የሌለው ጉዳይ ነው።

ረታ የእግዚአብሔርን ምሪትና ጥበቃ ተለማመደ። “እነሆም እኔ ከአንተ ጋር ነኝ፤ በምትሄድባትም መንገድ ሁሉ እጠብቅሃለሁ፤ ወደዚችም ምድር እመልስሃለሁ የነገርሁህን ሁሉ እስካደርግለህ ድረስ አልተውህምና።” አለው። (ዘፍ. 28:15) የእግዚአብሔር ሕልውና ባለበት ቦታ የእርሱ ጥበቃና እንክብካቤ ይኖራል። ዳዊት ይህንን ዓይነት ጥበቃና እንክብካቤ ስለ ተለማመደ ነበር “በልዑል መጠጊያ የሚኖር ሁሉን በሚችል አምላክ ጥላ ውስጥ ያድራል።” (መዝ. 90:1) በማለት ለዘመናት የማይሸሩትንና የማያሻሽሉትን እውነት ያስተላለፋል። በልዑል ጉያ ሥር ከመሆን የበለጠ እርካታንና ዋስትናን የሚሰጥ ምን አለ?

ሰታ የእግዚአብሔርን ሕልውና መሰከረ። “በእውነት እግዚአብሔር በዚህ ስፍራ ነው፤ እኔ እላወቅሁም ነበር አለ።” (ዘፍ. 28:16) ያዕቆብ በሕይወቱ የእግዚአብሔርን ሕልውና ተረድቶ ሲመሰክር የመጀመሪያ ጊዜው ነበር። እውነተኛ መለወጥና የአገልግሎት ራእይ የሚወለደው ከዚህ ዓይነት መቀየር በኋላ ነው።

ሸታ ፈሪሃ እግዚአብሔር በሕይወቱ ገባ። “እንዲህም አለ፡- ይህ ስፍራ እንዴት ያስፈራ፤ ይህ ስፍራ የእግዚአብሔር ቤት ነው እንጂ ሌላ አይደለም ይህም የሰማይ ደጅ ነው።” አለ። (ዘፍ. 28:17) የጥበብ፤ የማስተዋልና የመረዳት ምንጩ እግዚአብሔርን መፍራት መሆኑን መጽሐፍ

ቅዱሳችን ይመሰክርልናል። ቅዱስ ፍርሃት ለእግዚአብሔር የሚገባውን ክብር እንድናቀርብለት ያስችለናል። ከሥጋ ኩራት፤ ቅድስና ከሌለበት፤ ሥራና ከድፍረት ኃጢአት ይጠብቀናል። ጌታን ለማገልገልና በሕይወታችን እርሱን ለማስከበር የምንፈልግ ሁሉ ከሁሉም ነገር በፊት መማር የሚገባን ቢኖር እግዚአብሔርን እንደ አምላክነቱ መፍራትና ማክበርን ነው። ዛሬ ፈሪሃ እግዚአብሔር በቤተ ክርስቲያንም ሆነ በአገልጋዮች ሕይወት ውስጥ በግልጽ አይታይም። ከዚያም አልፎ ተርፎ የድፍረት ኃጢአት የሚታይበት ጊዜ ይበዛል። በተለይም አገልጋዮች ከዚህ አንጻር ታላቅ ሃላፊነት እንዳለባቸው መዘንጋት አይገባም። ፈሪሃ እግዚአብሔር በጎደለበት ቦታ ሰዎች ሳይፈሩ በእግዚአብሔር ስም በሥጋቸው ተነሳሰተው ሲናገሩ ይሰማሉ። እግዚአብሔር ሳይናገር “እንዲህ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር” ብለው የሚናገሩም አሉ። ይህም ማምለጥ ከማይችሉት እሳት ጋር መጫወት ስለሆነ በእውነተኛ ንስሐ ቶሎ ሁኔታውን ማስተካከል ያስፈልጋል። የያዕቆብ በረከት የተጀመረው እግዚአብሔርን መፍራት ወደ ሕይወቱ በገባች ቀን ነው። እግዚአብሔርን መፍራት አገልግሎትም፤ በረከትም፤ ምስክርነትም ነው።

ቀታ ወደ ቤቴል ገባ። “ይህ ስፍራ እንዴት ያስፈራ፤ ይህ ስፍራ የእግዚአብሔር ቤት ነው እንጂ ሌላ አይደለም ይህም የሰማይ ደጅ ነው። ...ያንን ስፍራ ቤቴል ብሎ ጠራው፤ አስቀድሞ ግን የዛች ከተማ ስም ሎዛ ነበረ።” ይላል። (ዘፍ. 28:17 ና 19) ቤቴል ማለት የቃሉ ትርጉም የእግዚአብሔር ቤት ማለት ቢሆንም ለያዕቆብ ቤቴል ማለት

- ጥማቱ የረካበት
- እግዚአብሔርን ከሁሉ በላይ ሆኖ ያየበት
- የእግዚአብሔርን ቃል ኪዳን የተቀበለበት
- የእግዚአብሔርን ድምጽ የሰማበት
- የእግዚአብሔርን ጥበቃ ያረጋገጠበት

- የእግዚአብሔርን ጥሪ የተቀበለበት
- የእግዚአብሔርን ሕልውና ለመጀመሪያ ጊዜ የተለማመደበት
- የእግዚአብሔር ቅዱስ ፍርሃት በሕይወቱ ውስጥ ዘልቆ የገባበት
- ለአምላኩ ቃል ኪዳን የገባበት
- አዲስ ራእይ የተቀበለበት
- አምላኩን በግል ያወቀበት
- ለአገልግሎት ራሱን ለእግዚአብሔር የለየበት ስፍራ ማለት ነው።

በቃ ለእግዚአብሔር ለመኖር ቃል ኪዳን ገባ። “... እግዚአብሔር አምላኬ ይሆንልኛል” አለ። (ዘፍ. 28:21)። ይህ የሚያሳየው በቃል ኪዳን መሠረት ሌላውን ሁሉ ትቶ ለእግዚአብሔር ለመገዛት መወሰኑን ነበር። እንደ አብርሃም ከጣዖት አምልኮ ተለይቶ ለእግዚአብሔር ብቻ ለመኖር ቆረጠ ማለት ነው። መለየት ከሌለ በረከትም ሆነ እውነተኛ ራእይ አይኖርም።

ታላቅ የእግዚአብሔርን ቤት ለመሥራት ቃል ኪዳን ገባ። “ለሐውልት የተከልሁት ይህም ድንጋይ የእግዚአብሔር ቤት ይሆናል፤ ከሰጠኸኝም ሁሉ ለአንተ ከአሥር እጅ አንዱን እሰጥሃለሁ።” በማለት ቃል ገባ። (ዘፍ. 28:22) ያዕቆብ የእግዚአብሔርን ቤት ለመሥራት የወሰነው በቤቴል ነበር። ይህ ማለት የእግዚአብሔር ሕልውና ባለበት፣ የእርሱም ታላቅነት በታየበትና መፈራቴም በተገለጸበት ቦታ ለእርሱ ለመኖር ውሳኔ አደረገ ማለት ነው። የያዕቆብ ውሳኔ ለአምላኩ በቤቴል ቤት ለመሥራት የቃል ኪዳን መታሰቢያ ማቆምና በንብረቱ ጌታን ማስከበር ነው።

፪ የያዕቆብ ወንዝ ትግል። (ዘፍ. 32:22-32)

ያዕቆብ ከሃያ ዓመታት በኋላ እግዚአብሔር እሰጥሃለሁ ወደ አለው

ምድር ለመመለስ ተነሣ። እውነትም ጌታ ቃል እንደ ገባለት ባርኮታል፤ ጠብቆታል ልዩ ጥንቁቄም አድርጎለታል። ተመልሶ ሲመጣ ግን ከብዙ ዓመታት በፊት ወንድሙን ሰላታለለው አሁንም ይበቀላኝ ይሆን ብሎ ፈራ። ያለውን ንብረት ሁሉ እስቀድሞ ከላከ በኋላ እርሱ ሌሊቱን ከያዕቆብ ወንዝ ማዶ ቀረ። በዚያች ሌሊት ከእግዚአብሔር ጋር ወደ ነበረው ልዩ ልምምድ ውስጥ ገባ። በሕይወቱም የሚከተሉት ነገሮች ተፈጸሙ።

ሀ ብቻውን ቀረ። እግዚአብሔር የሚጠቀምበት ሰው ብቻውን ከአምላኩ ጋር መሆን መማር ይኖርበታል።

ለ እግዚአብሔር መልእክ ጋር ለበረከት ታገለ። እንዳላሸነፈው ባዩ ጊዜ ለበረከት ጸለየ። ለበረከት በእግዚአብሔር ፊት መትጋት፣ ጌታን ለማስከበር ከሚፈልግ ሰው ሁሉ የሚጠበቅ ድርጊት ነው። ያዕቆብ እስከ አሁን በሕይወቱ ሲታገል የነበረው ከሰው ጋር ነበር። አሁን ግን ለመጀመሪያ ጊዜ እግዚአብሔርን ካልባረከኝ አልለቅህም በማለት ተማጽነው።

ሐ ስሙን አስተካከለ። አባቱ ፊት ለበረከት በቀረበ ጊዜ ስሙን ለውጦ ዔሳው ብሎ ነበር። ልክ እንደዚሁ ከእግዚአብሔር በረከት በፈለገ ጊዜ የተጠየቀው ጥያቄ “ስምህ ማን ነው?” የሚል ነበር። እርሱም ያዕቆብ ነኝ አለ። ማለትም አታላዩ ነኝ በማለት ሳያስመስል እንዳለ ቀረበ። እግዚአብሔር በብዙ በረከት ሊጠቀምበት ከሚፈልገው ሰው የሚጠብቀው ይህንን ነው። በግልጽነት ሳይሸፋፍት ሁሉንም በሚያይና በሚያውቀው ፊት መቅረብ ታላቅ በረከት አለው።

መ ስሙ ተለወጠለት። ስሙ እስራኤል ተባለ። እስራኤል ማለት የእግዚአብሔር ልዑል ማለት ነው። ይህም ማለት የእግዚአብሔር ስም የሚሸከም አምባሳደር ሆነ ማለት ነው።

ሠጋ እግዚአብሔር አየው። “ያዕቆብም፡- እግዚአብሔርን ፊት ለፊት አየሁ፤ ሰውነቴም ድና ቀረች ሲል የዚያን ቦታ ስም ጽኒኤል ብሎ ጠራው።” (ዘፍ. 32:30) እግዚአብሔርን አየ ሕይወቴም ተቀየረ። ፍጹም ለውጥ በሕይወቴ ውስጥ መጣ። ይህ እግዚአብሔር ሊጠቀምበት ከሚፈልገው ሰው ሁሉ ሕይወት የሚጠበቅ ነው። እግዚአብሔርን ማየት መቻል የበረከት ሁሉ በላይ ነው። እግዚአብሔርን የማየት ራእይ ለእርሱ እውነተኛ አምባሳደር እንድንሆን ያስችለናል።

፫፱ ወደ ቤቴል የመመለስ ጥሪ (ዘፍ. 35:1-15)

ከዚህ ታላቅ ነገር በኋላ ያዕቆብ በቤቴል ይኖር ነበር። ነገር ግን የእግዚአብሔር በረከት በበዛ ጊዜ በልቡ ተኩራራ በራሱም ተማመነ። የመዝናናት ዘመን መጣለት። ስለዚህም ለከብቶቹ የሚስማማ ስፍራ ቤቴል ሳይሆን ቆላማው ስፍራ ነው በማለት ወደ ቆላማ ወረደ። እግዚአብሔር የሰጠውን ስፍራ ትቶ እንደ ሀሳቡ ራሱን ለመምራት ሞከረ። ሰው እግዚአብሔር እንደ ሰጠው መሆን ትቶ እንደ ሌሎች ለመሆን ሲሞክር በሕይወቴ ትልቅ እርግግንን ያስገባል። እስራኤላውያን እግዚአብሔር ንጉሣቸው ሆኖ ሳለ እነርሱ ግን እንደ አሕዛብ ለእኛም ንጉሥ ይሁንልን በማለት የጠራቸውንና የተቤዣቸውን ጌታን አሳዘኑት። በዚህም ምክንያት እርግግንን ወደ ሕይወታቸው አስገቡ። እንደዚሁም እኛን የእግዚአብሔር ፈቃድ ልጁን ጌታችን ኢየሱስን እንመስለው ዘንድ እንጂ ሌሎችን እንመስል ዘንድ አልጠራንም። (ሮሜ 8:29-30) ያዕቆብ በመዝናናቱና ቆላ በመውረዱ የሚከተሉት በሕይወቴ ታዩ፡-

ሀ፱ በቤቴል ለመኖር የገባው ቃል ኪዳን ፈረሰ። በቆላ ሆነን የቤቴልን ኑሮ መኖር አንችልም። የቆላ ኑሮ ቃል ኪዳን ያስረሳል። ሕይወትን በስንፍናና በቸልተኝነት ይሞላል።

ለ፱ የእግዚአብሔር መሰዊያ ፈረሰ። መዝናናት ስንጀምር የጸሎት፣ የቃሉ ጥናት፣ የምስጋናና የአገልግሎት ቅንዓታችን እየደከመ ይሄዳል። ተሃድሶ ካልመጣ ውድቀት ይከተላል። በይዕቆብ ሕይወት ውስጥ የሆነው ይህ ነበር።

ለ፲፱ ጣዖት ወደ ቤቴ ገባ። ለቤተሰቡ እንደ ተገለጠለት ታላቅ አምላክ ሳይሆን፤ እንደ አካባቢው በመሆን ጣዖትን ማምለክ ጀመረ። የእግዚአብሔር ልዑል ተብሎ ለዓለም የተጠራው ሰው ለቤተሰቡ እንኳን ሳይበቃ ቀረ።

መ፱ የመጀመሪያውን ራእይ ረሳ። የቆላ ኑሮ የመጀመሪያውን ራእይ ያስረሳል። ስለ እግዚአብሔር ታላቅነት፣ ስለተቀበለው ተስፋ፣ እግዚአብሔርን ፊት ለፊት ማየትና ሌሎችንም ቀደም ብሎ ስለ ቤቴል የተዘረዘሩትን ሁሉ ረሳ። እግዚአብሔርን በሕይወቴ የሚያስከብረው ሰው የመጀመሪያ ራእዩን ሳይለቅ ጸንቶ የሚቆመውን ነው። በአገልግሎት ውስጥ ትልቁ ውድቅ የሚጀምረው የመጀመሪያው ራእይ ሲረሳ ወይም ችል ሲባል ነው። ራእይ ከጠፋ አገልግሎት የለም። ራእይ ከደበዘዘ አገልግሎት በጣም ደካማ ይሆናል። የመጀመሪያውን ራእይ ጠብቆ እስከ መጨረሻ ከመኖር የበለጠ ታላቅ ነገር የለም።

ሠ፱ በዱሮ ስሙ ተጠራ። (ዘፍ. 35:10) በቤቴል መኖሩን ትቶ ወደ ቆላ ስለ ወረደ የእግዚአብሔር ልዑል ወይም እስራኤል ተብሎ መጠራትን ትቶ፤ ወደ ድሮ ስሙ ወደ ያዕቆብነት ተመለሰ። (ዘፍ. 32:29) ቃል ኪዳን አፍርሶ ቆላ መውረድ ወደ ድሮ ሕይወት ይመልሳል። በጥሪያችን እንድናፍርም ያደርገናል።

ረቅ እግዚአብሔር ደግሞ ተገለጠለት። የእግዚአብሔር ምሕረት በጣም ታላቅ ነው። እግዚአብሔር ሁለተኛ ዕድል ሰጠው። ባረከውም። ስሙንም ሁለተኛ ጊዜ ለወጠለት። እግዚአብሔር ሁሉን ቻይ መሆኑን እንደገና አረጋገጠለት። በአዲስ ተስፋም ሞላው። ወንድሜ ሆይ፡- እግዚአብሔር ለአንተም ይህንን ለማድረግ ዝግጁ ነው።

ሰቅ ያዕቆብ ወደ ቤቴል ተመልሶ በዚያ ኖረ። እግዚአብሔር አምላክ ግን ለያዕቆብ እንደገና ተገለጠለት ወደ ቤቴል ውጣ በዚያም መሰዊያን ሥራልኝ አለው። (ዘፍ. 35:1) ያዕቆብም እግዚአብሔርን ታዘዘ በቤተሰቡ ውስጥ የነበሩትን ባዕድ አማልክት ጣዖታትን ሁሉ በመሰብሰብ ቀበራቸው። ወደ ቤቴል ለመመለስ ጣዖታትን መቅበር የግድ ያስፈልጋል። ያዕቆብ በቤቴ ውስጥ የነበሩትን ጣዖታት ሁሉ በቀበረ ጊዜ የእግዚአብሔር ህልውና እንደ ቀድሞው በእርሱ ላይ ሆነ በዙሪያውም ባሉት አሕዛብ ሁሉ መፈራት ሆነለት። ዛሬም እኛ ከእግዚአብሔር አምላክ የሚለዩንን ጣዖቶች ሁሉ ስንቀብር የሕያው እግዚአብሔር ህልውና በእኛ ውስጥና በዙሪያችን ይታያል። ሰዎችም ለእግዚአብሔር የተለየን እግዚአብሔርም ያከበረን እንደሆንን ይመለከታሉ። ጌታንም መፍራት ይጀምራሉ።

እንግዲህ የእግዚአብሔር ጥሪ፡- ወደ ቤቴል ተመልሰህ በመጀመሪያው ራእይ ኑር ነው የሚለው። ለያዕቆብ የደረሰው ጥሪ ወደ ቤቴል እንዲመለስና እዚያው እንዲኖር ነበር። እግዚአብሔር የሚፈልጋቸው ሰዎች ቤቴልን ተሳልመው የሚመለሱትን ሳይሆን በቤቴል ማለትም በዚያው በመጀመሪያው ራእይ፤ ፍቅርና ቃል ኪዳን የሚኖሩትን ነው።

• ቤቴል የቃል ኪዳን ስፍራ ነው። ለእግዚአብሔር ራሳችንን የሰጠንበት ቦታ ነው። አንተስ እዚያው ነህን?

• ቤቴል እግዚአብሔርን ከሁሉ በላይ ሆኖ አይተን ካልባረከኝ አልለቅህም ያልንበት ስፍራ ነው። እዚያው ነህን?

• ቤቴል ፈሪሃ እግዚአብሔር የተለማመድንበትና በአክብሮት ጥሪውን ተቀብለን ለሌሎች በረከት በመሆን ጌታን ለማስከበር የወጣንበት ቦታ ነው። እዚያው ነህን?

• ቤቴል ስማችን ተለውጦ በኃጢአተኛ ምትክ የእግዚአብሔር ልጅና የጌታ አገልጋይ ተብለን ለእርሱ ለመኖር ራሳችንን በፍቅር የለየንበት ነው። እዚያው ነህን?

• ቤቴል የመገለጥ ስፍራ ስለሆነ ደጋግመን የጌታን ድምጽ የሰማንበት ቦታ ነው። እዚያው ነህን?

• ቤቴል የምስጋናና የእምልኮ መሰዊያን ተክለን ለጌታ የሰገድንበት ቦታ ነው። እዚያው ነህን?

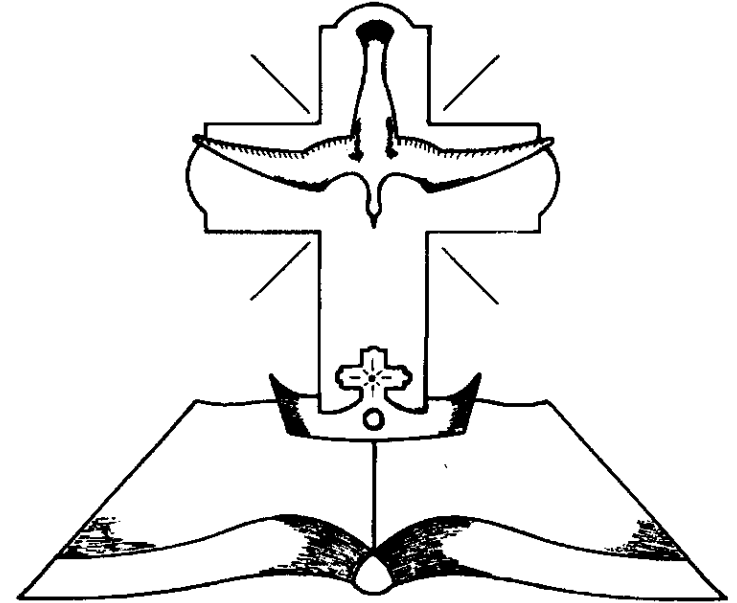
• ቤቴል ለጌታ ክብር ለመኖር በፍቅር ራሳችንንና ያለንን ሁሉ የሰጠንበት ቦታ ነው። የመጀመሪያ ፍቅራችንን ለጌታ የገለጽንበት ስፍራ ነው። እዚያው ነህን?

ይህ ዘመን እግዚአብሔር ክብሩን በሙላት የሚያንቀሳቅስበት ዘመን ነው። ስለዚህም እኛ በዚህ በክብሩ ሙላት ውስጥ ለመገኘት እርሱ ሲሠራ የሥራው ተካፋዮች እንድንሆን ወደ ቤቴል በመውጣት አዲስን ራእይ ተቀብለን ልንዘጋጅና ልንነቃ ይገባናል። ጊዜው የዝግጅት ጊዜ ነው። እግዚአብሔር ለያዕቆብ እንደገና ተገለጠለት ባረከውም። (ዘፍ. 35:9) ዛሬም የምሕረት አምላክ ስለሆነ በእኛ ውስጥ የጀመረውን ሥራ ለመፈጸም እንደገና ይገለጥልናል። እኛ ግን ከቆላማው ስፍራ ወጥተን እግዚአብሔር መጀመሪያ ወደ ተገለጠልን ስፍራ ወደ ቤቴል እንምጣ።

ለመሆኑ ወንድሜ ሆይ፡- ያንተ ቤቴል የት ይሆን? ወደዛ ስፍራ ውጣ በዛም እንደገና እግዚአብሔር በክብሩ ይገለጥልሃል ለክብሩም ያቆምሃል። አዲስ መገለጥን ለማግኘት ወደ ቤቴል እንመለስ።

“በእናንተ መልካምን ሥራ የጀመረው እስከ ኢየሱስ ክርስቶስ ቀን ድረስ እንዲፈጽመው ይህን ተረድቻለሁና።” (ፈሊ. 1:6)

በእግዚአብሔር ተስፋ ላይ መቆም

ምዕራፍ ስድስት

በእግዚአብሔር ተስፋ ላይ መቆም

ለጽድቅ ሥራ በእግዚአብሔር እጅ ውስጥ መሣሪያ መሆን የሚወድ ሰው የእግዚአብሔርን ተስፋዎች ለይቶ በማወቅ በእነዚህ ተስፋዎች ላይ ጸንቶ መቆም ይኖርበታል። እግዚአብሔር ለሚሰጠው ቃል ኪዳን በጣም ታማኝ እምላክ ነው። ለሚጠራቸው ሁሉ ቃል ኪዳኑን ያስታውቃቸዋል። በዚህ በማይሻር ቃል ኪዳኑ ላይ ተመሥርተው እንደ ቃሉ በጊዜውም ያለ ጊዜውም በሚታዘዙት ሕይወት ውስጥ ይከብራል። በዚህ ዓይነት ሕይወት ውስጥ የሚኖሩ ይባረካሉ። ለሌሎችም በረከት ይሆናሉ። እንድ ክርስቲያን የእግዚአብሔርን ተስፋ ተረድቶ እንደ ቃል ኪዳኑ ለእግዚአብሔር መኖርን ስለ ጀመረ ነገሮች ሁሉ ቀላል ይሆኑለታል ማለት አይደለም። ነገር ግን መሠረቱ ጽኑ ስለሆነ ሁሉንም ፈተና አልፎ የእምላኩን በረከት ይወርሳል። ስለዚህም ነው ጌታ ኢየሱስ ለደቀመዛሙርቱ “ስለዚህ ቃሌን ሰምቶ የሚያደርገው ሁሉ ቤቱን በዓለት ላይ የሠራ ልባም ሰውን ይመስላል። ዝናብም ወረደ ጎርፍም መጣ ነፋስም ነፈሰ ያንም ቤት ገፋው፤ በዓለት ላይም ስለ ተመሠረተ አልወደቀም።” (ማቴ. 7:24-25) አላቸው። እንደ ቃል ኪዳኑ መኖር መሠረትን ከማጽናቱ ሌላ በጊዜና በሁኔታ ሳንወሰን እግዚአብሔር ሊያደርግ ያለውን ድንቅ ነገር በእምነት ዓይኖቻችን እንድናይ ያስችለናል። ለዚህ ነው ዕንባቆም ሁኔታውን አይቶ በመረበሽ በትዕግሥት መቆየት ባቃተው ጊዜ እግዚአብሔር “እነሆ፤ ነፍሱ ኩርታለች፤ በውስጡም ቅን አይደለችም፤ ጻድቅ ግን በእምነቱ በሕይወት ይኖራል።” (ዕንባ. 2:4) በማለት የተናገረው።

እግዚአብሔር የቃል ኪዳን እምላክ ስለሆነ ለልጆቹ ተስፋ ይሰጣቸዋል። በተለይም ለተለየ አገልግሎት ከሚጠራቸው ጋር ቃል ኪዳንን ይገባል። አብርሃምን በጠራው ጊዜ ተስፋ ሰጠው ቃል ኪዳኑንም አጽናለት። ከአብርሃም በኋላ ለይስሐቅና ለያዕቆብ ከዚያም ለእስራኤል ልጆች በመጀመሪያ ከአብርሃም ጋር የገባውን የተስፋውን ቃል ኪዳን አደሰላቸው። ለእስራኤላውያን ከሰጣቸው የተስፋ ቃል ኪዳን አንዱን ብቻ ወስደን ለምሳሌ ያህል ብንመለከት በተስፋ መጽናቱ ምን ያህል አስፈላጊ እንደ ሆነ በግልጽ ለመረዳት እንችላለን።

እግዚአብሔር ለአብርሃም በገባው የተስፋ ቃል ኪዳን መሠረት፤ እስራኤላውያንን ከግብፅ ባርነት አውጥቶ ወደ ከነዕን ምድር ይመራቸው ዘንድ ሙሴን አስነሣላቸው። በሙሴም እጅ አሥር ታምራት ከተደረጉ በኋላ ከግብፅ ምድር ወጡ። ቀይ ባሕር ተከፈለና ተሻግረው በምድረ በዳው በኩል ወደ ተስፋይቱ ምድር ጉዞ ቀጠሉ። እግዚአብሔር ማርና ወተት የምታፈስ፤ በበረከት የተሞላች ምድር እንደሚሰጣቸው የተረጋገጠ ተስፋ በመስጠት ብቻ ሳይሆን ሌሊት በእሳት ዓምድ፤ ቀን በደመና አምድ ሊመራቸውና ሊጠነቀቅላቸው ከፈታቸው ቀደመ። ይህችን ምድር ልዩ የሚያደርጋት የመንግሥተ ሰማያት ምሳሌ ስለ ሆነች አይደለም። ከነዕን የመንግሥተ ሰማይ ምሳሌ አይደለችም። እግዚአብሔር ለአብርሃም፤ ለይስሐቅና ለያዕቆብ የገባላቸው የቃል ኪዳንም ምድር ስለሆነች የቃል ኪዳን ፈጻሚ በሆነ በጌታ ኢየሱስ ሞትና ትንሣኤ ለክርስቲያኖች የተዘጋጀ መንፈሳዊ በረከት ምሳሌ ናት እንጂ። እኔና እናንተ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በጸጋው ውስጥ ሆነን የምንለማመደውን ሙላት ያለውን ሕይወትና አገልግሎት ማለት ነው። ቃሉም ስለዚህ ሲመሰክር፡- “እንደዚህ ለአባቶቻችን ምሕረት አደረገ፤ ለአባታችን ለአብርሃምም የማለውን መሐላውን ቅዱሱን ኪዳን አሰበ፤ በእርሱም ከጠላቶቻችን እጅ ድንን በዘመናችን ሁሉ ያለ ፍርሃት በቅድስናና በጽድቅ በፊቱ እንድናገለግለው ሰጠን።” ይላልና (ሉቃ. 1:72-75)

በ ተ ስ ፋ ው ላ ይ ስ ለ አ ለ መ ቆ ም

መሴም በዚህ ታላቅ ተስፋ መሠረት ቀይ ባሕርን ካሻገራቸውና ለተወሰነ ጊዜ ከመራቸው በኋላ፤ የእግዚአብሔርን ተስፋ በዓይን አይተው ሕዝቡን በተስፋና በእምነት እንዲሞላ ከየነገዱ እንዳንድ መሪን መርጦ አሥራ ሁለት ሰዎች ወደ ከነአን ላከ። (ዘኁ. 13) እነርሱም ምድሪቱን ዞረው አይተው ከእርባ ቀን በኋላ ተመለሱ። ከዚህ ጉዞ በኋላ አሥራ ሁለቱ መሪዎች ለሁለት ተከፈሉ። አሥሩ የሚከተለውን ግምጋሜ (ዘገባ) ለመሴና ለእስራኤል ማግበር አቀረቡ።

1) ተሸክመው የመጡትን የምድሪቷን ፍሬ ለሕዝቡ አሳዩ። “እንዲህም ብለው ነገሩት፡- ወደ ላክሽን ምድር ደረስን፤ እርሷም ወተትና ማር ታፈሳለች፤ ፍሬዋም ይህ ነው።” (ዘኁ. 13:27) የተነገረው ወይም የተገባው ቃል እውነት ነው። በእርግጥም ምድሪቱ የበረከት ምድር ናት። ይህም ትክክል ለመሆኑ ያመጣነው ፍሬ ማስረጃ ነው አሉ።

2) ሰዎቹ ከእኛ ይልቅ ኃያላን ናቸው አሉ። “... ነገር ግን በምድሪቱ የሚኖሩ ሰዎቹ ኃያላን ናቸው፤” (ዘኁ. 13:28) ”ያየናቸው ሰዎች ሁሉ ረዣዥሞች ናቸው። በዚያም ከኔፈሊም ወገን የሆኑትን ኔፈሊም የዳናቅን ልጆች እየን...።” (ዘኁ. 13:32-33)

እግዚአብሔር የእስራኤልን ሕዝብ እንደ ተስፋ ቃሉ በከነዓን ምድር ያሉትን ሰባት መንግሥታት ለማጥፋትና በእነርሱም ስፍራ እስራኤላውያንን ለማስቀመጥ ከግብፅ ከባርነት ቤት አወጣቸው፤ ነገር ግን ቀይ ባሕርን ከተሻገሩ በኋላ በምድረ በዳ ውስጥ የሚያሳዝን ነገር ከማድረጋቸውም በላይ፤ የተስፋይቱንም ምድር ያዩት ሳይቀሩ ከእነርሱ ጋር ተጨምረው የጌታን መንፈስ አሳዘኑት።

3) በምስጋና ፈንታ የማገረምረምን ሕይወት መኖር ጀመሩ። እስራኤላውያን በግብፅና በከነዓን ምድር መሃከል ላይ ነበሩ። የተስፋውን ምድር ለመውረስ ጥቂት ጊዜ ብቻ ቀርቷቸው ነበር። በኋላቸውም የእግዚአብሔርን ታላቅ ተአምር አይተው ነበር። ነገር ግን በትንሽ ነገር የተነሳ በጌታ ላይ ማገረምረም ጀመሩ። በዚህም ምክንያት ሊገቡባት የነበረውን የበረከት ምድር ሳያገኙ በምድረ በዳ ቀሩ።

የእግዚአብሔርን ሥራ ፈጥነው ረሱ። በሕይወታችን ውስጥ ተከናውኖ የነበረውን የእግዚአብሔርን ሥራ ፈጥን በምንረሳበት ጊዜ፤ ቶሎ ወደ ማገረምረም ሕይወት እንገባለን። ሰው እግዚአብሔር ያደረገለትን ታላቅና ድንቅ ሥራ ረስቶ አሁን ያለበትን ሁኔታ ሲመለከት፤ ከማመስገን ይልቅ ማገረምረም ይቀለዋል። ማገረምረም ሲመጣ መንፈሳዊም ሆነ ሥጋዊ በረከትን በአገልግሎታችንና በኑሮአችን እንዳናገኝ ይከለክለናል ወይም ማሰናከያ ይሆንብናል። የማገረምረም ሕይወት ሲጀምር የእግዚአብሔር ውለታ እንዳልነበረ ስለሚሆን የሚከተሉት ነገሮች በሰው ሕይወት ውስጥ መታየት ይጀምራሉ፡-

ሀ) የወደፊት ራእይ ይጠፋል፡- ራእይ የሌለው ሕዝብ ወደ ራሱ መመልከት ይጀምራል። ይህ በሚሆንበት ጊዜ የዛሬውን ብቻ ስለሚመለከት እግዚአብሔር ከዚህ በፊት ያደረገለትን አያስታውስም። በመንፈሱም እየደከመ ስለሚሄድ ለጠላት በርን ይከፍታል። ተስፋ ቢሰነት ስለሚያጠቃው ሕይወቱ በዝለት ይዋጣል።

ለ) ጥርጥርን ያመጣል፡- በዚህ ዓይነት ሕይወት ውስጥ ላለ ሰው እንዲነሰ ለወደፊት ራእይን ማየት ይቅርና ለዛሬውም ያለበትን አያስተውልም። በዚህም ምክንያት “እግዚአብሔር በእውነት ይህን ያደርጋልን? ለእኔስ ሕይወት ይገደዋልን?” በማለት ከበረከት ማዶ ራሱን አግልሎ ይቀመጣል። እስራኤላውያን እግዚአብሔር አምላክ ከአለት ውኃን አውጥቶ እንዳላጠጣቸው፤ ዛሬ ግን በምድረ በዳ በአሸዋማው ስፍራ ውኃን ማፍለቅ እንደሚችል ተጠራጠሩት። የጥርጥር፤ ሕይወት እያዩ አለማየትን፤

እየሰሙ አለመስማትን፤ እየተመለከቱ አለማስተዋልን፤ ያስከትላልና።

ሐ) የእምቢተኝነት ሕይወት (ልብ ደንዳናነትን) ያመጣል፡- ልብ ደንዳና መሆን እያዩ አለማመንን በጎ የሆነውን የእግዚአብሔርን ፈቃድ መሳትን ያመጣል።

ዘገባውን ካመጡት አሦሩ ሰዎች እግዚአብሔር ያለው ሁሉ እውነት ነው። እግዚአብሔር የተስፋ ቃሉን አላጠፈም ነገር ግን እኛ ረጃጅሞች ሰዎችን ሰላየን በእግዚአብሔር ተስፋ ላይ ጸንተን መቆም አንችልም፤ በማለት የሕዝቡን ልብ በፍርሃት እንዲቀልጥ አደረጉ።

ፋ) እንደማይረቡ ሆነው ራሳቸውን አዩ። “እኛም በዓይናችን ግምት እንደ አንበጣዎች ነበርን፤ ደግሞም እኛ በዓይናቸው ዘንድ እንዲሁ ነበርን አሉ።” (ዘኁ. 13:33) እነዚህ ሰዎች እግዚአብሔር እንደሚያያቸው ራሳቸውን ማየት አቃታቸው። በእግዚአብሔር ዓይን ፊት የከበሩ ሕዝቡ ነበሩ። ስለዚህም እግዚአብሔር ሰላከበራቸው ጠላቶቻቸው ያዩአቸው እንደ አንበጣዎች ሳይሆን እንደ እግዚአብሔር ሠራዊት ስለ ነበረ ከፍርሃታቸው የተነሣ የጠላቶቻቸው ልብ ቀልጦ ነበር። “እግዚአብሔር ምድሪቱን እንደ ሰጣችሁ፤ እናንተም መፍራት በላያችን እንደ ወደቀ፤ በምድሪቱም የሚኖሩት ሁሉ ከፈታችሁ እንደ ቀለጡ አወቅሁ።” (ኢያሱ 2:9) “ይህንም ነገር ሰምተን ልባችን ቀለጠ፤ አምላካችሁም እግዚአብሔር በላይ በሰማይ በታችም በምድር እርሱ አምላክ ነውና ከእናንተ የተነሣ ከዚያ ወዲያ ለማንም ነፍስ አልቀረለትም።” (ኢያሱ 2:11) አሥሩ መሪዎች ግን ይህን ለማየትና ለማስተዋል ስላልቻሉ ራሳቸውን እንደ ምናምን ቆጠሩ። በእግዚአብሔር ተስፋ ላይ መቆም በፍጹም ስለ አቃታቸው በፍርሃትና በጥርጥር ተውጠው ሕዝቡን ተስፋ አስቆረጡ። የእግዚአብሔር ሰው ራሱን እግዚአብሔር እንደሚያየው ለማየት ካልቻለ የሚከተሉት ውድቀቶች በሕይወቱ ውስጥ ይፈጸማሉ።

ሀ) ለተሸነፈ ጠላት እጁን ይሰጣል፤ ወይም በተሰበረው ወጥመድ ውስጥ ታስሮ ይወድቃል።

ለ) በፍርሃት ስለሚዋጥ የበታችነት ስሜት ስለሚያጠቃው በተሰጠው ጸጋ ማገልገል አይችልም።

ሐ) በከንቱ ትዕቢት ይነፋል። እግዚአብሔር እንደሚያየው ራሱን ስለማያይ በኩራት ራሱን ከፍ ከፍ ያደጋል። በእግዚአብሔር ጸጋ መታመንን ቸል ስለሚል እንደ ሳምሶን የእግዚአብሔር ኃይል እንኳን እንደ ተለየው እስከ መዘንጋት ድረስ ይደነዝሃል። ጠላት መጣ የሚለውን ወሬ ሲሰማ ብቻ በሥጋ ከንድ ለውጊያ ስለሚወጣ መሸነፍ ብቻ ሳይሆን የጠላት መሳለቂያም ይሆናል።

መ) መግቢያ ቀዳዳም የለንም አሉ። “... ከተሞቻቸውም የተመሸጉ እጅግም የጸኑ ናቸው።” (ዘኁ. 13:28) የራሱን መሸነፍ እንኳ የእግዚአብሔር መሸነፍ ወይም እግዚአብሔር በቃል ኪዳን እንዳልጸና አድርጎ ያቀርበዋል። እግዚአብሔር የገባውን ተስፋ ሁሉ የሚፈጽም አምላክ ነው። ቢሆንም እግዚአብሔር ለሰው ዕድልና ጥሪን ይሰጣል እንጂ አያስገድድም።

እግዚአብሔር ከተመሸጉ ከተሞች ይልቅ ታላቅ አምላክ መሆኑን ማስተዋል አቃታቸው። በፍርሃትና በጥርጥር ተዋጡ። ልባቸው ቀለጠ፤ ተስፋቸው ተነነ፤ ጉልበታቸው ተብረከረከ፤ በእግዚአብሔር የተስፋ ቃል ላይ መቆም አቃታቸው።

ፅ) ምድሪቷ ሰውን የምትበላ ናት አሉ። በመጀመሪያ ሰዎቹ ረዣዥሞችና ኃያላን ስለሆኑ መግባት አንችልም አሉ። ይህ ሳያንስ ጥርጥርና ፍርሃት ወደ ባሰው እምነት ቢሰነት ስለሚመራ፤ የራሳቸውን

ጉልበት ከመጠራጠር አልፈው እግዚአብሔር በረከትዋን እንዲበሉ የሰጣቸውን ምድር መልሰው እኛን ትበላናለች ወደ ማለት ደረሱ። እግዚአብሔር በቃል ኪዳን ለእነርሱና ለልጆቻቸው ለዘላለም ርስት አድርጉ የሰጣቸውን ምድር እነርሱ ለጥፋት አድርገው ቆጠሩት።

ሀ) የእግዚአብሔር ዓላማ ግን የተሰፋውን ምድር እንዲወርሱ ነበር። በግብፅም እንዳይኖሩ፤ በምድረ በዳም እንዳይቆዩ ነገር ግን የተሰፋውን ምድር እንዲወርሱ ነበር፤ የእግዚአብሔር እቅድ፡-

ለ) የእግዚአብሔር ዓላማ ግን ምድሪቱን እንዲወርሱ ብቻ ሳይሆን በምድሪቱ ውስጥ ያለውን በረከት ሁሉ እንዲበሉ ነበር። “እኚ ብትሉ ለእኔም ብትታዘዙ የምድሪቷን በረከት ትበላላችሁ” ብሎ ነበርና። (ኢሳ. 1:19) ሙሴ ሰላዮቹን በሰደደ ጊዜ ከምድሪቱ በረከት ይዘው ተመልሰው ነበር ስለዚህ የእግዚአብሔር ዓላማ ማርና ወተት ወደምታፈሰው ምድር ገብተው የምድሯን በረከት ሁሉ እንዲበሉ ነበር።

ሐ) የእግዚአብሔር ዓላማ ግን ቃል ኪዳንን ለማጽናት ነበር። ከንዓን የቃል ኪዳን ምድር ነበረች። ይህች ምድር ለእነርሱ ብቻ ሳይሆን የልጅ ልጆቻቸው ሁሉ ሊኖሩባት ተስፋ የተገባላቸው ምድር ነች። በመሠረቱ እስራኤላውያን ልባቸው ከጌታ በራቀ ጊዜ አስጨናቂዎችን በማስነሣት ይቀጣቸው እንደነበር በመጽሐፈ መሳፍንት እናነባለን። ቢሆንም የእግዚአብሔር ፈቃድ በጠላቶቻቸው እንዲበዘበዙ አልነበረም። ነገር ግን ባለመታዘዛቸውና በኃጢአታቸው ምክንያት ይህን ክፉ ነገር ብዙ ጊዜ ሲጋብዙ እናያለን። የእግዚአብሔር ፈቃድ ግን ያቺን የቃል ኪዳን ምድር ለልጅ ልጃቸው እንዲያወርሱ ነበር።

፩) እግዚአብሔር እዚህ ያመጣን ለጥፋት ነው አሉ። “ማኅበሩም ሁሉ ድምጻቸውን እንሥተው ጮኹ፤ ሕዝቡም በዚያ ሌሊት አለቀሱ። የእስራኤልም ልጆች ሁሉ በሙሴና በአሮን ላይ አጉረመረሙ፤ ማኅበሩም ሁሉ፡- በግብፅ ምድር ሳለን ምነው በሞትን ኖሮ! ወይም በዚህ ምድረ በዳ ምነው በሞትን ኖሮ! እግዚአብሔርም በሰይፍ እንሞት ዘንድ ወደዚች ምድር ለምን ያገባናል? ሴቶቻችንና ልጆቻችን ምርኮ ይሆናሉ፤ ወደ ግብፅ መመለስ አይቻለንምን? አሉአቸው።” (ዘኁ. 14:1-3) የእግዚአብሔርን ተስፋ አምነው መጽናት በላልቻሉ እግዚአብሔር ለሕይወትና ለበረከት አስቦ ያዘጋጀላቸውን እቅድ እነርሱ ግን ለቅጣት አድርገው ቆጠሩት። እግዚአብሔር በዘራቸው ለዓለም ብርሃን እንደሚያመጣ የገባውን የተሰፋ ቃል ጥለው ልጆቻቸው በጠላት እንደሚማረኩ በማውራት ወደ ግብፅ ባርነት መመለስን ፈለጉ።

፪) እግዚአብሔር የሾመላቸውን መሪዎች ናቁ። “እርስ በርሳቸውም፡- ኑ፤ አለቃ ሾመን ወደ ግብፅ እንመለስ ተባባሉ።” (ዘኁ. 14:4) እግዚአብሔር ሙሴን ያስነሳላቸው ወደ በረከት ምድርና በነፃነት አምላካቸውን ማምለክና ማገልገል ወደሚችሉበት ሕይወት ውስጥ እንዲያስገባቸው ነበር። እነርሱ ግን ወደ ባርነት ኑሮ ለመመለስ ወደ ግብፅ የሚመልሳቸውን መሪ ፈለጉ።

በእግዚአብሔር የተሰፋ ቃል ላይ ጸንተን መቆም ትተን፤ በራሳችን የፍርሃት ስሜት መነጻት በምንጀምርበት ጊዜ፤ ከአገልግሎት ሕይወት ይልቅ የኃጢአት ኑሮ ያምረናል። ከከነዓን ማርና ወተት ይልቅ የግብፅን ሽንኩርት ያስመኘናል። እግዚአብሔር ቀብቶ የሰጠንን መሪዎች ወይም አገልጋዮች ምክር መስማት ስለማንፈልግ የራሳችንን አስተማሪዎች ማዘጋጀት እንደ መንፈሳዊነት እንቆጥረዋለን። ይህንን በማድረግ የእግዚአብሔርን ዓላማ መሳትና ቅባቱን ማቃለልም መጀመር ሳያስቡት እንደ ጅረት ውኃ እያሳሳቀ የሚወስድ ስለሆነ መጠንቀቅ ያስፈልጋል።

የእስራኤላውያን ትልቁ ችግር እነርሱ ከግብፅ ወጡ እንጂ ግብፅ ከውስጣቸው አለማውጣታቸው ነበር። ከዓለም መውጣት ብቻ ሳይሆን ዓለማዊነት ራሱ ከውስጣችን መውጣት አለበት። ለእግዚአብሔር ክብር በመኖር፤ በእርሱ እጅ መሣሪያ ለመሆን የሚሻ ሰው ተስፋውን ጨብጦ ሳይነቃነቅ መቆም አለበት። ካሌብና ኢያሱ ለዚህ መልካም ምሳሌነትን ትተውልን ስለ አለፉ፤ ከዚህ ቀጥሎ የእነርሱን ሁኔታ በአጭር እንድንመለከት እፈልጋለሁ።

በ ተ ሰ ፋ ው ሳ ይ መ ቆ ም

ካሌብና ኢያሱ እንደ አሥሩ የነገድ ተወካዮች ተስፋ በመቁረጥ መንፈስ አልተዋጡም ነበር። እግዚአብሔርን አምነው በሙሉ ልባቸው ከመታዘዛቸውም በላይ፤ በሁኔታዎች በርግገው የተስፋ ቃሉን አልተጠራጠሩም። በቆራጥነታቸውና በመጽናታቸው እግዚአብሔር ሊጠቀምባቸው የሚችል ባሪያዎች ሆነው ተገኙ። እምነታቸውንም በሚከተለው መንገድ ገለጹ።

1። በድፍረት ሕዝቡን ዝም አሰኙ። (ዘኁ. 13:30) ሕዝቡ በጣም ብዙ ነበር። በጊዜው ከሁለት ሚልዮን ያላነሰ ሕዝብ እንደነበረ ይገመታል። ነገር ግን ኢያሱና ካሌብ በእግዚአብሔር ተስፋ ላይ ባለማወላወል ስለቆሙ የሁለት ሚልዮንን ሕዝብ ፍርሃትና ጥርጥር ሳይሆን የአምላካቸውን ቃል አመኑ። በድንጋይ ተወግሮ መሞት እንዳለ እያወቁ ሁለት ሚልዮንን ሕዝብ በእምነት ቃል ጸጥ አሰኙ። እንግዲህ እግዚአብሔር የሚጠቀምበት ሰው እንዴት ምልክቱ በእምነት የተጠራጣሪዎችን አፍ መዝጋት ነው።

2። ማሸነፍ እንችላለን አሉ። (ዘኁ. 13:30) ሕዝቡን ዝም ማሰኘት ብቻ ሳይሆን ኃይልን በሚሰጣቸው በእግዚአብሔር በመታመን የሕዝቡን ልብ ያቀለጡትን ጠላቶች እሸንፈው የተስፋይቱን ምድር መውረስ እንደሚችሉ አምነው በድፍረት ቆሙ። ሁለት ሚልዮን ሕዝብ እንችልም ሲል ለሁለቱ ብቻ እንችላለን የሚያሰኝ ልዩ እምነትና ጸጋን የሚጠይቅ መሆኑ ጥርጥር የለውም። እግዚአብሔር የሚያከብራቸውና የሚጠቀምባቸው እንደነዚህ ዓይነት ባሪያዎች ነው። እንዲሁ በስሜት ተገፋፍቶ እንችላለን በማለትና፤ በእግዚአብሔር ተስፋ ላይ ተመሥርቶ እግዚአብሔር እንደ ተስፋ ቃሉ ያስችለናል በማለት መካከል ትልቅ ልዩነት መኖሩን ያለ መርሳት ከብዙ ስህተት ይጠብቃል።

3። በሕዝቡ አለማመን አዘኑ። “ምድርን ከሰለሉት ጋር የነበሩት የነዌ ልጅ ኢያሱና የዮፎት ልጅ ካሌብ ልብሳቸውን ቀደዱ፤” (ዘኁ. 14:6) እግዚአብሔር የሚጠቀምበት ሰው የአምላኩ ክብር ሲነካ በግዴላሽነት እያይም። ልቡ በጣም ስለሚያዝን በእንባና በጸሎት ወደ አምላኩ ይቀርባል። ጌታም የእንባውን ፍሬ ስለሚያሳየው በመጨረሻ ነዶውን በመሰብሰብ አምላኩን ያመሰግናል። ጸሎት የእምነትና የልብ ስለሆነ፤ እግዚአብሔርም ብዙ ጊዜ ይህን ዓይነት ጸሎት ለመመለስ የሚጠቀምበት ሰው ስለ ሁኔታው በምስጢር የሚያነባውን ነው። ታላላቅ የመንፈሳዊ መነቃቃት የብዙ ዘመን የምስጢር የጸሎት እንባ ፍሬ ናቸው። በእግዚአብሔር ተስፋ ላይ ጸንቶ የቆመ ሰው በሌሎች ያለማመን ልብ የሚያዝነው በተስፋው መሠረት ጌታ ሊያደርግ ያለውን ስለሚያይ ነው።

4። የሕዝቡን ፍርሃት ለወጡ። “እግዚአብሔርስ ከወደደን ወተትና ማር ወደምታፈስሰው ወደዚች ምድር ያገባናል እርስዋንም ይሰጠናል።” (ዘኁ. 14:8) እግዚአብሔር ምድሪቱን የሚሰጣቸው እነርሱ ብርቱዎች ስለሆኑ ሳይሆን ከፍቅሩ የተነሣ እንደ ሆነ አስተዋሉ። እግዚአብሔር

የሚጠቀምበት ሰው በራሱ የማይታመን በድካሙም ምክንያት የቀረጽን ፍቅር ታላቅነት የማይረሳውን ነው። በፍቅሩ ተስፋ ላይ መቆም መቻል ከሁሉም በላይ ብርቱ መሠረት ይሰጠናል። ካሌብና ኢያሱ ይህን ታላቅ ምስጢር ስለ ተረዱ የሕዝቡን ፍርሃትና ጥርጥር ሳይቀበሉ የአምላካቸውን ፍቅር በመርሳት ከግብፅ ባወጣቸው አፍቃሪ ጌታ ላይ እንዳያምጹ ሕዝቡን መከሩ። ጌታም ተጠቀመባቸው።

5▶ እግዚአብሔር በሰማያዊ ስፍራ ያከናወነውን በእምነት አዩ። “ነገር ግን በእግዚአብሔር ላይ አታምጹ፤ እንደ እንጀራ ይሆኑልናልና የምድሪቱን ሰዎች አትፍሩ፤ ጥላቸው ከላያቸው ተገፍለዋል፤ እግዚአብሔርም ከእኛ ጋር ነው፤ አትፍሩላቸው ብለው ተናገሩላቸው።” (ዘኁ. 14:9) ሕዝቡ የታየው የተመሸጉ ከተሞችንና ረጃጅም ሰዎችን ነበር። ካሌብና ኢያሱ ያዩት ግን ጥላው ተገፍ ምንም ጠባቂና ተከላካይ የሌለውን የተሸነፈ ጠላትን ነበር። ሕዝቡ ያየው በሥጋ ዓይን የሚታየውን ሲሆን ካሌብና ኢያሱ ግን በመንፈስ የሚታየውን እግዚአብሔር በሰማያት ሠርቶ የጨረሰውን ሥራ ነበር። ይህ የእነርሱ የእምነት ቃል በክርስቶስ የተፈጸመ ትንቢታዊ መልእክት ነበር። ክርስቶስ በሞቱና በትንሣኤው የእግዚአብሔር ሕዝብ መንፈሳዊ በረከትን እንዳይወርስ ለመዋጋት የቆመውን ጠላት ሥራውን እፍርሶ፤ ራሱን በመቀጥቀጥ ሥልጣኑን ገፎ፤ በእደባባይ ማላገጫ እንደደረገው በግልጽ ተጽፎአል። “አለቅነትንና ሥልጣናትን ገፎ፤ ድል በመንሣት በእርሱ እያዞራቸው በግልጽ አሳያቸው።” (ቆላ. 2:15) ዓላማውን ለመፈጸም እግዚአብሔር በመብራት ፈልጎ የሚጠቀምባቸው ሰዎች ሰማያዊ መገለጥ ያላቸውና በእርሱ ተስፋ መሠረት የጠላትን መሸነፍ አውቀው ለሌሎች መርካትና መጽናናት ምክንያት የሚሆኑትን ነው።

6▶ የእግዚአብሔርን ሕልውና አመኑ። “...እግዚአብሔርም ከእኛ ጋር ነው...” (ዘኁ. 14:9) የጠላት ጥላው መገፈፍ ብቻ ሳይሆን

ሁሉንም የሚችል አምላክ ከሕዝቡ ጋር መሆኑን አስተዋሉና ያንን መሰከሩ። ለድል ሕይወትም ሆነ የጌታን ክብር ለማንጸባረቅ ሙላት ያለውን የእርሱን በረከት ለመውረስ የእግዚአብሔርን ሕልውና ማስተዋል በጣም አስፈላጊ ነው። ሙሴ ይህንን ስለ ተረዳ ነበር ጌታን ከእኛ ጋር ካልወጣህ ከዚህ አታውጣን ብሎ የለመነው። የእግዚአብሔር ሕዝብ ድል አምላኩ ከእርሱ ጋር መሆኑ ነው። ለወደፊትም በናፍቆት የምንጠብቀው የአምላካችን ሕልውና እንደ ተስፋው ቃል በሙላቱ መገለጡን ነው። “የሠራዊትም ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- በዚያ ዘመን ከአሕዛብ ቋንቋ ሁሉ አሥር ሰዎች የእንዱን አይሁዳዊ ሰው ልብስ ዘርፍ ይዘው፡- እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር እንዳለ ሰምተናልና ከእናንተ ጋር እንሂድ ይላሉ።” (ዘካ. 8:23)

7▶ በሙሉ ልባቸው እግዚአብሔርን ተከተሉ። “ሙሴም በዚያን ቀን፡- አምላኬን እግዚአብሔርን ፈጽመህ ተከትለሃልና እግርህ የረገጠው ምድር ለአንተና ለልጆችህ ለዘላለም በእርግጥ ርስት ይሆናል ብሎ ማለ።” (ኢያሱ 14:9) በአስቸጋሪ ጊዜ እግዚአብሔርን አምነው በተስፋው ላይ ስለ ቆሙ እግዚአብሔር አከበራቸው። ከግብፅ ከወጡት ሁሉ ሁለቱ ብቻ ወደ ተስፋይቱ ምድር ገብተው በረከቱን መውረስ ብቻ ሳይሆን፤ በምድረ በዳ ለተወለዱትም ምሳሌ በመሆን ወደ ቃል ኪዳን ምድር አስገቡላቸው። በተስፋው ከመጽናት ጋር እግዚአብሔርን በሙሉ ልብ መከተል ታላቅ ሽልማት አለው።

የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቃውንት እንደሚሉት እስራኤላውያን ከተንቀሳቃሽ ንብረታቸው ጋር ሁለት ሚሊዮን ነበሩ። ካሌብ ሕዝቡን ዝም ካሰኘ በኋላ “ማሸነፍ እንችላለንና እንወጣ እንወረስም” በማለት በሕዝቡ ፊት በድፍረት ይህን ቃል ተናገረ። የእግዚአብሔር ሃሳብ ለእኛ ይህ ነው። “ማሸነፍ እንችላለንና እንወጣ እንወረስም” ማለትን መቻል አለብን።

እግዚአብሔር ወደ ተስፋይቱ ምድር ሕዝቡን ሲያስገባ ካሌብ የ85

ዓመት ሽማግሌ ነበር። ቢሆንም በጊዜው ሕዝቡን ሲመራ የነበረውን ኢያሱን ይህንን ተራራማ አገር ስጠኝ ብሎ ሲጠይቀው ከቃሉ እንመለከታለን። (ኢያ. 14:12) ይህ ተራራማ አገር የተመሸገ ከተማና ሁለት ሚሊዮን የነበረውን የእስራኤልን ሕዝብ ልብ ያቀለጡ የዔናቅ ልጆች የሰፈሩበት ሰፍራ ነበር። ነገር ግን ይህ አዛውንት “በእምላኬ እሸንፋቸዋለሁ አገሪቱንም እወርሳለሁ” አለ። እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ሕይወት ይህ ነው። ካሌብ በእምላኩ ስለታመነ እግዚአብሔር በጠላቶቹ ላይ ድልን ሰጠው። ካሌብም ኬብሮንን መኖሪያው እደረገ ከውጊያውም ሁሉ አረፈ።

በ ተ ስ ፋ ው ላይ የ መ ጽ ና ት ው ጤ ት

በተስፋው ላይ ጸንተው በመቆም ጌታን የሚታዘዙ ልጆቹ በጣም ብዙ በረከትና በመንግሥተ ሰማያትም ሽልማት ይጠብቃቸዋል። በካሌብና በኢያሱ ሕይወት ውስጥ ከተፈጸሙት በረከቶች ጥቂቱን ለምሳሌ ያህል ብንጠቅስ:-

1▶ የተስፋውን ምድር ወረሱ። ከግብፅ ከወጡት ከሁለት ሚሊዮን ሕዝብ መካከል በእምነት ጸንተው በመቆም ጌታን የታዘዙ ሁለቱ ሰዎች ብቻ በረከቱን ወረሱ።

2▶ የጠላትን መሸነፍ በእምነት አዩ። በእምነት አይተው የተቀበሉትን እግዚአብሔር በተግባር እንዲያዩ አደረጋቸው። ኢያሱ ሕዝቡን መርቶ ወደ ከነዓን እንዲገባ ተሾመ። እግዚአብሔር በሕዝቡ ፊት ከፍ ከፍ አደረገው። እግዚአብሔር በፊቱ የዮርዳኖስን ወንዝ መክፈል ብቻ ሳይሆን የተመሸገችውን ኢያሪኮን በማፍረስ የእግሩ ጫማ የረገጠውን ሁሉ ለሕዝቡ እንዲያወርስ ሥልጣንን ሰጠው።

ካሌብም እግዚአብሔር የሰጠውን የተስፋ ምድር ከ45 ዓመታት

በኋላ ወረሰ። አንዳንድ ጊዜ ተስፋ ሲዘገይ እግዚአብሔር ሃሳቡን የቀየረ ወይም የረሳ ሊመስል ይችላል። ግን እንደ ካሌብ በእግዚአብሔር ላይ አርፎ መጠበቅ ኃይልን ስለሚያድስ በሰማንያ አምስት ዓመት ዕድሜም እንኳ ቢሆን የጽድቅን ጠላት ለማጥፋት፣ በኃይልና በቅባት መውጣት ይቻላል። ካሌብ በ85 ዓመቱ እንደዚህ ብሎ ኢያሱን ጠየቀው:- “መሴም በላከኝ ጊዜ እንደ ነበርሁ፣ ዛሬ ጉልበታም ነኝ ጉልበቴም በዚያን ጊዜ እንደ ነበረ፣ እንዲሁ ዛሬ ለመዋጋት ለመውጣትም ለመግባትም ጉልበቴ ያው ነው። አሁን እንግዲህ በዚያን ቀን እግዚአብሔር የተናገረውን ይህን ተራራማ አገር ስጠኝ፤ እንተ በዚያ ቀን ዔናቃውያን ታላላቆችና የተመሸጉ ከተሞችም በዚያ እንዳሉ ሰምተህ ነበር ምናልባት እግዚአብሔር ከእኔ ይሆናል፤ እግዚአብሔርም እንደ ተናገረኝ አሳድዳቸዋለሁ።” (ኢያሱ 14:11-12) ካሌብ ተራራማውን ቦታ የጠየቀበት ሁለት ምክንያቶች ነበሩት።

አንደኛው/ እስራኤላውያን ግዙፍነታቸውን አይተው የፈሩአቸው ዔናቃውያን በዚያ ተራራ ውስጥ ይኖሩ ነበር። ካሌብ የእግዚአብሔርን ሕዝብ በምድረ በዳ እንዲቀሩ ያስፈሩአቸውን ጠላቶች ሳያጠፋ ለመሞት አልፈለገም ነበር። ከአርባ አምስት ዓመታት በፊት ጥላቸው እንደ ተገፈፈ ያያቸውን ጠላቶች ዛሬ በሰይፉ እንዲያጠፋቸው እግዚአብሔር ዕድልንና ኃይልን ሰጠው። (ኢያሱ 15:14) ለመንፈሳዊ በረከት ጠላት የሚሆኑትን ሁሉ፣ በሚዳ ላይ ያሉትን ብቻ ሳይሆን በተራራ ውስጥ የተሸሸጉትን ፈጽሞ ካላጠፋን የተዘጋጀልንን በረከት በሙላት መውረስ እንችልም። እግዚአብሔር የሚጠቀመው ርስቱን ማለትም ደህንነትን በመውረስ ብቻ በሚረካ ሰው ሳይሆን ጠላትን ፈጽሞ ለማጥፋት በቆራጥነት ኢያሱስን በሚከተለው ግለሰብና ቤተ ክርስቲያን መሆኑን መዘንጋት የለብንም።

ሁለተኛ/ ካሌብ ወደ ተራራ ለመውጣት የፈለገበት ምክንያት እስራኤላውያን አይተው የፈሩአቸው የተመሸጉ ከተሞች እዚያ ስለ ነበሩ ነው። ካሌብ የጠላትን ምሽግ ፈጽሞ አፈራረሰው። ይኸውም በረከትን

ለመውረስና ለሌሎች በረከቱን ለማስተላለፍ በጣም አስፈላጊ ጉዳይ ስለሆነ ነው።

3። ወሰናቸውን አሰፋ። ካሌብ ጠላትን አጥፍቶ ተራራማውን ስፍራ ከያዘ በኋላ በእግዚአብሔር ቃል መሠረት ሌሎችንም ከተሞች በመያዝ ወሰኑን አሰፋ። ይህን ወሰን በማስፋት ለተባበረው ለጎቶንያል ሴት ልጁን ዓክሳን ዳረለት። ካሌብ ጠላቶቹን አጥፍቶ ከያዛቸው ከተሞች መካከል እንዱ ኬብሮን ነበር። ኬብሮን በኋላ በአይሁዶች ዘንድ ክብርን ያገኘች ከተማ መሆኑን ከታሪክ እንረዳለን። ኬብሮን ከኢየሩሳሌም 34 ኪሎ ሜትር ርቀት የምትገኝ ከተማ ነች። ለተወሰነ ጊዜ አብርሃም፣ ይስሐቅና ያዕቆብም ቢሆን እዚያ ኖረዋል። አብርሃም ከሎጥ በተለየ ጊዜ መሠዊያን የተከለው በኬብሮን ነበር። ዳዊትም በዚያች ከተማ ውስጥ እንደ ነገሠ እንረዳለን። መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ዳዊት በንጉሥነቱ የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌ ነበር። ስለዚህ ኬብሮን የአምልኮ፣ የቃል ኪዳንና የንጉሥ ዙፋን ያለባት ከተማ ነች። ስለዚህም የእያንዳንዱ ክርስቲያን ልብ ምሳሌ ናት። ልባችን ለንጉሡ ዙፋንና ለእውነተኛ አምልኮ ከሥጋ፣ ከዓለምና ከሰይጣን አሠራር ፍጹም ነፃ ካልሆነ ድነናል ብንል እንኳን ሥጋዊያን ክርስቲያኖች ከመሆን አናልፍም።

4። የእርሻ ቦታ ወረሰ። ምድሪቷን መውረስ የደህንነታችን በረከቶች ምሳሌ ሲሆን ጠላትን ማጥፋትና ኬብሮንን መያዝ ደግሞ ኃጢአትን እስመግዶ ክርስቶስን የሕይወታችን ጌታ በማድረግ መኖር የመጀመር ምሳሌ ነው። እነዚህ ሁሉ በጣም አስፈላጊዎች ናቸው። እድገታችን ግን ከዚያ ማለፍ አለበት። የነቢያት መንፈስ ወደ ነቢያት እንደሚተላለፈው ሁሉ የካሌብም ልብ ወደ ሴት ልጁ እንደ ተላለፈ ከዚህ እንረዳለን። ስለዚህም ከጋብቻዋ በኋላ ለባለቤቷ አባቴን ሁለት ነገር ጠይቅ አለችው። ይኸውም የእርሻውን ቦታ ነበር። ይህም ምን ማለትዋ ነበር? ምድሪቱ የእኛ ናት፤

ነገር ግን በረከት ያለበትን እርሻማውን ስፍራ እንፈልጋለን ማለቷ ነበር። ይህን ስለ ተረዳች ነበር የካሌብ ሴት ልጅ ባልዋን አባቴን የእርሻ ቦታ ጠይቀው ያለችው። (ኢያሱ 15:18) የእርሻ አስፈላጊነት ምርትን ለማምረት ነው። ከደህንነታችን በኋላ ለጌታ ክብር ፍሬን ማፍራት ከክርስቲያኖች የሚጠበቅ ብቻ ሳይሆን ሹመትና ኃላፊነትም ነው። (ዮሐ. 15) በእግዚአብሔር ተስፋ ላይ ጸንቶ የሚኖር ክርስቲያን እሸናፊ ከመሆኑም በላይ መንፈሳዊ ፍሬን ያፈራል። ጌታ የሚጠቀመው ፍሬን በሚያፈራ ክርስቲያን ነውና።

5። ምንጩንም ወረሰ። የካሌብ ሴት ልጅ ዓክሳን አባትዋን የለመነችው የእርሻ ቦታ ብቻ አልነበረም። ይህች ሴት አባቷ የእምነት ጀግና የተባለው እንኳን ያላየውን ታላቅ ነገር የተመለከተች ሴት ናት። የተስፋይቱ ምድር እንደ ተወረሰች እርስዋም የእርሻን ቦታ ከአባቱዋ እንደ ተቀበለች በተገነዘበች ጊዜ የእግዚአብሔርን ተስፋ ፍጹም ለማድረግ እንድ ነገር እንደሚቀራት አስተውላ ተነሥታ ወደ አባትዋ ወደ ካሌብ ሄደች። ካሌብ የሰማያዊው አባታችን ምስሌ ሲሆን ኢያሱ ደግሞ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌ ነው። “ካሌብም ምን ፈለገሽ? አላት? እርስዋም በረከትን ስጠኝ በደቡብ በኩል ያለውን ምድር ሰጥተኸኛልና አሁን ደግሞ የውኃውን ምንጭ ስጠኝ አለችው” (ኢያሱ 15:19) እርሱም የላይኛውንና የታችኛውን ምንጭ ሰጣት። በመጀመሪያ የላይኛውን ምንጭ ሰጣት የሰማያዊ (መንፈሳዊ) ነገር ምሳሌ ነው። ለመሆኑ ይህ የውኃ ምንጭ ማን ነው? የላይኛው ምንጭ የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ ነው። (ዮሐ. 7:38-39) የላይኛውን ስንጠማ የታችኛውንም ከላይኛው ጋር እንሰጣለን። ታችኛው ምንጭ የምድራዊ በረከት ምሳሌ ነው።

ዛሬ ብዙዎቻችን በያዝነው ነገር ብቻ ረከተን እንገኛለን። ነገር ግን የእግዚአብሔር ፈቃድ ከዛ በላይ ነው። የእግዚአብሔር በጎ ፈቃድ በያዝነው ሕይወት ሰላሳም ስድሳም ብቻ ሳይሆን መቶ እንድናፈራ ነው።

በሕይወታችን ውስጥ እነዚህን ፍሬዎች ለማፍራት የምንችለው ይህ የውኃ ምንጭ ሲኖረን ብቻ ነው። ያለ ምንጩ እንዳች ልናደርግ አንችልምና። የካሌብ ልጅ ምድሪቷ ብቻ አትበቃንም ነገር ግን የውኃ ምንጩንም ስጠኝ አለች። እኛም በተለይ በዚህ ዘመን ይህ የውኃ ምንጭ በይበልጥ ያስፈልገናል።

ይህ የውኃ ምንጭ አገልግሎታችንን ፍሬያማ የሚያደርግ፣ የሚቀባ፣ የሚባርክ፣ ሕይወታችንንና ኑሮአችንን የሚለውጥ በመሆኑ አብዝተን ልንጠማውና ሰማያዊ አባታችንን ልንጠይቅ ይገባናል። ካሌብ በልጁ ፊት ላይ ያለውን ካነበበና ፍላጎቷንም ልመናዋንም ከመለሰ፤ ልብንና ኩላሊትን፣ ሃሳብንና ምኞትን የሚመረምረው ሰማያዊው አባታችን እንዴት አብልጦ አይሰጠንም? አዎ በእርግጥም ይሰጠናል። ነገር ግን የላይኛውን ነገር እንጠማ። በሕይወታችን ውስጥ የጥማትን ሃሳብ እንፈልግ እግዚአብሔርም ጥማታችንን አይቶ ሰማያዊውን ምንጭ ብቻ ሳይሆን ምድራዊውንም ይሰጠናል። “ነገር ግን አስቀድሞችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥትና ጽድቁንም ፈልጉ ይህም ሁሉ ይጨመርላችኋል።” (ማቴ. 6:33) ያለው ጌታ በቃሉ ታማኝ ነው።

ማጠቃለያ ሃሳብ

የብሉይ ኪዳንና የአዲስ ኪዳን መጽሐፍ አጣምሮ በተለይም መጽሐፈ ኢየሱ ወልደ ነጭና የኤፌሶን መጽሐፍ ብናጠና ይበልጥ ታላቅ ነገርን እንመለከታለን። በኢየሱ ውስጥ እግዚአብሔር ለእስራኤላውያን የገባውን ቃል ኪዳን በኤፌሶን መጽሐፍ ውስጥ ተጽፈው እናገኛቸዋለን። እነዚህ ሁለት መጻሕፍትን እያገናዘብን እንድ ላይ ብናጠናቸው፣ በብሉይ ኪዳን በተግባር የሚታየውን ነገር በአዲስ ኪዳን ደግሞ በመንፈሳዊ ሕይወት በእምነት እንዴት መውረስ እንደሚገባን ማስተዋል እንችላለን። ለምሳሌ በኢየሱ ውስጥ እግሮቻችሁ የረገጠቻቸውን ምድር ሁሉ በኢየሱ

አማካይነት እሰጣችኋለሁ ሲል፣ እንደገናም በኤፌሶን መጽሐፍ “በሰማያዊ ስፍራ በመንፈሳዊ በረከት ሁሉ የባረከን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ” ይላል። ስለዚህ ምድሩም በረከቱም የእኛ ነውና ገብተን መውረስ አለብን። እግዚአብሔር ለእስራኤላውያን ከነዓንን እንዳዘጋጀ ሁሉ ለእኛም በመስቀሉ አማካኝነት በመንፈስ ቅዱስ መምጣት ሙላት ያለውን በረከት አዘጋጅቶልናል። ከዚህ ጋር በተለይም የቆላስይስን መጽሐፍ ብንመለከት ወደ ጌታ ኢየሱስ ፍጹም ሙላት እንዴት እንደምንደርስ ይበልጥ ተገልጿል።

እንግዲህ በእግዚአብሔር ተስፋ ላይ ጸንተን ብንቆም -

- 1) የተስፋን ምድር ማለትም የዘላለምን ሕይወት እንወርሳለን።
- 2) እግዚአብሔር ወዳዘጋጀልን የበረከት ሙላት ውስጥ እንገባለን።

3) ከእሸናፊዎች በላይ በመሆን በረከታችንን የሚሰርቁትን ሰይጣንን፣ ዓለምንና ሥጋን በማሸነፍ የድል ሕይወት እንኖራለን።

4) የአገልግሎታችን ወሰንና ድንበር ስለሚሰፋ ፍሬውን እናያለን፤ እንበላለንም።

5) የውኃን ምንጭ ማለትም የመንፈስ ቅዱስ ሙላትና በእርሱ ሕልውና በሚመጣው በረከት ውስጥ እንኖራለን። እንግዲህ በቃሉ ተስፋ ላይ ጸንተን በመቆም የብሉይ ኪዳን ቅዱሳን የተጠሙትን፣ ነቢያቶች ከሩቅ አይተው የተመኙትንና ጌታ ኢየሱስ ያወረሰንን ምንጭ በእምነት ጠይቀን እንቀበል።

ETHIOPIAN EVANGELICAL CHURCH
9150 CANTRELL RD.
DALLAS, TX 75218

በእግዚአብሔር እሳት መነሳት

ምዕራፍ ሰባት

በእግዚአብሔር እሳት መነካት

እግዚአብሔር ሊጠቀምበት የሚፈልገው ሰው በእርሱ እሳት የተነካ ግለሰብ ነው። የእግዚአብሔር እሳት ብቻ ነው ክርስቲያንን ለእግዚአብሔር አገልግሎት ብቁ የሚያደርገው። የእግዚአብሔር እሳት ሕይወትን ይሰጣል፤ እግዚአብሔር የእርሱ እሳት ባልነካው አንደበት መጠቀም አይፈልግም። በዚህ ምክንያት ነው ነቢዩ ኢሳይያስ ለይቅርታ በጮኸ ጊዜ በእሳት ከንፈሮቹን የነካለት። (ኢሳ. 6:6-7) እግዚአብሔር የእርሱ እሳት ያልበሳውን መስዋዕት አይቀበልም። በብሉይ ኪዳን ዘመን የእግዚአብሔር እሳት ከሰማይ ወርዶ መስዋዕቱን ያቃጥል ነበር። የቀረበው መስዋዕት እርሱን እንዳስደሰተው የሚታወቀው የእርሱ እሳት ወርዶ መስዋዕቱን ከበላ በኋላ ብቻ ነበር። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህን ምስጢር ስለተረዳ ነበር የእግዚአብሔርን ሰዎች “እንግዲህ ወንድሞች ሆይ፤ ሰውነታችሁን እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝና ሕያው ቅዱስም መስዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርኅራኄ እለምናችኋለሁ፤ እርሱም ለአእምሮ የሚመች አገልግሎታችሁ ነው። የእግዚአብሔር ፈቃድ እርሱም በጎና ደስ የሚያሰኝ ፍጹምም የሆነው ነገር ምን እንደሆነ ፈትናችሁ ታውቁ ዘንድ በልባችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም አትምሰሉ።” (ሮሜ 12:1-2) በማለት የሚለምናቸው።

የእግዚአብሔር እሳት ያለው በእግዚአብሔር መሰዊያ ላይ ነው። እግዚአብሔር በሕይወቱና በጥሪው እንዲከብር የሚፈልግ አገልጋይ ሁሉ

ልመናውና ጩኸቱ የእግዚአብሔር እሳት መሆን ይኖርበታል።

የእግዚአብሔር እሳት ምሳሌነት

ስለ እግዚአብሔር እሳት በመጽሐፍ ቅዱስ ብዙ ጊዜ ተጠቅሶአል። ምሳሌነቱም በአብዛኛው ቦታ ተገልጿ እናነባለን። ከዚህ ቀጥሎ የእግዚአብሔርን እሳት ምሳሌነትን የሚያሳዩትን ጥቅሶች እጠቀማለሁ።

1) የእግዚአብሔር እሳት የፍርድ ምልክት ነው። “እግዚአብሔርም በሰዶምና በገሞራ ላይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ከሰማይ እሳትና ዲን አዘነበ” (ዘፍ. 19:24፤ ኢሳ. 9:18)

2) የእግዚአብሔር እሳት የእርሱ የማዳኑ ወይም የማንጸቱ ምልክት ነው። “ከሰራፈልም አንዱ እየበረረ ወደ እኔ መጣ፤ በእጁም ከመሰዊያው በጉጠት የወሰደው ፍም ነበረ። አፈንም ዳሰሰበትና፡- እነሆ፤ ይህ ከንፈሮችህን ነክቶአል፤ በደልህም ከአንተ ተወገደ ኃጢአትህም ተሰረየልህ አለኝ።” (ኢሳ. 6:6-7)

3) የእግዚአብሔር እሳት የእርሱን ሕልውና የሚገልጽ ነው። “የእግዚአብሔርም መልአክ በእሳት ነበልባል በእሾህ ቁጥቋጦ መካከል ታየው፤ እነሆም ቁጥቋጦው በእሳት ሲነድድ ቁጥቋጦውም ሳይቃጠል አየ።” (ዘጸ. 3:2)

4) የእግዚአብሔር እሳት የእርሱ ክብር መግለጫ ነው። “በተራራው ራስ ላይ በእስራኤል ልጆች ፊት የእግዚአብሔር ክብር መታየት እንደሚቃጠል እሳት ነበረ።” (ዘጸ. 24:17)

5▶ የእግዚአብሔር እሳት የእርሱን ምሪትና ጥበቃ ማረጋገጫ ነው። “በመንገዳቸውም ሁሉ በእስራኤል ቤት ሁሉ ፊት የእግዚአብሔር ደመና በማደራያው ላይ በቀን ነበረና፤ እሳትም በሌሊት በዚያ ላይ ነበረና።” (ዘጸ. 40:38፤ ዘጸ. 13:21-22)

6▶ የእግዚአብሔር እሳት ለእርሱ ምስጋናን የሚያመጣ ነው። “እግዚአብሔርን ከምድር አመስግኑት እሳትና በረዶ አመዳይና ውርጭ ቃሉን የሚያደርግ አውሎ ነፋስም፤” (መዝ. 148:8)

7▶ የእግዚአብሔር እሳት የሚያጠራ፤ ቆሻሻን የሚያቃጥል፤ ድፍረትንና ኃይልን የሚሰጥ ነው። እንደበትንም የእግዚአብሔር ክብርና ታላቅ ሥራ እንዲናገር ያደርገዋል። “ድንገት እንደሚነጥቅ ዓውሎ ነፋስ ከሰማይ ድምፅ መጣ፤ ... የቀርጤስና የዓረብ ሰዎች የእግዚአብሔርን ታላቅ ሥራ በልሳናቻችን ሲናገሩ እንሰማቸዋለን።” (ሐዋ. 2:2 ና 11)

8▶ የእግዚአብሔር እሳት ለአገልግሎት ብቁ የሚያደርግ ነው። “እርሱም ብርን እንደሚያነጥርና እንደሚያጠራ ሰው ይቀመጣል፤ የሌዊንም ልጆች ያጠራል፤ እንደ ወርቅና እንደ ብርም ያነጥራቸዋል፤ እነርሱም ለእግዚአብሔር በጽድቅ ቁርባንን የሚያቀርቡ ይሆናሉ።” (ሚል. 3:3)

9▶ የእግዚአብሔር እሳት የቀዝቀዘውን ሕይወት እንደገና የሚያምቅ ነው። “በራድ ወይም ትኩስ እንዳይደለህ ሥራህን አውቃለሁ በራድ ወይም ትኩስ ብትሆንም መልካም በሆነ ነበር።” (ራእ. 3:15)

10▶ የእግዚአብሔር እሳት በእምልኮ የሚያንበረክክ ነው። “እሳትም ከእግዚአብሔር ዘንድ ወጣ፤ በመሰዊያውም ላይ የሚቃጠለውን መሥዋዕት ስቡንም በላይ ሕዝቡም ሁሉ አይተው እልል አሉ፤ በግንባራቸውም

ወደቁ።” (ዘሌ. 9:24)

11▶ የእግዚአብሔር እሳት ከእርሱ ጋር የሚያዋህድ ነው። “ዮሐንስ መልሶ፡- እኔስ በውኃ አጠምቃችኋለሁ፤ ነገር ግን የጫማውን ጠፍር መፍታት ከማይገባኝ ከእኔ የሚበረታ ይመጣል፤ እርሱ በመንፈስ ቅዱስና በእሳት ያጠምቃችኋል፤” (ሉቃ. 3:16)

12▶ የእግዚአብሔር እሳት የእርሱን ተቃዋሚዎች የሚበላ ነው። “እሳት በፊቱ ይሄዳል፤ ጠላቶቹንም በዙሪያው ያቃጥላል።” (መዝ. 96:3)

13▶ የእግዚአብሔር እሳት የእግዚአብሔርን አምላክነት ወይም የበላይነት የሚገልጽ ነው። “እናንተም የአምላካችሁን ስም ጥሩ፤ እኔም የእግዚአብሔርን ስም እጠራለሁ፤ ሰምቶም በእሳት የሚመልስ አምላክ፤ እርሱ አምላክ ይሁን።” (ነገ. 18:24)

የ እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር እ ሳ ት አ ስ ፈ ላ ጊ ነ ት

ዮሐንስ መጥምቁ እግዚአብሔር የሚጠቀምበት አገልጋይ በእርሱ እሳት የተነካውን መሆኑን ያውቅ ነበር። ስለዚህም ነበር እርሱ በውኃ ለዝግጅት ቢያጠምቅም ክርስቶስ በመጣ ጊዜ ግን በውኃና በእሳት እንደሚያጠምቅ ያወጀው። የውኃ ጥምቀት የአሮጌውን የሥጋ ኑሮ መሞትና በአዲስ ሕይወት ለጌታ ኢየሱስ መለየትን ያመለክታል። ከእሳት ጥምቀት በፊት የአዲስ ሕይወት ምልክት የሆነው የውኃ ጥምቀት አስፈላጊነቱ እዚህ ላይ ነው። ከሁሉም ነገር በፊት የሚያስፈልገው በክርስቶስ ኢየሱስ የሚገኘው የዘላለም ሕይወት ነው። ከሕይወት በኋላ ግን ለአገልግሎት ብቁ

አድርጎ የሚያቆመው የእግዚአብሔር እሳት ነው። ቃሉም “በውኃና በእሳት” እንደሚለው ጌታ ኢየሱስ ሕይወት መስጠት ብቻ ሳይሆን ለአገልግሎት ብቁ የሚያደርገውንም የመንፈስ ቅዱስን እሳት ይሰጣል። ኢየሱስ ሐዋርያቱን ለአገልግሎት ካዘጋጃቸው በኋላ፡- “እነሆም፤ አባቱ የሰጠውን ተስፋ እኔ እልክላችኋለሁ፤ እናንተ ግን ኃይል ከላይ እስክትለብሱ ድረስ በኢየሩሳሌም ከተማ ቆዩ።” (ሉቃ. 24:49) ያላቸው በዚህ ምክንያት ነበር። እነርሱም በመታዘዝ በኢየሩሳሌም ሆነው በአምልኮና በጸሎት ሲጠብቁ በበዓለ ሃምሳ ቀን በእሳት እንደ ተጠመቁ እናነባለን። (ሐዋ. 2:1-4) ያለ ሰማያዊ እሳት አገልግሎት የለም። ከላይ እንደተዘረዘረው እግዚአብሔር የክብሩ ዕቃ አድርጎ የሚጠቀምብን በእሳት ውስጣችንን ካጠራ፤ መንፈሳችንን ከቀሰቀሰ፤ ሕይወታችንን ካደሳት፤ ከኃጢአት እስራት ሰንሰለታችንን ከቆራረጠ፤ እኔነታችንን ካቀለጠ በኋላ ብቻ ነው።

ስለዚህ እንድ አገልጋይ ከአገልግሎቱ በፊት በሚያጠራ፤ በሚቀድስ፤ በሚያሳምርና ወደ ክርስቶስ ኢየሱስ መልክ በሚለውጥ በመንፈስ ቅዱስ እሳት መነካት ያስፈልገዋል።

የ እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር እ ሳ ት ው ጤ ት

የእግዚአብሔር እሳት በአገልጋይ ሕይወት ውስጥ ቅድስናን ታመጣለች። እንደበቱን በማንጻት ለእግዚአብሔር አፈቀላጤነት ታበቃዋለች። የእምላኩን ሕይወት እንዲያንጸባርቅ መልኩን ታጠራዋለች። ይህንን ሃሳብ የሚያጠቃልል ምሳሌ እንመልከት። አገራችን ወርቅ የሚቆፍሩ ሰዎች የሚያደርጉት ነገር አለ። ወርቁ ንጹህ ሆኖ ተጣርቶ ለገበያ እንዲቀርብ ሲፈለግ፤ በብዙ የአሠራር ሒደት ያልፋል። ይኸውም ወርቁን ቆፍረው ካመጡት በኋላ የሚጣራበትን ቦታ ያዘጋጃና እሳት ያነዱበታል። ይህ በጣም ኃይለኛ እሳት ነው። የእሳቱ ኃይል እንዳይቀንስ ወናፍ ይዘው ሳያቋርጡ የሚያናፉ ሰዎች ነበሩ። የእሳቱ ግለት ከወርቁ ጋር የመጣውን አፈርና

ቆሻሻ ሁሉ ያቀልጣል። ከወርቁ ጋር ተቀላቅሎ የተቆፈረው ቆሻሻ መቅለጡ ከታመነ በኋላ በእሳቱ የቀለጠው ወርቅ እንዲረጋ ለተወሰነ ጊዜ ይተዉታል። ወርቁ ከረጋ በኋላ ንጹሕ መሆኑን የሚቆጣጠር ሰው መጥቶ ይመለከተዋል። ወርቁ ንጹሕና በደንብ የነጠረ መሆኑን የሚያውቀው የረጋው ወርቅ እንደ ጥሩ መስተዋት የእርሱን ፊት በደንብ ካሳየው በኋላ ነበር። መልኩን በደንብ በማንጸባረቅ ካሳየው ወርቁ እንደገና መጥራት አለበትና ወደ እሳቱ መልሱት ብሎ ትእዛዝ ይሰጣል። መልኩን በግልጽ ካንጸባረቀ ወርቁ ንጹህ መሆኑን አረጋግጦ ለገበያ እንዲቀርብ ይደረጋል።

የእግዚአብሔር እሳት ይህንን ዓይነት ሥራ ነው በእግዚአብሔር ልጆች ሕይወት ውስጥ የሚሠራው። የሚያጠራውም። ከዓለም ይዘን የመጣነውን ቆሻሻውን ነገር ሁሉ ከኛ ያስወግዳል። የጌታንም መልክ እንድናንጸባርቅ ያደርገናል። (2ቆሮ. 3:18) ድንጋዩን ልብ አቅልጦ ክርስቶስ ኢየሱስን ወደ መምሰል ይለውጠናል። “ልጁ በብዙ ወንድሞች መካከል በኩር ይሆን ዘንድ፤ አስቀድሞ ያወቃቸው የልጁን መልክ እንዲመስሉ አስቀድሞ ደግሞ ወስኖአልና፤” (ሮሜ 8:29) ስለዚህ የእግዚአብሔር እሳት ልባችንን በእግዚአብሔር ክብርና ህልውና ሞልታ የእርሱ ቤተ መቅደስ እንዲሆን ታደርጋለች። (2ኬና. 7:1-3)

ይህ ሁሉ እንዲከናወን የእግዚአብሔር እሳት ስትመጣ ከሕይወታችን አውጥታ የምታቃጥላቸው ወይም የምትበላቸው አምስት ዋና ዋና ነገሮች እንዳሉ ከኤልያስ ታሪክ ውስጥ ለማየት እንችላለን። (1ነገ. 18:20-39) በዚህ ታሪክ ውስጥ ኤልያስ እንዴት ለእግዚአብሔር እሳት እንደ ጸለየ፤ እግዚአብሔርም እንዴት አድርጎ በእሳት እንደመለሰለትና የእግዚአብሔርም እሳት በመጣች ጊዜ ያደረገችውን ሁኔታ እናያለን። ነገሩን በደንብ ለመረዳትም ሆነ ከዘመናችንና ከሕይወታችን ጋር ለማዛመድ የሚከተሉትን በጥሞና መመርመሩ ይጠቅማል።

የኤልያስ ዘመን

የኤልያስ ዘመን ልክ እንደ ዘመናችን በጣም ኃጢአት የበዛበትና የጣዖት አምልኮ ትልቅ ሥፍራ ያገኘበት ጊዜ ነበር። በእስራኤላውያን ዙሪያ የነበሩት አሕዛቦች በጣዖት አምልኮ በጣም የተያዙ ነበሩ። እስራኤላውያንም እንደ አሕዛብ ለመሆን ብዙ ጊዜ የሚመኘው ልባቸው ከእግዚአብሔር ሸፈተ። ከዚህ የተነሣ የሚከተሉትን የኃጢአት ዓይነቶች በግልጽ ይለማመዱ ነበር።

1። በእግዚአብሔር ሕግ ላይ አመጽ። በኑሮአቸው ሁሉ ወላዎች ሆኑ። “ኤልያስም፡- ወደ ሕዝቡ ሁሉ ቀርቦ፡- እስከ መቼ ድረስ በሁለት አሳብ ታነክሳላችሁ? እግዚአብሔር አምላክ ቢሆን እርሱን ተከተሉ፤ በእልግን አምላክ ቢሆን እርሱን ተከተሉ አለ።” (1ኛ. 18:21)

2። የእግዚአብሔርን ሥራ በፍጹም ተዉ። ከዚህ የተነሣ የእግዚአብሔር መሠዊያ ፈረሰ።

3። ነገሥታትም አመጹ። እግዚአብሔርን ማገልገል ተዉ። የእግዚአብሔርን ነቢያት መስማት ሰላፊሉን የረሳቸውን ነቢያት ማለትም በሐሰት ትንቢት የሚናገሩላቸውን ቀጠሩ። በዚህም ምክንያት ብዙ የሐሰት ነቢያት ሕዝቡ እውነትን አውቆ በንስሐ እንዳይመለስ ያደርጉ ነበር። (ትንቢተ ኤርሚያስ ውስጥ ስለነዚህ ብዙ ተጽፎአል)

4። የጣዖት አምልኮ እጅግ አበዙ። ሕዝቡ ወደ በዓል ጣዖትና ወደ ብሔልዜቡል አምልኮ ልቡን በመመለስ እግዚአብሔርን ትቶ ነበር። “የእግዚአብሔርም መልአክ ቴሰቢያዊውን ኤልያስን፡- ተነሣ፤ የሰማሪያን ንጉሥ መልአክተኞች ለመገናኘት ውጣና፡- የአቃሮንን አምላክ ብሔልዜቡልን

ትጠይቁ ዘንድ የምትሄዱት በእስራኤል ዘንድ አምላክ ስለሌለ ነውን? በላቸው አለው።” (2ኛ. 1:3-4)

5። በእግዚአብሔር ነቢያት ላይ ታላቅ ስደት አስነሱ። “የእግዚአብሔርም ቃል እንዲህ ሲል ለእርሱ መጣለት፡- በዚህ ተነሥተህ ወደ ምሥራቅ ሂድ፤ በዮርዳኖስም ትይዩ ባለው በኮራት ፈፋ ውስጥ ተሸሽግ።” አለው። (1ኛ. 17:3)

“አምላክህ ሕያው እግዚአብሔርን ጌታዬ ይፈልግህ ዘንድ ያልላከበት ሕዝብ ወይም መንግሥት የለም፤ ሁሉም፡- በዚህ የለም ባሉ ጊዜ አንተን እንዳላገኙ መንግሥቱንና ሕዝቡን አምናላቸው ነበር።” (1ኛ. 18:10) “አሁንም ሂደህ ኤልያስ ተገኘ ብለህ ለጌታህ ንገር ትላለህ፤ እርሱም ይገድለኛል።” (1ኛ. 18:14) ይህም የሚያሳየው ሰዎች እውነተኛውን የእግዚአብሔርን ድምጽ መስማት የተዉበት ዘመን እንደ ነበረ ነው።

6። ካህናትንም አሳደዱ። በዚህ ምክንያት ወደየቦታው ሸሹ። ይህም በመሆኑ በእግዚአብሔር ፊት ቆሞ ለሕዝቡ መሥዋዕት የሚያቀርብ ማንም አልነበረም። ስለዚህም የእግዚአብሔር መሠዊያ ፈረሰ። መንፈሳዊ አገልግሎትም ቆመ። በአንጻሩ የጣዖት አምልኮ ከፍተኛ ቦታ በማግኘቱ ምክንያት ብዙ ለጣዖት የሚሠዉ የቃዖት ካህናት ተተኩ። ከዚህም የተነሣ እግዚአብሔር ለሕዝቡ በቤተ መቅደሱ ውስጥ ለመናገር ሰላፊቻለ በካህናት ምትክ የአገልግሎትን ዋጋ ለመክፈል ፈቃደኞች የሆኑትን ነቢያት እያስነሣ መልአክት ያስተላልፍ ነበር። ከኤልያስ ዘመን ጀምሮ ለ300 ዓመታት ያህል እግዚአብሔር በነቢያት አማካይነት ብቻ ቃሉን ያስተላልፍ እንደ ነበረ ይታመናል። ኤልያስ ለእግዚአብሔር እሳት የጮኸው በዚህ ዓይነት ሁኔታ ውስጥ ሆኖ ነበር።

የኤልያስ ቅናት

ይህን ሁሉ አይቶ ኤልያስ ለእግዚአብሔር ቀና። እስራኤላውያንም ንስሐ ይገቡ እንደሆነ ብሎ ዝናብ በምድር ላይ እንዳይዘንብ ጸለየ። ለሦስት ዓመትም ሰማይ ተዘጋ። ሕዝቡ ግን ወደ አምላኩ ልቡን አልመለሰም። እንዲያውም የበዓል ጣዖት አምልኮ ተስፋፋቶ ይባስ ብለው ለራሳቸው 450 በዚህ ጣዖት ፊት ቆመው ትንቢት የሚናገሩ የሐሰት ነቢያትና መስዋዕት ደግሞ የሚያቀርቡ 400 ካህናት አደረጉ። ኤልያስም ንጉሡን እነዚህን የበዓል ጣዖት አገልጋዮችን ሲብስባቸውና እውነተኛ አምላክ ማን እንደሆነ ሕዝቡ ይወቅ አለ። “እናንተም የአምላካችሁን ስም ጥሩ፤ እኔም የእግዚአብሔርን ስም እጠራለሁ ሰምቶም በእሳት የሚመልስ አምላክ፤ እርሱ አምላክ ይሁን።” (1ነገ. 18:24) በዚህ ስምምነት መሠረት እነርሱ መጀመሪያ መስዋዕት አቅርበው አምላካቸውን ጠሩት። ነገር ግን በእሳት መመለስ ቀርቶ ድምጽም አልነበረም።

የኤልያስ ዝግጅት

እግዚአብሔር በእሳት በመመለስ ስሙን እንዲያስከብር ከፈለገን ማድረግ የሚገባን ዝግጅት መኖሩን ከኤልያስ ሕይወት እንማራለን። የኤልያስ ዝግጅት የሚከተሉትን ይጨምራል።

1) በእውነት ለእግዚአብሔር ክብር ቀና። “እርሱም፡- ለሠራዊት አምላክ ለእግዚአብሔር እጅግ ቀንቻለሁ፤ የእስራኤል ልጆች ቃል ኪዳንህን ትተዋልና፤ መሠዊያዎችህንም አፍርሰዋልና፤ ነቢያትህንም በሰይፍ ገድለዋልና እኔም ብቻዬን ቀርቻለሁ፤ ነፍሴንም ሊወስዱለት ይሻሉ አለ።” (1ነገ. 19:14) ጌታ የተጠቀመባቸው የእግዚአብሔር አገልጋዮች ሁሉ ለእርሱ ክብር እውነተኛ የሆነ የውስጥ ቅንዓት ነበራቸው። ነህምያ

ለእግዚአብሔር ከተማና ሕዝብ ቅንዓት ነበረው። ስለዚህም የኢየሩሳሌምን ቅጥር እንዲሠራ ጌታ ተጠቅሞበታል። ዳዊት ለእግዚአብሔር ክብር ስለ ቀና ቤተ መቅደስ ለመሥራት ተነሣ። ስለዚህም እግዚአብሔር የዳዊትን ዙፋን በማጽናት ቤተ መቅደስ የሠራ ከነገሥታት ሁሉ በላይ ጥበበኛና ባለጸጋ የሆነ ልጅ ሰሎሞንን ሰጠው። ሕዝቅያስ ለእግዚአብሔር ቅናት ስለነበረው ቤተ መቅደስን ለማደስ እንዲሁም ፈርሶ የነበረውን መሰዊያ እንዲሠራ ጌታ ተጠቀመበት። ሐዋርያው ጳውሎስ ለእግዚአብሔር ቤትና ሥራ ታላቅ ቅንዓት ስለ ነበረው በሐዋርያት ታላቅ ቅባት የጌታን ቤተ ክርስቲያን በወንጌል እውነት ላይ ሊመሠርት ቻለ። ጌታ ኢየሱስም ቢሆን ምድራዊ አገልግሎቱን ጀምሮ የጨረሰው ለእግዚአብሔር በመቅናት ነበር። በአገልግሎቱ መጀመሪያ ላይ “ደቀ መዛሙርቱም፡- የቤትህ ቅናት ይበላኛል ተብሎ እንደ ተጻፈ አሰቡ።” (ዮሐ. 2:17; ማቴ. 21:12-13) ተብሎ የተጻፈውም ለዚህ ነው።

እንግዲህ የእግዚአብሔርን እሳት ለማየት የሚፈልግ አገልጋይ ሁሉ በእግዚአብሔር ፍቅር ተቀጣጥሎ በእውነት ለጌታ ክብር፤ ስምና ሥራ የሚቀና መሆን ይገባዋል።

2) የእግዚአብሔርን መሰዊያ ሠራ። “ኤልያስም ሕዝቡን ሁሉ፡- ወደ እኔ ቅረቡ አላቸው። ሕዝቡም ሁሉ ወደ እርሱ ቀረቡ። ፈርሶ የነበረውንም የእግዚአብሔርን መሠዊያ አበጀ።” (1ነገ. 18:30) የእግዚአብሔር እሳት እንዲመጣ ከተፈለገ የእርሱ መሰዊያ መታደስ አለበት። የምስጋና የአምልኮና የጸሎት ሕይወት ከቃሉ ጥናት ጋር መታደስ አለበት።

3) በእስራኤል ነገድ ቁጥር የመሰዊያ ድንጋዮችን ተከለ። የእግዚአብሔር እሳት ወርዶ መንፈሳዊ መነቃቃት እንዲመጣ ከተፈለገ ስለ ራሳችን ኃጢአት ብቻ ሳይሆን ስለ እግዚአብሔር ሕዝብም ኃጢአት ጭምር

ንስሐ መግባት የሚገባን ጊዜ አለ። ጌታም ያንን ያከብረዋል። ዳንኤልም ስለ ሕዝቡ ንስሐ ገብቶ ነበር። (ዳን. 9)

4። የእግዚአብሔርን ሰዓት ጠበቀ። “መስዋዕተ ሠርክ በሚቀርብበት ጊዜ ነቢዩ ኤልያስ ቀርቦ...” ይላል። (1ነገ. 18:36)። የእግዚአብሔርን እሳት የሚፈልግ አገልጋይ ሁሉ የራሱን ቀን መቁጠሪያ እስቀምጦ ሁሉንም በእግዚአብሔር ጊዜና ሰዓት ለማድረግ ፈቃደኛ መሆን ይኖርበታል። እግዚአብሔር በራሱ ሰዓት ነው የሚሠራው። እግዚአብሔር የጊዜ ባለቤት ስለሆነ የእርሱ ሰዓት ሁልጊዜ ትክክል ነው።

5። ሁሉንም እንደ እግዚአብሔር ቃል አደረገ። “...አቤቱ የአብርሃምና የይስሐቅ የእስራኤልም አምላክ ሆይ፤ አንተ በእስራኤል ላይ አምላክ እንደ ሆንህ፤ እኔም ባሪያህ እንደ ሆንሁ፤ ይህንም ሁሉ በቃልህ እንዳደርግሁ ዛሬ ይገለጥ።” (1ነገ. 18:36) ሁሉንም እንደ እርሱ ቃል በታዛዥነት ማድረግን የሚተካ ምንም ዓይነት ነገር የለም። እግዚአብሔር ቃሉን የሚያከብርና የሚፈጽምም ታማኝ አምላክ ነው።

6። ኤልያስ የእምነትን ጸሎት ጸለየ። “አንተ፤ አቤቱ፤ አምላክ እንደ ሆንህ፤ ልባቸውንም ደግሞ እንደ መለስህ ይህ ሕዝብ ያውቅ ዘንድ ስማኝ፤ አቤቱ፤ ስማኝ አለ።” (1ነገ. 18:37) በጣም ከሚያስደንቀው ነገር አንዱ እምነቱ ነው። ከመጸለየ በፊት በመሰዊያው ዙሪያ አስቆፍሮ ከጉድጓዱ ሞልቶ እስኪፈስ ድረስ ውኃ እስጫመረበት። በእግዚአብሔር ችሎታ ታመነ እንጂ እግዚአብሔርን ለመርዳት ጥረት አሳደረገም። የእግዚአብሔርን እሳት የሚያጠፉት ወይም እንዳይገለጥ ከሚያደርጉት ነገሮች መካከል አንዱ በማስመሰል እግዚአብሔርን ለመርዳት መሞከር ነው። እግዚአብሔር የእኛን ታዛዥነት እንጂ እርዳታ አይፈልግም። ኃይልና ታላቅነት ሁሉ የእርሱ

ነው።

የ እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር መ ል ስ

“የእግዚአብሔርም እሳት ወደቀች፤ የሚቃጠለውን መሥዋዕቱንም እንጨቱንም ድንጋዮቹንም አፈሩንም በላች፤ በጉድጓዱም ውስጥ ያለውን ውኃ ሳሰች።” (1ነገ. 18:38) እግዚአብሔር በእሳት የሚመልስ አምላክ መሆኑ ታየ። ይህ የሆነው የእግዚአብሔርን እሳትና የእርሱን ኃይል ለተጠራጠሩት መልስ እንዲሆን ነበር። በሕይወታቸው ለደክሙትም መልስ ነበር። ሁሉንም ለእግዚአብሔር ክብር ያስገዛና ጣዖት አምላኪዎችን ያንበረከከ እሳት ነበር። “ሕዝቡም ሁሉ ያንን ባዩ ጊዜ በግንባራቸው ተደፍተው፡- እግዚአብሔር እርሱ አምላክ ነው አሉ።” (1ነገ. 18:39) ይህን ድንቅ ያዩ ሁሉ በግንባራቸው ወድቀው ለእግዚአብሔር ክብርን እንዲሰጡ ሆነ። የእግዚአብሔር እሳት አምስት ነገሮችን ፈጸመ። እነዚህ አምስቱ ነገሮች ለእግዚአብሔር ክብር በሕይወታችንና በአገልግሎታችን ውስጥ መገለጥ መገለጥ ያለባቸው መሠረታዊ ጉዳዮች ስለሆኑ በዝርዝርና በጥንቃቄ ብንመለከታቸው መልካም ነው።

1። የእግዚአብሔር እሳት መስዋዕቱን በላች። የእግዚአብሔርን ክብር የሚገልጽ እሳት ሲመጣ መጀመሪያ የሚበላው ሕይወታችንን ነው። ለጌታ የተሰጠው መስዋዕት ሕይወታችን ነው። የእግዚአብሔር እሳት በመጀመሪያ የእኛን ሕይወት ነው ተቀባይነት ያለው አድርጎ ለጌታ የሚያቀርበው። ለዚህም ነው ሐዋርያው ጳውሎስ ሰውነታችንን እንደ ሕያው መስዋዕት እንድናቀርብለት ዘንድ በእግዚአብሔር ርኅራኄ የሚለምነን። (ሮሜ 12:1) የእግዚአብሔር እሳት የምትጀምረው ከአገልግሎታችን ሳይሆን ከሕይወታችን ነው። እግዚአብሔር እንዲጠቀምብን ከፈለገን ከሁሉም በፊት ሕይወታችንን መስጠት ይገባናል። ክርስቶስ በደሙ የዋጀው

አገልግሎታችንን ሳይሆን ሕይወታችንን ነው። ስለዚህ ቀዳሚው አገልግሎታችን ሕይወታችንን ማስረከብ ነው።

2) የእግዚአብሔር እሳት እንጨቱን በላች። የእግዚአብሔር እሳት በመጣች ጊዜ ከመሥዋዕቱ ጀምሮ ቀጥላም የሥጋ መደርደሪያ እንጨቱን አቃጠለች። የመስዋዕቱ መደርደሪያ እንጨት የጸጋ ስጦታችን ምሳሌ ሊሆን ይችላል፤ እንዲሁም ፍርሃታችንን፣ ጥርጥራችንን፣ ድካማችንን ወዘተ ያጠቃልላል። የእግዚአብሔር እሳት ሕይወታችንን ብቻ ሳይሆን ከእርሱ የተቀበልነውንም የጸጋ ስጦታዎችን ለእርሱ አድርጋ ትቀድሳለች። ሕይወታችን የእርሱ እንደ ሆነ ሁሉ ስጦታችንም የእርሱ ነው። ሕይወታችንን የሚቀድስ እሳት ስጦታችንንም ለጌታ ክብር እንዲውል ይቀድሳል።

3) የእግዚአብሔር እሳት ድንጋዮቹንም በላች። ድንጋይ በቀላሉ በእሳት ያለመቃጠል ጠባይ አለው። የእግዚአብሔር እሳት ግን ድንጋዩንም ታቃጥላለች። የማይቀልጠውንም ታቀልጣለች። በዚህ ታሪክ ውስጥ የእግዚአብሔር እሳት የበላቻቸው የመሠዊያ እንጨቶች የተደረደሩበትን መስዋዕቱንና መሰዊያውን ተሸክመው የነበሩትን ድንጋዮችን ነበር። ስለሆነም ለመስዋዕቱ መሠረት ነበር። እነዚህ ድንጋዮች የንብረታችን፣ የዕውቀታችን፣ የልምምዳችን፣ የጥሪአችን፣ የአገልግሎታችንና ያሉንንና ጽኑ ናቸው የምንላቸው ነገሮች ሁሉ ምሳሌ ሊሆኑ ይችላሉ። እሁን አለን የምንላቸውንና እንዲኖሩን የምንፈልጋቸውን ሁሉ ይጨምራሉ። ያዕቆብም እንደታገለው “ቢያስፈልገው ጽኑና ጠንካራ ጉልበት አለኝ በዚህ ምክንያት ለመባረክና ለመባረክ እችላለሁ” በማለት የምንኩራራባቸው ነገሮች ናቸው። የእግዚአብሔር እሳት ስትመጣ እነዚህንም ትበላለች። ያለ እርሱ ምንም ልናደርግ እንደማንችል የምንረዳው ያን ጊዜ ብቻ ነው። በክብሩ እሳት ከተነካን በኋላ ብቻ ነው እያነከሰንም ቢሆን እንደ ያዕቆብ

“እግዚአብሔርን ፊት ለፊት አየሁ፤ ሰውነቴም ድኖ ቀረች” የምንለው። ያዕቆብ ከዚያ በሃላ “የዚያን ቦታ ስም ጽኒኤል ብሎ ጠራው። ጽኒኤልንም ሲያልፍ ፀሐይ ወጣችበት፤ እርሱም በጭኑ ምክንያት ያነክሰ ነበር።” (ዘፍ. 32:30-31) እንግዲህ እሳቱ ውስንነታችንን ብቻ ሳይሆን የእርሱንም ውበትና ምሕረት እንድናይ ታደርገናለች። ጳውሎስ ይህን ታላቅ ነገር ስለተረዳ ነበር “...በእርሱ አገኝ ዘንድ ሁሉን እንደ ጉድፍ እቆጥራለሁ እርሱንና የትንሣኤውን ኃይል እንዳውቅ፤ በመከራውም እንድካፈል፤ ወደ ሙታንም ትንሣኤ ልደርስ ቢሆንልኝ፤ በሞቱ እንድመስለው እመኛለሁ።” ያለው (ፈል. 3:9-11) እንዲህ ከሆነ መስዋዕቱን ብቻ ሳይሆን ድንጋዮቻችንን እንድትበላ የእግዚአብሔርን እሳት ወደ እኛ መጋበዝ በጣም አስፈላጊ ነው። ያለበለዚያ ኃይሉንና ክብሩን ማየት አይቻለንም። ያለ እግዚአብሔር እሳት ስጦታና ልምምድ አለኝ ብሎ መፎከር ለመንደንድ የተዘጋጀን እንጨት ሰብስቦ ይዞ ያለ እሳት በጨለማ ውስጥ መቀመጥ ነው። ብርሃንና ሙቀት ከተፈለገ እንጨቱን የሚያቀጣጥል እሳት ያስፈልጋል።

4) የእግዚአብሔር እሳት አፈሩን በላች። አፈሩ ወይም ምድሩ መስዋዕቱንና መሠዊያውን የተሸከሙ ድንጋዮች የተቀመጡበት ስፍራ ነበር። የእግዚአብሔር እሳት ሥጋውን እንጨቱንና ድንጋዮቹን ብቻ ሳይሆን ድንጋዮቹ ያረፉበትንም አፈር ጭምር በላች። አፈር የማይነቃነቅ፣ የማይናወጥ፣ ሁልጊዜ በስፍራው የሚገኝ፤ ምንም ቢሆን ተመልሰን እናገኛቸዋለን ብለን የምንታመንባቸው ነገሮች ምሳሌ ሊሆን ይችላል። እንግዲህ አፈሩ ሁልጊዜ በቦታው ይገኛልናል የምንላቸውን እንደ ቤተሰብ፣ የቅርብ ዘመድና ጓደኛ፣ ወገን፣ ዘር፣ ቋንቋ፣ አገር የመሳሰሉት ነገሮች ናቸው። የእግዚአብሔር እሳት ድንበርን ስለማያግዳት ሕይወታችንን፣ ስጦታችንንና ያለንን ብቻ ሳይሆን የቆምንበትንም አፈር ትበላለች። ሙሴም ሆነ ኢያሱ የቆሙበት ምድር እንኳን የተቀደሰ እንደ ሆነ ተነግሮአቸው

ነበር። ስለዚህ የእግዚአብሔርን ክብር ለማየትና የተስፋይቱንም ምድር ለመውረስ የሚፈልግ የእግዚአብሔር ሰው ዘሩም፣ ወገኑም፣ ምድሩም፣ ባሕሉም፣ ቋንቋውም ሆነ አገሩም በእግዚአብሔር እሳት እንዲነኩ መፍቀድ አለበት።

የሕዝባችን ትልቁ ትግል የእግዚአብሔርን እሳት ወደ ሕይወታችን የጋበዝነውን ያህል ወደ ቋንቋችን፣ ወደ ዘራችንና ወደ ምድራችን መጋበዝ ላይ ነው። በዚህ ምክንያት ነው ብዙ ጊዜ እነዚህ ነገሮች ለበረከት እንድንሆን ከማድረጋቸው ይልቅ ለምስክርነታችን እንቅፋት ሲሆኑ የሚኖሩት። የእግዚአብሔር እሳት አፈሩን ስትበላ በውስጡ ለብዙ ዘመናት የተደበቁትንና ለዓይን የማይታዩትን ተውሳክ የሆኑ ጣዖቶችን ስለምታቃጥል ምድሩ ይጠራል። ከመርገምም ነጻ በመሆን ለበረከት የሚሆን ፍሬን ያፈራል። የእግዚአብሔር እሳት ለሕይወታችን የሚያስፈልገውን ያህል ለምድራችንም ያስፈልጋታል።

5) የእግዚአብሔር እሳት ውኃውን ሳሳች። እሳት በውኃ ይጠፋል። የእሳት አደጋ ተከላካዮች ቤትን ወይም ንብረትን ከእሳት ለመከላከል የሚጠቀሙት በውኃ ነው። በአገራችንም እሳትን ለማጥፋት ሰው በደመነፍስ የሚሮጠው ወደ ውኃ ነው። ስለዚህ ውኃ የእሳት ጠላት ነው ማለት ይቻላል። የእግዚአብሔር እሳት ስትመጣ ግን ውኃውን ትልሳለች። ይህም ማለት የመንፈስ ቅዱስ እሳት በውስጣችን ከተቀጣጠለና ሁሉንም ከሰጠነው ለእግዚአብሔር ክብርና ሥራ እንቅፋት የሚሆኑትን ነገሮች ሁሉ ከመንገድ ያስወግዳል። በሌላ አነጋገር የእግዚአብሔር እሳት እኛን ለእግዚአብሔር ክብርና ሥራ ማዘጋጀት ብቻ ሳይሆን ተቃዋሚውንም ትበላለች። ብዙ ጊዜ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ውጊያው የእግዚአብሔር ነው የሚለው ቃል የተጠቀሰው ለዚህ ነው። እሳትን በእሳት የሚያጠፋ እግዚአብሔር ብቻ ነው። እኛ በሁሉም ለእርሱ ከተሰጠንና ለክብሩ የምንኖር ከሆነ የሚዋጋልንና በሁሉም ነገር ከእኛ ጋር የሚቆም እርሱ ነው።

የእግዚአብሔር እሳት የእኛን የእስራት ሰንሰለት ትቆርጣለች፤ ጠላታችንን ግን ትበላለች። (ዳንኤ. 3) በፈታችንም የሚቆመውን ተራራ ታቀልጠዋለች። (ዘካ. 4)

በሁለተኛ ደረጃ የእግዚአብሔር እሳት ውኃን መላስ የሚያሳየው የእግዚአብሔርን ክብር ስትገልጥ የምናየው በሰው የማይቻለው ሥራ ለእግዚአብሔር ግን ቀላል መሆኑን ለማመልከት ነው። እግዚአብሔር ለተፈጥሮ አይገዛም፤ ተፈጥሮ ግን ለእርሱ ይታዘዛል። እግዚአብሔር በምንም የማይወሰንና የማይገታ አምላክ ነው። የእግዚአብሔር እሳት ከሰማይ ስትወርድ በመሰዊያው ዙሪያ የሚፈሰውን ውኃ ታቃጥላለች፤ መስዋዕቱንም መልካም መዓዛ ያለው አድርጋ ለእርሱ ታቀርባለች። ሰዎች ይህንን ሲያዩ የሚሉት አንድ ነገር ብቻ ነው፡- “ሕዝቡም ሁሉ ያንን ባዩ ጊዜ በግንባራቸው ተደፍተው፡- እግዚአብሔር እርሱ አምላክ ነው አሉ።” (ነገ. 18:39)

የእግዚአብሔር እሳት ሕይወታችንንና ያለንን ሁሉ ለእርሱ ቀድሶ፤ የወንጌልን እንቅፋት ከመንገድ አስወግዶ፤ የጣዖትን ከንቱነት ሲገልጽ፤ ሰዎች ደግሞ የእግዚአብሔርን ታላቅነትና ክብር አይተው በእርሱ ፊት ተደፍተው፤ “እግዚአብሔር እርሱ፡- አዳኝ ነው። ፈዋሽ ነው። ጦጋኝ ነው። አጽኖኝ ነው። ብርሃን ነው። ሕይወት ነው። ተስፋ ነው። መከታ ነው። አለኝታ ነው ...” ለማለት ይገደዳሉ።

እግዚአብሔር የሚጠቀምበት ሰው በእርሱ እሳት ተነክቶ ለአምላክነቱ ቋሚ ምስክር በሚሆነው ነው። የእግዚአብሔር እሳት በግ ብሎ የሚታየው ያለ ገደብ ሥራውን እንዲሠራ ስንፈቅድለት ብቻ ነው። ሰዎች ውኃ በሌለበት ቦታ እሳት እንዳይሰራጭ መስተዋት ይዘው በፊቱ ይቆማሉ። የመስተዋቱ ነጸብራቅ እሳቱ እንዳይሰራጭ ክልሉን ይወስንለታል። በክርስቲያንም ሕይወት ውስጥ እንዲሁ ነው። ከሥጋችን የሚንጸባረቀው ነገር የመንፈስን ሥራ ይወስነዋል። ይህ እንዳይሆን ጸሎታችን ለማይወሰን ለቅዱስ እሳት ሊሆን ይገባዋል።

የግል የሕይወት ጥያቄዎች

ይመንፈሱ እሳት ነክቶሃልን?

ይእኔነትህ ቀልጦሃልን?

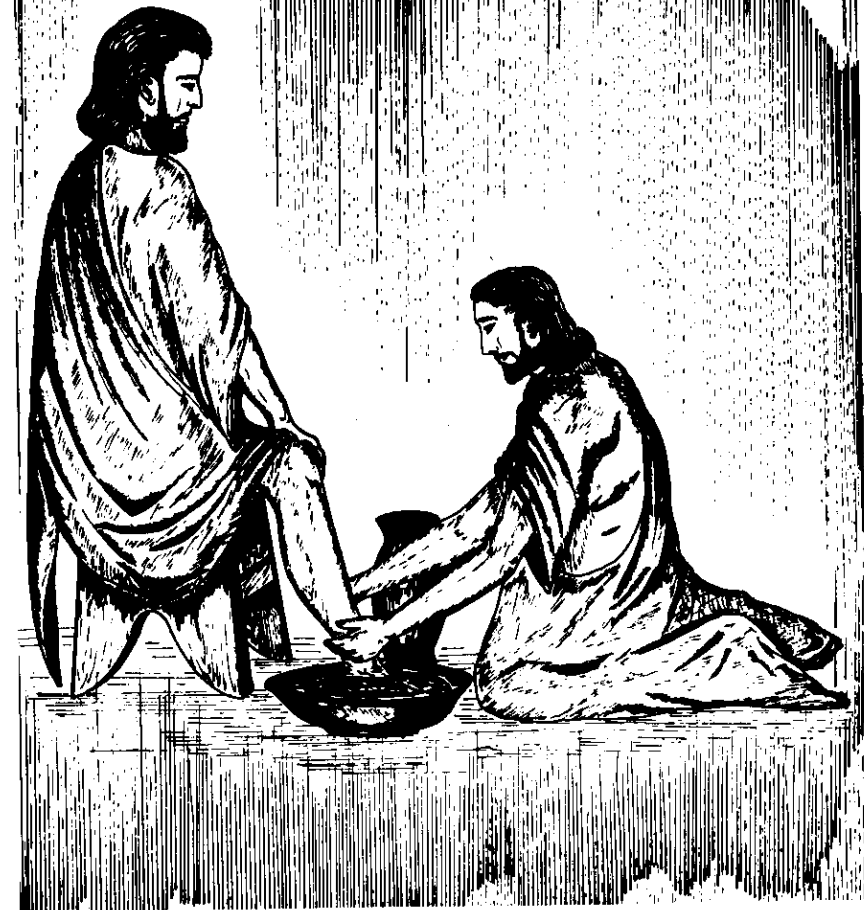
ይከቁጥቋጠው ሳይ የሚታየው የእርሱ ክብር ነውን?

ይሰዎች ወደ ቁጥቋጠው የሚመጡት እርሱን ለማየት ነው ወይስ ሥጋን ለማድነቅ?

ይየእግዚአብሔር እሳት ድንበር ሳይከልለው በሕይወትህ፣ በኑሮህ፣ በትዳርህ፣ በስጦታህ፣ በወገንህ፣ በዘርህ፣ ወዘተ እንዲያልፍ ፈቅደህለታልን?

ይዛሬ ያንተን ሕይወትና አገልግሎት ሲያዩ ሌሎች ምንድን ነው የሚሉት?

በእግዚአብሔር ፍቅር መንበርከክ

ምዕራፍ ስምንት

በእግዚአብሔር ፍቅር መንበርከክ

የእግዚአብሔር ሥራ በተግባር የሚገለጸው የእግዚአብሔር ሰው ጥሪውን ለይቶ በማወቅ ሌሎችን ለማገልገል በፍቅር ሲንበረከክ ነው። በፍቅር ሌሎችን ለማገልገል መንበርከክ ከፍተኛ የአገልግሎት ደረጃ መሆኑን ጌታ ኢየሱስ በራሱ ሕይወት ገልጾታል። የዮሐንስ ወንጌል 13:1-17 ላይ ያለው ታሪክ የአገልግሎት ከፍተኛ ደረጃ መንበርከክ መሆኑን ከመግለጹም በላይ እግዚአብሔር የሚጠቀምበትና የሚደሰትበት የአገልግሎት ሕይወት ምን ዓይነት መሆኑን ያሳያል።

የጌታ ኢየሱስ ምሳሌነት

ይህን ታሪክ ስንመረምር ብዙ የእግዚአብሔርን እውነቶች ማስተዋል እንችላለን። የታሪኩን መሠረታዊ ነገሮች ስንመለከት ጌታ ኢየሱስ ቀደም ሲል ለሐዋርያቱ የሚከተሉትን እንዳደረገላቸው እናያለን።

1) ወደ ነበሩበት ቦታ ሄደ

ራሱን እንደገለጸላቸው። (ማቴ. 4:18-22)

እነርሱ አገልግሎት ፈልገው ወደ ጌታ አልመጡም ጌታ ግን ወደ እነርሱ ሄደ እንዲከተሉትም ጠራቸው። ከጥሪው ጋር የሰማቸው ተስፋ አገልጋዮቹ እንደሚያደርጋቸው ነበር። “እርሱም፡- በኋላዬ ኑና ሰዎችን

አጥማጆች እንድትሆኑ አደርጋችኋለሁ አላቸው።” (ማቴ. 4:19)

እንግዲህ እግዚአብሔር የሚጠቀምበት ሰው አገልግሎትን ፈልጎ ወደ እርሱ የሚመጣውን ሳይሆን የጥሪውን ድምጽ ሰምቶ በሙሉ ልቡ እርሱን የሚከተለውን ነው። ጌታ ኢየሱስም “የሚያገለግለኝ ቢኖር ይከተለኝ፤ እኔም ባለሁበት አገልጋዩ ደግሞ በዚያ ይሆናል፤ የሚያገለግለኝም ቢኖር አብ ያከብረዋል።” (ዮሐ. 12:26) ያለው ለዚህ ነው። ለእግዚአብሔር ክብርን የሚያመጣ አገልግሎት በሥጋ ሩጫና ትግል ላይ የተመሠረተ ሳይሆን ለፍሬያማ አገልግሎት ከእርሱ የሚሰጥ ሹመትና ኃላፊነት ነው። (ዮሐ.15:16) በዚህ ውስጥ ሊታወስ የሚገባው ነጥብ እግዚአብሔር ለሕይወትና ለአገልግሎት የሚጠራን ራሱን ዝቅ አድርጎ በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል ወደ እኛ በመምጣት ነው። ከየት ቦታና ሁኔታ እንደ ጠራን ካስታወስን፤ በአገልግሎታችን ውስጥ ገብተን ከምሕረቱ የተነሣ ፍሬ በዛሬው ደብዳቤ በፍቅር መንበርከክ እያስቸግረንም።

2) ክብሩን እንደገለጠላቸው።

ጌታ ኢየሱስ ጥሪ ብቻ ሳይሆን የሕይወቱንና የአገልግሎቱን ክብር በግልጽ እንዳሳያቸው በዮሐ. 14:2-11ና ማቴ. 17:1-5 እናነባለን። በመጀመሪያ ያዩት የሕይወቱን ክብር ነበር። የሕይወቱ ክብር የተገለጸው እርሱ ሥጋ ለብሶ ከማርያም የተወለደበት ሌሊት ነበር። “እነሆም፤ የጌታ መልአክ ወደ እነርሱ ቀረበ የጌታ ክብርም በዙሪያቸው አበራ፤” (ሉቃ. 2:9) ለማንኛውም ዓይነት የአገልግሎት ጥሪ የልደቱ ክብር መሠረት ነው። የልደቱ ክብር ማለትም የእርሱ ያለ ኃጢአት ሥጋ ለብሶ መወለድ የአገልግሎት መሠረት ብቻ ሳይሆን የደህንነትም መሠረት ነው። ጌታ የሕይወቱን ክብር ብቻ ሳይሆን የአገልግሎቱንም ክብር አሳያቸው። “ኢየሱስ ይህን የምልክቶች መጀመሪያ በገሊላ ቃና አደረገ፤ ክብሩንም ገለጠ፤ ደቀ መዛሙርቱም በእርሱ አመኑ።” (ዮሐ. 2:11)

የሕይወቱንና የእገልግሎቱን ክብር ስላዩ በእገልግሎታቸው ውስጥ ያንን ያዩትን እንዲያስተላልፉ በማድረግ ጌታ እንደ ተጠቀመባቸው ከሐዋርያ ዮሐንስና ጴጥሮስ ምስክርነት እንረዳለን። ሐዋርያው ዮሐንስ ሲመሰክር እንዲህ ይላል፡- “ሕይወትም ተገለጠ አይተንማል” (1ዮሐ. 1:2) ሐዋርያው ጴጥሮስ ደግሞ “ከገናናው ክብር በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው የሚል ያ ድምጽ በመጣለት ጊዜ ከእግዚአብሔር አብ ክብርንና ምስጋናን ተቀብሎአልና።” (2ጴጥ. 1:17) በማለት ስለዚህ ክብር ይናገራል።

እንግዲህ ክብሩን ማየት በመጀመሪያ ደረጃ ለእውነተኛ የሕይወት ለውጥ አስፈላጊ ነው። ተለውጠን እርሱን የምንመስለው በእርሱ ክብር ስንነካ ነው። በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ፡- እገልግሎታችን የሕይወት ምስክርነትን ያቀፈ መሆን አለበት። ምክንያቱም ክብሩን በማየት መልእክት ይኖራልና። ሦስተኛ፡- ክብሩን ያየ እገልጋይ ብቻ ነው በእውነተኛ ፍቅር ሌሎችን ለማገልገልና አምላኩን ለማምለክ መንበርከክ የሚችለው።

3) ስለ እገልግሎት እንደአስተማራቸው።

በእገልግሎት ውስጥ የታላቅነትን ምስጢር ለሦስት ዓመት ተኩል ያህል አስተምሮአቸው ነበር። የነበራቸውን ጥያቄዎች ሁሉ መለሰላቸው። በጸጋና በእውነት እንዲያድኑ እድል ሰጣቸው። የእግዚአብሔርን መንግሥት ምንነት ማብራራት ብቻ ሳይሆን መገለጥንም ሰጣቸው።

እንግዲህ እግዚአብሔር እንዲጠቀምበት የሚፈልግ ክርስቲያን ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃልና እውነት ማወቅና በጸጋው ማደግ በጣም ያስፈልገዋል። ለእገልግሎት ብቻ ሳይሆን ለአምልኮም ቢሆን እውነትን ማወቅ አማራጭ የሌለው ነገር እንደ ሆነ ሲመሰክር ቃሉ እንዲህ ይላል፡- “እግዚአብሔር መንፈስ ነው፤ የሚሰግዱለትም በመንፈስና በእውነት ሊሰግዱለት ያስፈልጋቸዋል።” (ዮሐ. 4:24)

4) የእገልግሎትን ልምምድ እንደሰጣቸው።

እገልግሎትን ካሳያቸውና ካስተማራቸው በኋላ ሥልጣን ሰጥቶአቸው ሁለት ሁለት አድርጎ ለእገልግሎት ላካቸው። እነርሱ እገልግለው ከተመለሱ በኋላ የሆነውን ሁሉ ነገሩት። እርሱም በእገልግሎት ውስጥ ትልቁ ደስታ ከምርቱም በላይ የልጅነት ሥልጣን መሆኑን አበሰራቸው።

እግዚአብሔር በሕይወታችን የሚከብረው ስለ እየንና ስለ ሰማን ወይንም የእርሱን እውነት ስለአወቅን ሳይሆን ያየነውንና ያወቅነውን በሥራ ላይ ስናውለው ነው። በሌላ አነጋገር እውነተኛ እውቀት በተግባር መገለጽ አለበት ማለት ነው። ከዚህም ላይ እግዚአብሔርን ለማስከበር የሚጥር የጌታ ባሪያ፤ ስለ እገልግሎቱ ፍሬ የምስጋና መስዋእትን እያቀረበ በአምላኩ መደሰትን መማር ይኖርበታል። ልጅነታችን ካላረካንና በደስታ ካላንበረከክን የእገልግሎት ስጦታም ሆነ ፍሬ ሊያረካን አይችልም።

5) በፍቅር መንበርከክን እንዳሳያቸው።

እላይ የጠቀስናቸውንና ያልጠቀስናቸውን ሁሉ ለሦስት ዓመት ተኩል ከእዩ፤ ከተማሩና ከተለማመዱ በኋላ፤ የምረቃ ስነሥርዓት የሚካሄድበት ምሽት ደረሰ። የፋሲካን እራት አብረው ከበሉ በኋላ ጌታ ኢየሱስ እገልግሎቱን ፈጽሞ ወደ አባቱ የሚመለስበት ጊዜ መቅረቡን ገልጾ ስለ መስቀል ሞትና ትንሣኤ ነገራቸው። ከዚያ በኋላ የምረቃ ንግግሩን ለየት አድርጎ በቃል ሳይሆን በድርጊት አስተላለፈ። (ዮሐ. 13:1-17 በጥምና አንብብ) ከእራት ተነስቶ የደቀመዛሙርቱን እግር አጠበ። መልእክቱ “ከእናንተ ጋር ባላለፍኩት ጊዜ እስከ አሁን ድረስ እግዚአብሔር የሚጠቀምበት ሰው ምን ዓይነት ክርስቲያን መሆኑን ካላስተዋላችሁ ዛሬም የምንገራችሁ መልካም እገልጋይ በፍቅር

የሚንበረከከው ሰው ነው።” የሚል ይመስላል። ከዚህ ቀጥሎ እግራቸውን የማጠቡን ምክንያቶች፣ የማጠቡን ትርጉምና አጠቃላይ ትምህርቱን በማጤን በአጭሩ እንድንመለከት እወዳለሁ።

እግራቸውን የማጠቡ ምክንያቶች

ጌታ ኢየሱስ እግራቸውን ያጠበበት ምክንያት ብዙ ቢሆንም በታሪኩ ውስጥ የተጠቀሱትን ጥቂቶቹን ለምሳሌ ያህል ብንመለከት፡-

1) ፍቅሩን ለመግለጽ ።

“ኢየሱስም ከፋሲካ በዓል በፊት ከዚህ ዓለም ወደ አብ የሚሄድበት ሰዓት እንደ ደረሰ አውቆ፣ በዚህ ዓለም ያሉትን ወገኖቹን የወደዳቸውን እስከ መጨረሻ ወደዳቸው።” (ዮሐ. 13:1) ጌታቸው ሆኖ እያለ ተነሥቶ እግራቸውን ባማጠብ የማያቋርጥ ፍቅሩን ገለጸላቸው። በቦታና በሁኔታዎች ያልተወሰነ መለኮታዊ ፍቅሩን አረጋገጠላቸው። የእርሱ ፍቅር ሐዋርያት ተብለው በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተው ብዙ ሺህ ነፍሳትን ወደ መንግሥቱ በሚያመጡበት ጊዜ ብቻ ሳይሆን በጥርጥርና በፍርሃት በተሞጡበት ጊዜም ቢሆን እንደሚያፈቅራቸው በማያዳግም ሁኔታ አሳያቸው። አገልግሎት ከ “ሀ” እስከ “ፕ” ድረስ ፍቅር ነው። ጌታ በዚህ ታሪክ ውስጥ በተጨማሪም ሁኔታ ያበሰረላቸው እግዚአብሔር የሚጠቀምበት ሰው ፍቅሩ እስከ መጨረሻ የሚያጸናውን ሰው መሆኑን በማሳወቅ ነው። እስከ መጨረሻ የሚጸና የእግዚአብሔር ፍቅር ብቻ ስለሆነ፣ ለማገልገልና በራሳችን ፍቅር ለመንበርከክ ከመጣር ይልቅ የእርሱን ፍቅር መቀበሉ በጣም የተሻለ ነው። የእርሱ ፍቅር ብቻ ነው ፈተናውን አልፎ እስከ መጨረሻ ድረስ መጽናት የሚችለው።

በአገልግሎት ውስጥ የእግዚአብሔር ፍቅር አስፈላጊነቱ የሚከተለው

ጠባይ በውስጡ ሰላለው ነው። “ፍቅር ይታገሣል፣ ቸርነትንም ያደርጋል፣ ፍቅር አይቀናም፤ ፍቅር አይመካም፤ አይታባይም የማይገባውን እያደርግም፣ የራሱንም አይፈልግም፤ አይበሳጭም፤ በደልን አይቆጥርም፤ ከእውነት ጋር ደስ ይለዋል እንጂ ስለ አመጸ ደስ አይለውም፤ ሁሉን ይታገሣል፤ ሁሉን ያምናል፤ ሁሉን ተስፋ ያደርጋል፤ በሁሉ ይጸናል።” (1ቆሮ. 13:4-7)

ስለዚህ እግዚአብሔር ሊጠቀምበት የሚችለው ሰው ወረት ባጠቃው ፍቅር ሳይሆን እንደ ጌታ ኢየሱስ ዘለቂታ ባለው ፍቅር የሚንበረከከውን ክርስቲያን ነው። በዚህ ምክንያት ነው ቃሉ “በነዚህም ሁሉ ላይ የፍጻሜ ማሰሪያ የሆነውን ፍቅርን ልበሱት።” (ቆላ. 3:14) በማለት የጌታን ፍቅር እንድንለብስ የሚመክረን። ብዙ ጊዜ በአገልግሎት ውስጥ ያሉ ሰዎች የሚጠይቁት ጥያቄዎች፡-

• **ጥያቄ** - በፍቅር እግራቸውን ተንበርክኬ ሳጥብ አገልግሎቴን አይቀበሉምና ምን ላድርግ?

▷ **መልስ** - “አገልግሎትህ ፍቅር ነውና እስከ መጨረሻ ድረስ በፍቅር አገልግሎትህን ፈጽም።”

• **ጥያቄ** - በፍቅር እያገለገልኳቸው ላለ የሚያሙኝና ችግር የሚፈጥሩብኝ አሉ። ምን ላድርግ?

▷ **መልስ** - “ቢመቼህም ባይመቼህም እስከ መጨረሻ በመውደድና በማገልገል ፍቅርህን ግለጽላቸው።”

• **ጥያቄ** - ድካሜን አይረዱልኝምና ለጥቅም ብዬ የማገልግላቸው የሚመስላቸው አሉ። ምን ላድርግ?

▷ **መልስ** - “የአገልግሎትህን ቅንነት የሚመዝነው እግዚአብሔር ብቻ ነውና፤ አንተ በታማኝነትና በፍቅር አገልግሎትህን በመስጠት እስከ መጨረሻ እንደምትወዳቸው ግለጽ።”

• **ጥያቄ** - የሚርበኝ፣ የሚጠማኝ ለኑሮ የሚሆኑ ነገሮች የሚያስፈልገኝ አይመስላቸውምና ምን ላድርግ?

▶መልስ - “የጠራሁህ እኔ የሚያስፈልግህን አውቃለሁና” የሚለውን ተስፋ ይዘህ እስከ መጨረሻ ውደዳቸው።

•ጥያቄ - ቁጣው፣ መናቁ፣ አልፎም ሰድቡ ሰልችቶኛልና ምን ሳድርግ?

▶መልስ - “ለምሕረት እያማለድክላቸው እስከ መጨረሻ ውደዳቸው።”

2▶ ሥልጣኑን ለማረጋገጥ።

“ኢየሱስ አብ ሁሉን በእጁ እንደ ሰጠው ከእግዚአብሔርም እንደ ወጣ ወደ እግዚአብሔርም እንዲሄድ አውቆ” (ዮሐ. 13:3) የመንፈሳዊ ሥልጣን ጥልቀትና ከፍታ የሚለካው በአገልጋዩ ትህትናና ቅን የአገልግሎት መንፈስ ነው። እውነተኛ የመንፈሳዊ ሥልጣን ምንነትን መረዳት በአክብሮትና በቅዱስ ፍርሃት ያንበረክካል። ሙሴ የመንፈሳዊ ሥልጣንን ታላቅነት ስለ ተረዳ በትሕትና ተመላለሰ። እስጢፋኖስ የመንፈሳዊ ሥልጣንን ጥልቀት ስለ ተገነዘበ ለሚወግሩት እየጸለየ ወደ አምላኩ ሄደ። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህ ምስጢር ስለ ገባው እንዳይታበይ ሥጋውን እየገሰጸ (እየጉሸመ) ለጌታው አስገዛ። ጌታ ኢየሱስ መንፈሳዊ ሥልጣንን ስለሚያውቅ ተንበርክኮ የቆሸሸ እግራቸውን አጠበ። እኔና አናንተስ ይህን ምስጢር ምን ያህል ተረድተናል? መመዘኛው ከዙፋን ወርደን በእውነተኛ ደስታ ለመንበርክክ መቻላችን ነውና ራሳችንን በዚህ ሚዛን ላይ አስቀምጦን በቅንነት እንመርምር።

3▶ ክብሩን ለመግለጥ።

“ኢየሱስ አብ ሁሉን በእጁ እንደ ሰጠው ከእግዚአብሔርም እንደ ወጣ ወደ እግዚአብሔርም እንዲሄድ አውቆ” (ዮሐ. 13:3)። ጌታ

ኢየሱስ ሥጋ ለብሶ ወደ ዓለም የመጣው ታላቁን ክብሩን በመተው ነበር። (ፊል. 2) እሁን ግን አገልግሎቱን ጨርሶ ወደ ክብር ለመመለስ ጊዜው እንደቀረበ አውቆ ከእራት በኋላ እግራቸውን አጠበ። በጌታ ዘንድ ያለንን ክብር ባስተዋልን መጠን ነው ከመቀመጫችን ተነሥተን ወገባችንን በእውነት በመታጠቅ ሌሎችን የምናገለግለው። የሰማያዊውንና የዘላለማዊውን ክብር ጥልቀት በተረዳን ጊዜ ጊዜአዊ ክብር አይማርከንም።

4▶ በቃል ያስተማራቸውን በሕይወት ለመግለጽ።

የአገልግሎት ከፍተኛ ደረጃ የሚመዘነው በስጦታችን ተጠቅመን በማገልገል ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔርን እውነት በሕይወታችን በማሳየታችን ነው። እግዚአብሔር የሚፈልገው እንደዚህ ያለውን ባሪያ ነውና።

እ ግ ራ ቸ ው ን የ ማ ጠ ቡ ት ር ጉ ም

ጌታ ኢየሱስ ወደ መስቀል ከመሄዱ በፊት የምድራዊ አገልግሎቱ ማጠቃለያ አድርጎ የሐዋርያትን እግር ማጠብ እጅግ የጠለቀ ትርጉም አለው። ከእነዚህ ውስጥ ሦስቱን ለምሳሌ ያህል እንመልከት።

1▶ ከንዋጄው በእግዚአብሔር ሃሳብና በሰዎች ሃሳብ መካከል ያለውን ልዩነት ያብራራል።

ጌታ ኢየሱስ ሥጋ ለብሶ በመሲህነቱ በመጣ ጊዜ አይሁዶች የጠበቁት ከሮማውያን ጭቆናና ቅኝ ግዛት የፖለቲካ ነጻነት እንደሚሰጣቸው ነበር። የእግዚአብሔር ዓላማ ግን ከውጫዊ ከአፋዊው ነጻነት በፊት ውስጣዊውንና ልባዊውን ነጻነት እንዲያገኙ ነው። ስለዚህ ጌታ ኢየሱስ

በአሁያ ውርጫ ላይ ተቀምጦ ወደ ኢየሩሳሌም ሲገባ የአይሁዶች ጩኸት “ሆሳዕና” ነበር። ይህም አሁኑኑ አድነን የሚል የፖለቲካ ጩኸት ይመስላል። እርሱ ግን ወደ ኢየሩሳሌም የገባው ለነርሱ ኃጢአትና ከዚያም አልፎ ለዓለም ሁሉ ኃጢአት እንደ ፋሲካ በግ ራሱን ለመስዋዕት ለመስጠት ነበር። ደቀመዛሙርቱም እንኳን ሳይቀሩ የጠበቁት መሞቱን ሳይሆን በሥጋ መንገሡን ነበር።

በሰዚህ ጌታ ኢየሱስ የአገልግሎትን ትርጉም ብቻ ሳይሆን በተለይ የአዲስ ኪዳን የአገልግሎትን ጥሪ ምን እንደ ሆነ በማያጠራጥር ሁኔታ አብራራላቸው። የእግዚአብሔርን ልብ የሚያሳርፍ አገልግሎትና የእግዚአብሔር ልብ የሚያርፍበት አገልጋይን ምሳሌ በተጨማሪም አስቀመጠላቸው። ለምሳሌ ያህል፡- አይሁዶች አገልግሎት ብለው ያሰቡት የነፃነትን ባንዲራ ይዞ ወጥቶ በመሲህነት ሥልጣኑን መትከሉን ነበር። ጌታ ኢየሱስ ግን በባንዲራ ምትክ የእውነተኛ ነፃነት ምልክት የሆነውን የአገልግሎት ፎጣ ወይም ማበሻ ጨርቅ ይዞ ተነሣ። ይህ ምስጢር ሁለት ትርጉም አለው። አንደኛው አገልግሎት ውጫዊ ሥርዓትን ማሻሻል ብቻ ሳይሆን ከውስጥ የሚጀምር ነፃነትን መስጠት ነው። ውስጣዊው ከተለወጠ ውጫዊውም ለመለወጥ አይከብደውም። እግዚአብሔር ሁልጊዜ ሥራን የሚጀምረው ከውስጥ ነው። የመንፈስ ለውጥ ካለ የሥጋም ለውጥ ይመጣል። ውስጣዊ ለውጥ ሰውን ከእግዚአብሔር ጋር ያገናኘዋል። እግዚአብሔርን አይቶ የማይለወጥ የለም። ከሰይጣን በስተቀር።

ሁለተኛው አገልግሎት የሚጀምረው ሌላውን ነፃ በማውጣት ሳይሆን በቅድሚያ ነፃ በመውጣት ነው። ነፃ ያልወጣ ሰው ባንዲራን (የሚታይ፣ ቀለማቀለም ያለው፣ ከሩቁ የሚውለበለብ) እንጂ ፎጣ (የማበሻ ጨርቅ) (የማይታይ፣ የሚያንበረክክ፣ የሌላውን ቆሻሻ የሚጠርግ) ይዞ መንበርከክ ይከብደዋል። ባንዲራ የሚሸከም ሰው ፊት ፊት ይሮጣል። ፎጣ ይዞ የሚያገለግል ግን ሥር ሥር ይንበረከካል። የአዲስ ኪዳን አገልግሎት መሣሪያ ባንዲራ ሳይሆን ፎጣ ነው። ጥሪው ማበስ፣ ማሳመር፣ መንካት፣

ማጽናናት፣ ተስፋ መስጠት፣ ማነጽ ነው ወዘተ።

ሌላው አይሁዶች የጠበቁት ከመጨረሻው እራት በኋላ ሊቀ ካህኑ መጥቶ ዘይት ቀብቶ ጌታን እንዲያነግሥላቸው ነበር። ጌታ ኢየሱስ ግን የንጉሥነትን ዘይት ሳይጠብቅ የእግር ማጠቢያ ውኃ ይዞ ተንበረከከ። እግዚአብሔር አብ ለአገልግሎት የቀበው በመገልገል ፈንታ እንዲያገለግል ነበር። “እንዲሁ የሰው ልጅም ሊያገለግልና ነፍሱን ለብዙዎች ቢዛ ሊሰጥ እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣም።” (ማር. 10:45) እንዲሁ ጌታ ኢየሱስ የአዲስ ኪዳን አገልግሎት ጥሪና ቅባት ራሱን ለማሳመርና ለመኮፈስ ሳይሆን ሌሎችን ለማንጸት እንደ ሆነ በምሳሌነቱ አሳያቸው።

2። እግዚአብሔር የሚፈልገው የክርስቲያን ሕይወት ምን ዓይነት እንደ ሆነ ይገልጻል።

በዚህ ታሪክ ውስጥ ጌታ ኢየሱስ የተረገመልን የአገልግሎትን ምንነት ብቻ ሳይሆን እግዚአብሔር ሊጠቀምበት የሚፈልገው ሰው ምን መሆኑና ምን ማንጸባረቅ እንዳለበት በጉልህ ለማሳየት ነው። በአጠቃላይ ጌታ በዚህ ታሪክ አማካይነት የሚያስተምረን አገልግሎት የአገልጋዩን ሕይወት እንጂ የተገልጋዩን ማንነት እንደማያንጸባርቅ ነው። በሌላ አነጋገር የምናገለግለው የሚገለገሉት ሰዎች የሚያመቹ ስለሆኑ ሳይሆን ጌታ ልባችንን ለውጦ በፍቅርና በትህትና ስለ ሞላን መሆን እንዳለበት ምሳሌ ተወልዷል። እስቲ ጌታ ኢየሱስ እግራቸውን ያጠባቸው ሰዎች ምን ዓይነት እንደሆኑ እንመልከት።

1። ዮሐንስ ነበረበት። ዮሐንስ አፍቃሪ፣ የማያወላውል፣ ባስቀመጡት ቦታ የሚገኝ፣ አደራ ተቀባይና ታማኝ ሐዋርያ እንደ ነበረ ከታሪክ እንገነዘባለን። እግር ማጠብ የማይቀር ከሆነ አጣቢ ሁሉ የሚመርጠው ዓይነት ሰው ነበር። በአገልግሎት ውስጥ ካሉት ሰንካላ

ነገሮች አንዱ፤ ሁሉም የራሱን የሐንሰ መርጦ ሌላውን መተው፤ ለማገልገል የሚያመቹትንን ብቻ መምረጥና ማገልገል የአዲስ ኪዳን ጥሪ አይደለም።

ለቅዱሳንም ነበረበት። ጌታ ኢየሱስ የሐንሰን አጥቦ ከዛ በኋላ ደግሞ ቅዱሳንንም የግድ ካላጠብሁህ ብሎ አጥቦታል። የአዲስ ኪዳን ጥሪ ቅዱሳንንም ማገልገል ነው። ጌታ የቅዱሳንን እግር ሲያጥብ ችኩልነቱን ብቻ ሳይሆን የሚያውቀው፤ በዚያች ለሊትም ከመንጋቱ በፊት አይቸው አላውቅም በማለት ሦስት ጊዜ እንደሚክደው ያውቅ ነበር። በአንጻሩ ደግሞ ጌታ እግሩን ሲያጥብው ቅዱሳን በዚያች ለሊት እንዴም እንኳ እንደሚክደው አላውቅም ነበር። ቢሆንም ጌታ ኢየሱስ ሁሉንም አዋቂ ስለሆነ በግልጽ ነገረው። ስለሚያውቅ ነገረው። የእርሱ መክዳት ጌታ ኢየሱስን እግሩን ከማጣብ አልከለከለውም። ሲያጥብውም አንተ ከሃዲ በማለት በማጉረምረምና በማመናጨቅ አይደለም። ልክ የሐንሰን እዳጠበው እሱንም አጥቦት አለፈ።

ለቅዱሳንም አጥቦታል። ቅዱሳን የሚታወቀው በጥርጥሩ ነው። ጌታ ስለ ትንሣኤው ያስተማረውን ሁሉ መጠራጠሩ ብቻ ሳይሆን አሥሩ መጥተው መነሣቱን በነገሩት ጊዜ እንኳን ካላየሁና ካልነካሁ አላምንም ማለቱ ነው። ጌታ እግሩን ተንበርክኮ ሲያጥብው አንተ ተጠራጣሪ የእኔን ትንሣኤ እንኳን አታምንም አላለውም። ልክ የእምነት ጀግና እንደሆነ ቆጥሮት አጥቦ ወደ ሌሎቹ አለፈ።

መጋቢት ይሁዳ አስቆሮቱንም አጥቦታል። ይሁዳ በዚህ ጊዜ ሸጦ አሳልፎ ሊሰጠው ምቹ ጊዜ ይጠብቅ ነበር። (ማቴ. 26:16) ነገር ግን ጌታ ኢየሱስ በሰይጣን መንፈስ ተነድቶ አሳልፎ ለገንዘብ ፍቅር ብሎ በሸጠው ሰው እግር ስር ተንበርክኮ አጠበው። ለሌሎች እንዳደረገው ሁሉ በፎጣ እግሮቹን አበሰለት።

ስለ ሌሎችም ነበሩበት። በፍርሃት ተውጠው በችግር ጊዜው ትተውት የሄዱትንም አጥቦአል። እርሱ በተያዘ ጊዜ እኔ አልለይህም ያሉት ሁሉ ሸሹ። በመከራዬ ጊዜ ከእኔ ጋር ስለማትቆሙ አላጥባችሁም አላላቸውም። ነገር ግን እንደማይለዩ ታማኝ ወዳጆቹ አድርጎ አጠባቸው።

እንግዲህ ጥያቄው “ለምን ይህንን ሁሉ አደረገ?” የሚል ነው። በተለይም ደግሞ ሌሎቹ እንኳን በንስሐ በኋላ ተጽጽተው እንደሚመለሱ ስለሚያውቅ ነው፤ የይሁዳን እግሮች ግን ለምን አጠበ? “ይህ ሰው ባይወለድ ይሻለው ነበር” ያለውም እርሱ ራሱ አልነበረምን? መልሱ የአዲስ ኪዳን አገልግሎት የሚያሳየው የተገልጋዩን የሕይወት አቋም ማሸቆልቆልና ማሻቀብ ሳይሆን አገልጋዩ ከጌታ ጋር ያለውን አቋም ነው። እግዚአብሔር የሚፈልገውና የሚጠቀምበት ሰው የሁሉንም እግር የሚያጥብ መሆን ይኖርበታል። እኔና አናንተስ የት ነን?

3። የአገልጋይ ብፅዕና ምኑ ላይ እንደ ሆነ ያሳያል።

የአገልግሎት በረከትና እርካታ መሠረቱ፤ ያለን የጸጋ ስጦታ ዓይነት፤ ወይም ለማከናወን የቻልነው ነገር፤ ሳይሆን የሌሎችን እግር ማጣብ መቻላችን ላይ ነው። “ይህን ብታውቁ ብታደርጉትም ብፁዓን ናችሁ።” (ዮሐ. 13:17) እንግዲህ ብፅዕናው፤ ሥልጣን በመቀበሉ ሳይሆን፤ በተሰጠን ሥልጣን ምክንያት በታማኝነት መንበርክኩ ላይ ነው። ለሥጋችን ከባዱ ነገር በዙፋኑ ላይ መቀመጡ ሳይሆን፤ በጉልበት ላይ ሆኖ እስከ መጨረሻ ማገልገሉ ነው። ብጽዕናው በማወቁ ላይ ሳይሆን፤ በመኖሩ ላይ ነው።

ማጠቃለያ ሃሳብ

እንግዲህ ጌታ በዚህ ውስጥ ያስተማረውን እውነት ለማጠቃለል ያህል ጌታ የሚጠቀምበት ባሪያ፡-

1> ሕይወቱና አገልግሎቱ በፍቅር ላይ የተመሠረተ መሆን ይኖርበታል።

2> ያለ ወረት እስከ መጨረሻ የሚወድ መሆን ይገባዋል።

3> አገልግሎቱ በሌሎችን ሰዎች ሁኔታ ላይ የተመሠረተ ሳይሆን ከእምላኩ ጋር ያለውን ኅብረት የሚያንጸባርቅ መሆን አለበት።

4> ከእምላኩ የተሰጠውን ሥልጣንና አደራ የሌሎችን እግር ለማጠብ የሚያንበረክከው ሊሆን ይገባዋል።

5> የአገልግሎቱን ትኩረትና ዓላማ ለመገልገል ሳይሆን፤ ለማገልገል መሆን ይኖርበታል።

በእነዚህ ነጥቦች ሕይወትህን ብትመዝን ራስህን የት ታገኘዋለህ? የማንንስ እግር እያጠብክ ነው? የማንንስ እግር ነው ማጠብ ያቃተህ?

ምዕራፍ ዘጠኝ

ማጠቃለያ

እግዚአብሔር ሰውን በራሱ መልክና ምሳሌ ፈጥሮት የሕይወትን እስትንፋስ እፍ ያለበት ከእርሱ ጋር በሕብረት በመኖር የእርሱን ማንነት እንዲያንጸባርቅ ነበር። የእግዚአብሔር መልክ በሰዎች ሕይወት ላይ እንደሚገባ እንዳይታይ የኃጢአት መጋረጃ ሰዎችን ሸፈናቸው። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ እግዚአብሔር ባለማድረግ ሰዎችን ቀድሞ ወደ ተፈጠሩበት ቦታና ሁኔታ ሊመልሳቸው ይፈልጋል። እግዚአብሔር ኃጢአተኛውን የሚፈልገው ከኃጢአቱ አንጽቶ አዲስ ፍጥረት በማድረግ በመንፈሱ ሞልቶ ከእርሱ ጋር ፍጹም ሕብረት እንዲኖረውና የሚከተሉትንም እንዲፈጽም ነው።

1> በእግዚአብሔር ስም እንዲኖር ነው።

ሰው ተለውጦ የእግዚአብሔርን መንፈስ ካልተቀበለ ከራሱ ጋር፤ ከሌሎች ጋርና ከእምላኩ ጋር በሰላም ለመኖር አይችልም።

2> በእርካታና በደስታ እንዲኖር ነው።

ሰው በፍጹም እርካታ መኖር የሚችለው ለተፈጠረበት ዓላማ መኖር ሲችል ብቻ ነው። እስከዚያ ድረስ ግን እርካታና እውነተኛ ደስታ የሌለበትን ኑሮ ነው የሚኖረው። በሕይወቱ ውስጥ ያለው ባዶነት ጉድለቱን የሚያስታውሰው ቃጭል ነው።

3▶ አምላኩን እንዲያመልክ ነው።

ሰው በኃጢአት ምክንያት ከአምላክ ከተለየ በእውነትና በመንፈስ ሊያመልከው አይችልም። የተፈጠረው ለዚህ ስለሆነ፤ ያለ አምላኩ ውኃ የሌለው ብርጭቆ፤ እህል የሌለው ጎተራ፤ ምንጭ የሌለው ወንዝ፤ ዝናብ የሌለው ደመና፤ ነፍስ የሌለው ሥጋ፤ መንጋ የሌለው በረት፤ ቅቤ የማይወጣው ወተትን ይመስላል። በሌላ አነጋገር ሰው ያለ ፈጣሪው ለራሱም ለሌላውም የማይጠቅም ዝም ብሎ ቦታ በመያዝ የማያዩትን የሚያደናቅፍ ያለ ስፍራው የተቀመጠ እንቅፋት ይሆናል። እግዚአብሔር ሰውን የሚፈልገው ከዚህ ዓይነት ሕይወት ተለይቶ አምላኩን በማምለክ እንዲኖር ነው። ሰው ፈጣሪውን ለማምለክ ነው የተፈጠረው። ለዚያም ብቁ የሚያደርገው ከእግዚአብሔር ጋር ያለው አንድነት ፍጹም ሲሆን ብቻ ነው።

4▶ የአምላኩን መልክ እንዲያንጸባርቅ ነው።

የሰው ትልቁ ሚናው በሕይወቱ ውስጥ የእግዚአብሔርን ባሕርይ ማለትም የእርሱን ቅድስና፤ ርኅራኄ፤ ፍቅር፤ ምህረት፤ በጎነት፤ ቸርነት ወዘተ እንዲያንጸባርቅ ነው። ይህ የሚሆነው በሕይወቱ ለእግዚአብሔር ቦታ ከሰጠውና ኢየሱስ ክርስቶስን በሁሉም ነገር የሕይወቱ ጌታ በማድረግ መንፈስ ቅዱስ መሪውና አስተማሪው ሲሆንለት ብቻ ነው። ለዚህ ብቁ ይሆኑ ዘንድ እግዚአብሔር ሰዎችን ወደ ቦታቸው ለመመለስ ይፈልጋቸዋል።

5▶ ለሌሎች በረከት እንዲሆን ነው።

ከኃጢአት ውጤቶች አንዱ ራስ ወዳድነት ነው። እግዚአብሔር ሰውን የሚፈልገው ከራስ ወዳድነት በሽታ ነፃ አውጥቶ ሌሎችን ለመባረክ እንዲጠቀምበት ነው።

እንግዲህ እግዚአብሔር ሰውን የሚፈልገው በመጀመሪያ ደረጃ ለራሱ ሲሆን በሁለተኛ ደረጃ ለአምላክ ክብር በመኖር ለሌሎች በረከት እንዲሆን ነው። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የተዘረዘሩት ነጥቦች ለዚህ ለዘላለማዊ ዓላማው ከሚያበቁን ነገሮች ጥቂቶቹ ናቸው። በክርስቶስ ኢየሱስ ደም ተረጭተን፤ የኃጢአት ይቅርታን ተቀብለን፤ በመንፈስ ቅዱስ ማኅተም በመታተም ልጆቹ ተብለን፤ ለእግዚአብሔር ዓላማ ከመኖር የበለጠ ነገር የለም። ለእርሱ ዓላማ በምንኖርበት ጊዜ እግዚአብሔር ለሌሎች በረከት ሊያደርገን በሙላት ያለ ገደብ በሕይወታችን ውስጥ መሥራት ይፈልጋል። በዚያም ውስጥ ክብሩን ይገልጣል፤ እኛንም እርሱን ወደ መምሰል ይለውጠናል። እንግዲህ ጥያቄው ጌታ በሙላቱ እንዲጠቀምብኝና የክብሩ ማንጸባረቂያ እንድሆን፤ ምን ይጠበቅብኛል? የሚል ይሆናል። እግዚአብሔር የሚፈልገው ወይም የሚጠቀምበት አገልጋይ ሆኖ ለመገኘት፡-

ሀ• የወንጌልን ኃይል ማወቅ። እርሱ የሚሠራው በቃሉ ስለሆነ እርሱ የሚያጸናውን መልእክት በቃልም ሆነ በሕይወታችን ለማስተላለፍ የወንጌልን ምንነት መረዳትና በሙላቱ መኖር ያስፈልገናል። ወንጌል ሕይወት ስለሆነ በእምነት የቃሉ ኃይል ከሕይወታችን ጋር ከተዋሃደ መንፈስ ቅዱስ በእኛ ውስጥ ሆኖ መፍረስ ያለበትን ያፈርሳል፤ መነቀል ያለበትን ይነቅላል፤ መዘራት ያለበትን ይዘራል፤ መታነጽም የሚገባውን ያንጸል የበቀለውንም ለፍሬ ያበቃል።

ለ• በእግዚአብሔር ልብን ማጽናት። እግዚአብሔር መስዋዕታችንን የሚቀበለው ወይም የሚንቀው የልባችንን ሁኔታ አይቶ ነው። የልባችን ለእርሱ መመቸት ዓላማውን እንፈጽም ዘንድ ያስችለናል። የክርስቶስ ልብ ካለንና በዚያም ልብ ካገለገልን ስሙ በሕይወታችን ይከብራል። ፍቅሩም በሥራችን ሁሉ ውስጥ ይገለጻል።

ሐ• በመጀመሪያው ራእይ በቤቴል መኖር። እግዚአብሔር የሚጠቀምብን በቤቴ ሆነን ክብሩን ካየንና የቃል ኪዳንን ምስጢር ተረድተን በማይለዋወጥ እምነት ከእርሱ ጋር የምንጓዝ ከሆንን ነው። አገልግሎታችን የእርሱን ማንነት ማንጸባረቅና የእርሱን መልእክት ማስተላለፍ ስለሆነ በቤቴል ብንኖር ክብሩን በሙላት ያሳየናል እኛንም ይለውጠናል።

መ• በተስፋው ላይ ጸንቶ መቆም። የእግዚአብሔር ተስፋ የደህንነትን በረከት እንድንቀበል ብቻ ሳይሆን በመስቀሉ በኩል ማለትም በሞቱና በትንሣኤው ጌታ ያደረገልንን በረከቶች ሁሉ እንድንወርስ ነው። እነዚህ በረከቶች የዘላለም ሕይወት፣ የመንፈስ ቅዱስ ጸጋዎች፣ የአገልግሎት ፍሬዎችን ሁሉ ይጨምራሉ። የእምነትን እርምጃ ወስዶ መውረሱ ለእኛ የተሰጠን መብት ነው። ከዚያ በኋላ ነው ለሌሎች እነዚህን በረከቶች ለማውረስ የሚጠቀምብን።

ሠ• ሰማያዊና ቅዱስ በሆነው እሳት መነካት። የእግዚአብሔር እሳት ይቀድሰናል፣ ያነጻናል፣ ኃይልን ይሰጠናል፣ ከማንኛውም እስራት ነፃ ያደርገናል፣ እንደበታችን ክብሩን እንዲናገር ሕይወታችንንም ንጽሕናውን እንዲያንጸባርቅ ያደርገናል። እግዚአብሔር ክብሩን የሚገልጽበት ሸክላ በእርሱ እሳት የጠነከረውን ነው።

ረ• በፍቅር መንበርከክ። እግዚአብሔር ፍቅር ስለሆነ ሥራውም ሁሉ የፍቅር መግለጫ ነው። መልእክታችን የእርሱ ፍቅር ስለሆነ መታወቂያችንም ፍቅሩ መሆን ይገባዋል። እግዚአብሔር ፍቅሩን በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት በእኛ ውስጥ የሚያፈሰው እርሱን ለማምለክና ሌሎችን ለማገልገል እንድንበረከክን ነው። በፍቅር የተንበረከክ አገልጋይ የሚያየው ራሱን ሳይሆን የሚያገለግለውን ብቻ ነው።

የእግዚአብሔር ጥሪ በሕይወታችን ውስጥ የሚገባውን ዋጋ እንዲያገኝና እግዚአብሔርም በሙላት እንዲጠቀምብን በወንጌሉ ኃይል በመጫማት ልባችንን በጸጋው ማጽናት ይገባናል። የተጠራንበትንም ተስፋ ለመጨበጥ እንድንችል የፍቅሩ እሳት በመንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን እንዲቀጣጠል መፍቀድ አለብን። በቅርብ ያለውን ብቻ ሳይሆን የሩቁንም አጣርተን በማየት እንድንሮጥ ራእያችንን ማደስ ያስፈልገናል። እርካታችን ጌታን እንደ ማንነቱ በማወቅና በጸጋው በየዕለቱ በማደግ መሆን ይገባዋል።

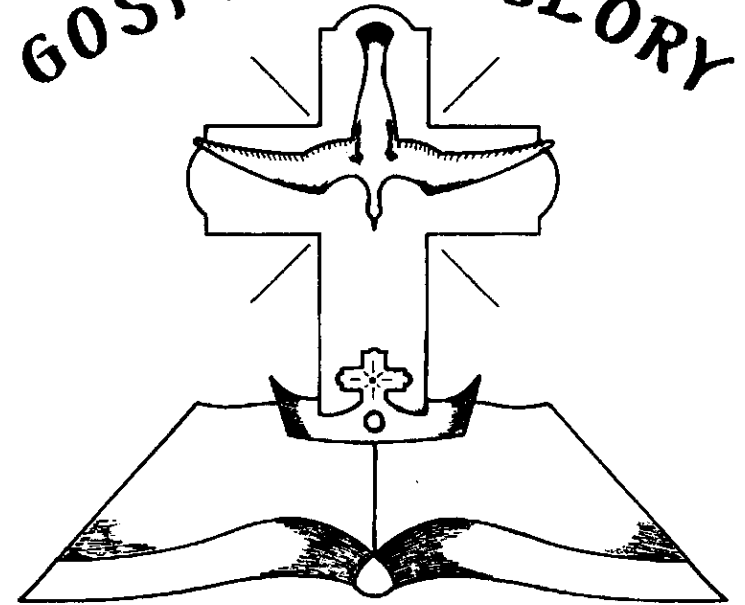
ETHIOPIAN EVANGELICAL CHURCH
P.O. BOX 1000
DALLAS, TX 75218

ዋ ቤ መ ጻ ሕ ፍ ት

Damazio, Frank (1988), "The Making Of A Leader", Bible Temple Publishing: Portland, USA

Hinn, Benny (1992), "The Anointing", Thomas Nelson, Inc.: Nashville, USA

GOSPEL OF GLORY

የክብሩ ወንጌል አገልግሎት

የክብሩ ወንጌል አገልግሎት

“ የክብሩ ወንጌል አገልግሎት ”

ለምዕመናን መንፈሳዊ እድገትና ለፍሬያማ አገልግሎት የሚያግዙትን መንፈሳዊ መሣሪያዎች አዘጋጅቶ በማቅረብ ቅዱሳንን ለማገልገል የተቋቋመ ድርጅት ነው። ዓቢይ ዓላማዎቹም የሚከተሉት ናቸው፡-

1▶ ምዕመናን በእግዚአብሔር ቃል ሕይወታቸውን የሚያዳብሩበትን መንገድ ማዘጋጀት፤

2▶ ለጌታ አገልግሎት ራሳቸውን ለለዩትና የሙሉ ጊዜ ጥሪ ላላቸው አገልጋዮች፤ ፍሬያማ አገልግሎት እንዲሰጡ የሚረዱ መንፈሳዊ መጻሕፍትንና የትምህርት ካሌቶችን ማቅረብ፤

3▶ በልዩ ልዩ አገልግሎት ውስጥ ላሉት የበለጠ የአገልግሎት ራእይ እንዲኖራቸው ዓውደ ጥናቶችን በመስጠት ማበረታታትና

4▶ እንዲሁም ወቅታዊ የሆኑ መንፈሳዊ ጥያቄዎችን ለመመለስ የሚያስችሉ ትምህርቶችን ማዘጋጀትና ማቅረብ ናቸው።

“የክብሩ ወንጌል አገልግሎት” ለእግዚአብሔር ክብርን የሚሰጥና ለሕዝባችንም በረከት የሚሆን አገልግሎትን ለማበርከት የቅዱሳን ጸሎት እጅግ ስለሚያስፈልገው በጸሎትዎ ይተባበሩን። ቃሉም እንደሚለው “ምድርም እስኪጠባ ድረስ የንጋትም ኮከብ በልባችሁ እስኪወጣ ድረስ፤ ሰው በጨለማ ሰፍራ የሚበራን መብራት እንደሚጠነቀቅ ይህን ቃል እየጠነቀቃችሁ መልካም ታደርጋላችሁ።” (2ኢጥ. 1:19)

መጻሕፍት

ደራሲው ያሳተማቸው መጻሕፍት፡-

1▶ ክርስቶስ በማደሪያው ድንኳን ውስጥ (የመጀመሪያው እትም)

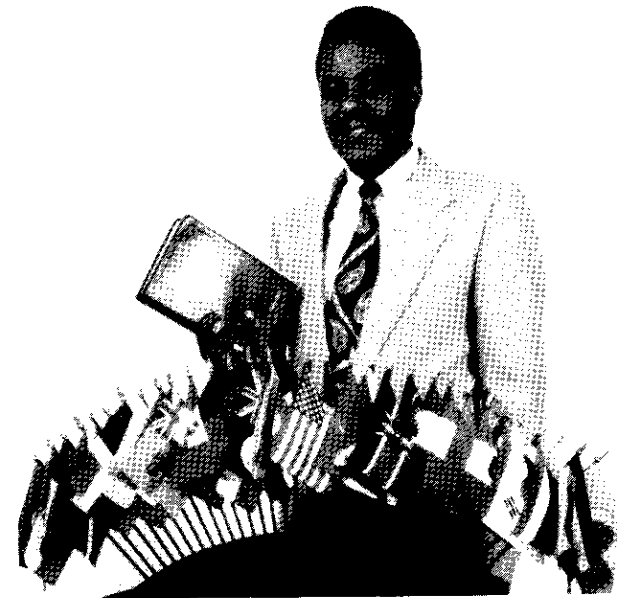
2▶ አገልግሎትና የጽድቅ አክሊል ለመንፈሳዊ መሪ

3▶ ከዚህም የሚበልጥ

4▶ አገልግሎትና የጽድቅ አክሊል

5▶ ክርስቶስ በማደሪያው ድንኳን ውስጥ (ሁለተኛ እትም)

6▶ የእግዚአብሔር ሰው ሆይ

ወንድማች ዶ/ር አለሙ ቢፍቱ የጌታ ኢየሱስ ወንጌል ሰባኪ፣ የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪ፣ የመንፈሳዊ መጻሕፍት ደራሲና መሪዎችንና አገልጋዮችን ለማሠልጠንና ለማደራጀት እግዚአብሔር ከባድ ሽክም የሰጣቸው የክርስቶስ ባሪያ ናቸው። ገና ወጣት ሆነው ኢትዮጵያ በነበሩበት ጊዜ በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያናቸው ብቻ ሳይሆን በተለያዩ መንፈሳዊ ድርጅቶችና ስብሰባዎች ላይ በሰጡት አገልግሎት ብዙዎቻችን ተባርከንበታል፤ እድገንበታልም። ወደ እሚሪካም ከመጡ በኋላ እግዚአብሔር ከመካከላችን ካስነሳቸው መሪዎች አንዱ ስለሆኑ በየቦታው በመዞር ያልተቆጠበ አገልግሎት በመስጠት ላይ ናቸው።

ዶ/ክ አለሙ ከሚሸጋገሩ የኒቨርሲቲ የዶክትሬት ዲግሪያቸውን አግኝተው በዚሁ የኒቨርሲቲ ውስጥ ረዳት ፕሮፌሰር ሆነው ለሦስት ዓመት ተኩል ሠርተዋል። በአሁኑ ጊዜ ደግሞ ኮምፓሽን ኢንተርናሽናል በተባለው ክርስቲያን ድርጅት ውስጥ የመሪዎች አሠልጣኝ በመሆን በዓለም ዙሪያ አገልግሎታቸውን ይሰጣሉ።

በተጨማሪ ባለፉት ሦስት ዓመታት እግዚአብሔር የሰጣቸውን የአገልግሎት ራእይ በመከተል “የክብሩ ወንጌል አገልግሎት” የተባለውን መንፈሳዊ ድርጅት መሥርተው መንፈሳዊ መጻሕፍትን በመጻፍና የትምህርት ካሌቶችን በማዘጋጀት እንዲሁም ለመንፈሳዊ መሪዎች አውደ ጥናቶችን በመስጠት የእግዚአብሔርን ሕዝብ ያገለግላሉ። ይህን ድርጅት እግዚአብሔር የበለጠ እንዲጠቀምበትና ለብዙዎች በረከት እንዲያደርገው ሁላችንም በጸሎት፣ በሃሳብና በተለያዩ መንገዶች አብረናቸው እንቁም።

ዶ/ር አለሙና ባለቤታቸው ወ/ሮ ገነት ያዕቆብ ከሁለት ልጆቻቸው ኪያና አማኑኤል ጋር የኮሎራዶ ነዋሪ ናቸው።

መንግሥቱ ለማ